

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
ČETVRTA SEDNICA
DRUGOG REDOVNOG ZASEDANJA
Drugi dan rada
28. novembar 2018. godine

(Sednica je počela u 10.10 časova. Predsedava Maja Gojković, predsednik Narodne skupštine.)

*
* *

PREDSEDNIK: Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo rad Četvrte sednice Drugog redovnog zasedanja Narodne skupštine Republike Srbije u 2018. godini.

Na osnovu službene evidencije o prisutnosti narodnih poslanika konstatujem da sednici prisustvuju 84 narodna poslanika.

Radi utvrđivanja broja narodnih poslanika prisutnih u sali, molim narodne poslanike da ubace svoje identifikacione kartice u poslaničke jedinice elektronskog sistema za glasanje.

Konstatujem da je primenom elektronskog sistema za glasanje utvrđeno da su u sali prisutna 102 narodna poslanika i da imamo uslove za dalji rad.

Poštovani narodni poslanici, pre nego što nastavimo rad, dozvolite mi da u vaše i u svoje ime pozdravim Nj.e. ministra spoljnih poslova i dijaspore Republike Liban gospodina Džebrana Basila, koji je sa članovima delegacije u zvaničnoj poseti Republici Srbiji.

(Aplauz.)

Zahvaljujem.

Nastavljamo rad.

Prelazimo na tačke 1–62 dnevnog reda (zajednički načelni i jedinstveni pretres):

– PREDLOG ZAKONA O CENTRALNOM REGISTRU OBAVEZNOG SOCIJALNOG OSIGURANJA;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA ODLUKU O IZMENAMA FINANSIJSKOG PLANA FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG CARINSKOG ZAKONA;

– PREDLOG ZAKONA O BUDŽETU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU, SA PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA PENZIJSKO I INVALIDSKO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REPUBLIČKOG FONDA ZA ZDRAVSTVENO OSIGURANJE ZA 2019. GODINU, PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN NACIONALNE SLUŽBE ZA ZAPOŠLJAVANJE ZA 2019. GODINU I PREDLOGOM ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN FONDA ZA SOCIJALNO OSIGURANJE VOJNIH OSIGURANIKA ZA 2019. GODINU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BUDŽETSKOM SISTEMU;

– PREDLOG ZAKONA O CARINSKOJ SLUŽBI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOJ SVOJINI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O REPUBLIČKIM ADMINISTRATIVNIM TAKSAMA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O IGRAMA NA SREĆU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PORESKOM POSTUPKU I PORESKOJ ADMINISTRACIJI;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O JAVNOM DUGU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O VRAĆANJU ODUZETE IMOVINE I OBEŠTEĆENJU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DUVANU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOHODAK GRAĐANA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DOPRINOSIMA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZU NA DOBIT PRAVNIH LICA;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POREZIMA NA IMOVINU;

– PREDLOG ZAKONA O NAKNADAMA ZA KORIŠĆENJE JAVNIH DOBARA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O GARANCIJI (PROJEKAT TEHNIČKO-PUTNIČKE STANICE (TPS))

ZEMUN – FAZA 2) IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE BANKE ZA OBNOVU I RAZVOJ;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O DRŽAVNOM KONCESIONALNOM ZAJMU ZA PROJEKAT IZGRADNJE OBILAZNICE OKO BEOGRADA NA AUTO-PUTU E-70/E-75, DEONICA: MOST PREKO REKE SAVE KOD OSTRUŽNICE – BUBANJ POTOK (SEKTORI 4, 5 I 6) IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE, KOJU PREDSTAVLJA MINISTARSTVO FINANSIJA, KAO ZAJMOPRIMCA, I KINESKE *EXPORT-IMPORT* BANKE, KAO ZAJMODAVCA;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNOG SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE NARODNE REPUBLIKE KINE O OBEZBEĐENJU REPUBLICI SRBIJI KONCESIONALNOG ZAJMA NARODNE REPUBLIKE KINE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNI ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU OSNOVICA ZA OBRAČUN I ISPLATU PLATA, ODNOSNO ZARADA I DRUGIH STALNIH PRIMANJA KOD KORISNIKA JAVNIH SREDSTAVA;

- PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *BANCA INTESA* AD BEOGRAD ZA IZMIRIVANJE OBAVEZA JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU RAZVODNOG GASOVODA ALEKSANDROVAC – BRUS – KOPAONIK – RAŠKA – NOVI PAZAR – TUTIN (II FAZA);

- PREDLOG ZAKONA O DAVANJU GARANCIJE REPUBLIKE SRBIJE U KORIST *SOCIETE GENERALE* BANKE SRBIJA AD BEOGRAD, KOMERCIJALNE BANKE AD BEOGRAD, BANKE POŠTANSKA ŠTEDIONICA AD BEOGRAD, OTP BANKE SRBIJA AD NOVI SAD I VOJVODANSKE BANKE AD NOVI SAD PO ZADUŽENJU JAVNOG PREDUZEĆA „SRBIJAGAS“ NOVI SAD PO OSNOVU UGOVORA O KREDITU ZA IZGRADNJU GASOVODA NA TERITORIJI REPUBLIKE SRBIJE OD GRANICE SA REPUBLIKOM BUGARSKOM DO GRANICE SA MAĐARSKOM I DRUGIM SUSEDNIM ZEMLJAMA SA REPUBLIKOM SRBIJOM;

- PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU ANEKSA BROJ 1 FINANSIJSKOG UGOVORA ŽELEZNIČKA PRUGA NIŠ–DIMITROVGRAD OD 31. JANUARA 2018. GODINE IZMEĐU REPUBLIKE SRBIJE I EVROPSKE INVESTICIONE BANKE;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENI I DOPUNAMA ZAKONA O PRIVREDNIM DRUŠTVIMA;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU;

- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ULAGANJIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O SUDSKIM TAKSAMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O RADNOM VREMENU POSADE VOZILA U DRUMSKOM PREVOZU I TAHOGRAFIMA;
- PREDLOG ZAKONA O DOPUNI ZAKONA O KOMUNALNIM DELATNOSTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POSTUPKU UPISA U KATASTAR NEPOKRETNOSTI I VODOVA;
- PREDLOG ZAKONA O FONDU ZA NAUKU REPUBLIKE SRBIJE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PATENTIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PRIVREMENOM UREĐIVANJU NAČINA NAPLATE TAKSE ZA JAVNI MEDIJSKI SERVIS;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PLATAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U AUTONOMNIM POKRAJINAMA I JEDINICAMA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA SLUŽBENIKA I NAMEŠTENIKA U ORGANIMA AUTONOMNE POKRAJINE I JEDINICE LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENI ZAKONA O NAČINU ODREĐIVANJA MAKSIMALNOG BROJA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O ZAPOSLENIMA U JAVNIM SLUŽBAMA;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O SISTEMU PLATA ZAPOSLENIH U JAVNOM SEKTORU;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA ZAKONA O PLATAMA ZAPOSLENIH U JAVNIM AGENCIJAMA I DRUGIM ORGANIZACIJAMA KOJE JE OSNOVALA REPUBLIKA SRBIJA, AUTONOMNA POKRAJINA ILI JEDINICA LOKALNE SAMOUPRAVE;
- PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O INSPEKCIJSKOM NADZORU;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O VODAMA;

– PREDLOG ZAKONA O RADIJACIONOJ I NUKLEARNOJ SIGURNOSTI I BEZBEDNOSTI;

– PREDLOG ZAKONA O STICANJU PRAVA SVOJINE NA ZEMLJIŠTU, OBJEKTIMA I VODOVIMA RUDARSKO-TOPIONIČARSKOG BASENA RTB BOR DOO BOR;

– PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O UTVRĐIVANJU JAVNOG INTERESA I POSEBNIM POSTUPCIMA EKSPROPRIJACIJE I PRIBAVLJANJA DOKUMENTACIJE RADI REALIZACIJE IZGRADNJE SISTEMA ZA TRANSPORT PRIRODNOG GASA „JUŽNI TOK“;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA, SA SPORAZUMOM O SPROVOĐENJU SPORAZUMA IZMEĐU STRANA POTPISNICA KONVENCIJE O POLICIJSKOJ SARADNJI U JUGOISTOČNOJ EVROPI O AUTOMATSKOJ RAZMENI DNK PODATAKA, DAKTILOSKOPSKIH PODATAKA I PODATAKA O REGISTROVANIM VOZILIMA;

– PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE REPUBLIKE INDIJE O SARADNJI U OBLASTI KULTURE, UMETNOSTI, MLADIH, SPORTA I MEDIJA;

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDAKA ČLANA 37. ST. 1–3, STAV 4. TAČKA 4) I ČLANA 147. ZAKONA O RADU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14, 13/17–US I 113/17);

– PREDLOG AUTENTIČNOG TUMAČENJA ODREDBE ČLANA 22. ZAKONA O OPŠTEM UPRAVNOM POSTUPKU („SLUŽBENI GLASNIK RS“, BR. 18/16);

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA AKTA ZAŠTITNIKA GRAĐANA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU PREDSEDNIKA SUDOVA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU SUDIJA KOJI SE PRVI PUT BIRAJU NA SUDIJSKU FUNKCIJU;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE PREDSEDNIKA VRHOVNOG KASACIONOG SUDA;

– PREDLOG ODLUKE O IZBORU ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA;

– PREDLOG ODLUKE O PRESTANKU FUNKCIJE ČLANA REPUBLIČKE KOMISIJE ZA ZAŠTITU PRAVA U POSTUPCIMA JAVNIH NABAVKI;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2019. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA IZMENE POJEDINIH RASHODA BEZ PROMENE UKUPNIH RASHODA FINANSIJSKOG PLANA REGULATORNOG TELA ZA ELEKTRONSKE MEDIJE ZA 2018. GODINU;

– PREDLOG ODLUKE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA FINANSIJSKI PLAN AGENCIJE ZA ENERGETIKU REPUBLIKE SRBIJE ZA 2019. GODINU.

Saglasno članu 90. stav 1. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da su pozvani da sednici prisustvuju svi članovi Vlade sa svojim saradnicima, kao i predstavnici Agencije za licenciranje stečajnih upravnika, savetnici u ministarstvima, predstavnici Agencije za atomsku energiju i jonizujuće zračenje, predstavnici Visokog saveta sudstva.

Molim poslaničke grupe, ukoliko to već nisu učinile, da odmah podnesu prijave za reč, sa redosledom narodnih poslanika.

Saglasno članu 157. stav 2. i čl. 170, 192, 195, 201. i 202. Poslovnika Narodne skupštine, otvaram zajednički načelni i jedinstveni pretres o tačkama iz utvrđenog dnevnog reda od 1. do 62.

Da li ovlašćeni predstavnici predlagača žele reč, i kojim redom se javljate?

Reč ima ministar finansija Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Uvažena predsednice Narodne skupštine Republike Srbije, poštovani poslanici, pred vama se nalazi Predlog zakona o budžetu Republike Srbije za 2019. godinu, kao i set reformskih zakona koji će doprineti daljem podizanju životnog standarda građana, privrednom rastu i još intenzivnijem ekonomskom napretku naše zemlje.

Budžet za 2019. godinu je potpuno uravnotežen, jer ga karakteriše socijalni aspekt, koji je vezan za povećanje životnog standarda, koji prati povećanje plata i povećanje penzija, kao i razvojni aspekt, jer predviđa rekordna izdvajanja za kapitalne investicije koje treba dalje da podstaknu rast našeg BDP-a.

Zakonima koji su pred vama omogućavamo i rasterećenje privrede kroz olakšice koje će joj dati mogućnost da bude još atraktivnija, još konkurentnija, a time ćemo dodatno doprineti našem ekonomskom rastu u 2019. godini.

Budžetom koji je pred vama su predviđeni ukupni prihodi od 1.246,2 milijarde dinara i rashodi u visini od 1.269,1 milijardu dinara, što daje predviđeni deficit od 22,9 milijardi dinara, odnosno 0,4% BDP-a. Projekcija prihoda budžeta je konzervativna, projektovan je realni rast BDP-a od 3,5% i prosečna inflacija od samo 2,3%.

Moram da napomenem da je budžet za narednu godinu rezultat i nastavak reformskih procesa koji je započet još 2014. godine, a koji su rezultirali sjajno 2018. godinom i ekonomskim pokazateljima na koje možemo da budemo ponosni. Podsetiću vas, samo u prvih devet meseci ove godine rast BDP-a u Republici Srbiji bio je 4,5%, što nas svrstava u najbrže rastuće ekonomije Evrope.

Privredna aktivnost tokom cele godine beleži intenzivan rast, praćen jakom i snažnom investicionom aktivnošću i većom ličnom potrošnjom domaćinstava. Posmatrano sa proizvodne strane, imamo značajan rast građevinarstva, kao i uslužnog sektora, što je praćeno povećanjem obima industrijske proizvodnje i dobrom poljoprivrednom godinom. Dakle, važno je ne samo što rastemo, nego što svi proizvodni sektori daju doprinos tom rastu.

Stopa nezaposlenosti na kraju drugog kvartala ove godine iznosila je 11,9% i više je nego prepolovljena u odnosu na 2012. godinu, kada je iznosila 25,2%. Pri tome, što je takođe važno, nezaposlenost mladih smanjena je sa 51,1% na 27,5%. Posebno ohrabruje podatak da je rast zaposlenosti u potpunosti rezultat zapošljavanja u privatnom sektoru, dok u javnom sektoru je broj zaposlenih smanjen.

Zahvaljujući povoljnim kretanjima u realnom sektoru i zakonskim rešenjima koja danas predlažemo, a koja treba dodatno da rasterete privredu, da doprinesu rastu stranih direktnih investicija, očekujemo prelivanje pozitivnih efekata i na tržište rada i dalje smanjenje nezaposlenosti, jer osnovna je politika Vlade Republike Srbije, osim privrednog rasta, i paralelno sa tim, smanjenje nezaposlenosti u Srbiji.

Spoljnotrgovinska razmena je u prvih devet meseci ove godine iznosila 28,1% milijardu evra, što je međugodišnje povećanje od 10,5%. Deficit tekućeg računa platnog bilansa u prvih devet meseci ove godine iznosio je 1,5 milijardi evra i u potpunosti je pokriven direktnim stranim investicijama koje su iznosile 1,8 milijardi evra.

Reformski procesi koje sprovodimo na zdravim osnovama fiskalne i monetarne stabilnosti podižu atraktivnost naše privrede za strane investitore i time otvaraju kanal transfera znanja i tehnologije, na bazi čega će biti obezbeđen rast konkurentnosti srpskih proizvođača na inostranim tržištima.

Kada govorim o fiskalnim kretanjima, ona su i ove godine bolja od planiranih. Podsetiću vas, treću godinu zaredom budžet Republike Srbije završava se sa suficitom. Na kraju septembra na nivou opšte države suficit je iznosio 54,5 milijardi dinara, dok je na nivou republičkog budžeta nakon 10 meseci ostvaren suficit u iznosu od 61,1 milijardu dinara. Prema dosadašnjim kretanjima, procenjujemo da ćemo i ovu godinu završiti sa suficitom, i to u iznosu od 0,6% BDP-a, što je negde oko 28 milijardi dinara.

Kada je reč o javnom dugu, on se konstantno smanjuje. Na kraju oktobra iznosio je 26,6% BDP-a. Podsetiću vas, pre samo par godina javni dug je iznosio i preko 70% BDP-a i sada, zahvaljujući dobrim fiskalnim rezultatima, smanjujemo učešće javnog duga u BDP-u; očekujemo već ispod 50% ili blizu 50% da bude početkom 2019. godine.

Uvaženi poslanici, orijentacija fiskalne politike u srednjem roku jeste održanje niskog deficita, dalje smanjenje javnog duga, ali i korišćenje fiskalnog prostora za podršku privrednom rastu naše ekonomije.

Rasterećenjem privrede, pre svega kroz smanjenje poreskog opterećenja rada, podstiče se rast i otvaranje novih radnih mesta. S druge strane, ovaj fiskalni prostor, uštede koje smo napravili kroz suficit u budžetu, otvara nam prostor za nikada veće investicije u javnu infrastrukturu od 2019. godine.

Tri su osnovna elementa budžeta za 2019. godinu. Prvi je povećanje životnog standarda građana. Fiskalni prostor koji smo ostvarili koristimo upravo za ostvarenje ovog cilja i budžetom se za 2019. godinu planira povećanje plata i penzija za oko 1,3% BDP-a.

Ukinut je i Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, uz povećanje najnižih penzija od 5%, u odnosu na isplaćenu penziju u septembru 2018. godine. Penzije, dame i gospodo, u Srbiji nikada nisu bile veće nego danas, a sa tom politikom nastavićemo i u 2019. godini. U budžetu za 2019. godinu za penzije je opredeljeno 181,4 milijarde dinara. Za penzije će tokom 2019. biti ukupno izdvojeno 563,2 milijarde, dakle budžet plus PIO fond, što je 35 milijardi više nego 2018. godine.

Ovom prilikom želim da se zahvalim našim najstarijim sugrađanima na teretu reformi koji su podneli. Reforme koje su započete pre samo par godina upravo za svoj efekat imaju povećanje penzija i povećanje plata u javnom sektoru, i to je upravo cilj za koji smo se borili u proteklih par godina.

Takođe, od 1. januara idemo i sa povećanjem plata u javnom sektoru, i to u proseku između 7% i 12%. Za plate u budžetu izdvojeno je 294,4 milijarde dinara, dok je ukupan fond plata, a govorim ovde o opštoj državi, 501,7 milijardi. To je 33 milijarde više nego što je bilo opredeljeno budžetom za 2018. godinu.

Posebno me raduje povećanje plata za zdravstvene radnike, policajce, vojnike, nastavnike. Najveće povećanje, od 12%, mogu da očekuju i medicinski

i stomatološki tehničari, dok će doktori medicine i stomatolozi, kao i doktori specijalisti, dobiti uvećanje plata za 10%. Ostali zaposleni u zdravstvu dobiće uvećanje plata od 7%. Zaposleni u MUP-u, Ministarstvu odbrane dobiće plate veće za 9%, kao i zaposleni u ustanovama osnovnog, srednjeg i visokog obrazovanja, učeničkog i studentskog standarda, kao i radnici ustanova socijalne zaštite. Uvećanje plata za 8,5% dobiće zaposleni u Poreskoj upravi i Upravi carina, dok će ostali budžetski korisnici imati uvećanje za 7%. Dakle, u proseku između 7% i 12%, veliko povećanje plata, ali to je upravo rezultat reformi koje smo sproveli i fiskalnog prostora koji smo uspjeli da obezbedimo tokom 2018. godine.

Povećanje penzija i plata sprovedeno je u skladu sa postignutim merama fiskalne konsolidacije i uz održavanje strogog principa fiskalne održivosti. Pri tome želim da podsetim vas i građane Srbije, od 1. januara 2019. godine povećana je minimalna cena rada za 8,6%, sa 143 dinara po času na 155 dinara po času. Time minimalna plata raste po prvi put na iznos od preko 27.000 dinara i to će dodatno, sa stanovišta tražnje, doprineti rastu našeg BDP-a, a naravno i podizanju životnog standarda građana Srbije.

Drugi važni element budžeta za 2019. godinu jeste povećanje sredstava koja izdvajamo za kapitalne investicije. U odnosu na 2018. godinu to je 30% više sredstava, ukupno na nivou države 220 milijardi dinara predviđeno za kapitalne investicije. Tu se nalazi, između ostalog, i novac za završetak obilaznice oko Beograda, završetak puta Surčin–Obrenovac, izgradnju autoputa Obrenovac–Ljig, puta Preljina–Požega, Moravski koridor, Kelebija–Subotica, Novi Pazar – Tutin i veliki broj novih mostova, novih tunela, bolnica, zdravstvenih ustanova, škola, vrtića, svega onoga što će dalje doprineti i poboljšanju infrastrukture u Srbiji, a podizanju kvaliteta života za građane takođe.

Izdvojen je novac i za Naučno-tehnološki park u Novom Sadu, za nove digitalne učionice, izgradnju data centra u Kragujevcu, razvoj infrastrukture zdravstvenih ustanova – ovde prevashodno mislim na Klinički centar Srbije, KC Vojvodine i KC Kragujevac – dakle veliki broj novih projekata i nastavak postojećih kako bismo u što kraćem vremenskom periodu obnovili i izgradili našu infrastrukturu. Naravno, sa stanovišta rasta BDP-a, ulaganje u javne investicije je snažan podsticaj daljem rastu, koji očekujemo naredne godine.

Treći element budžeta za 2019. godinu, na koji smo posebno ponosni, jeste set mera koji daje podršku razvoju privrede koja će biti značajno rasterećenija tokom 2019. godine, a time značajno atraktivnija i konkurentnija, što je opet neophodan preduslov za dalji rast naše ekonomije.

Prva i osnovna mera koja se predviđa zakonima koji su danas pred vama je smanjenje opterećenja na zarade. Od 1. januara, dame i gospodo, planira se ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavca. Istorijski potez.

Smanjujemo opterećenje na zarade sa 63% na 62%. Neko će reći nije dovoljno, slažemo se, ali ovo je prvi korak gde je u budžetu Republike Srbije opredeljeno 12 milijardi dinara. Dakle, 12 milijardi dinara manje prihoda za budžet, a više ostaje privredi i privrednicima kao znak i signal prvog koraka koji je vezan za rasterećenje privrede.

Pred vama je danas, takođe, i novi zakon o naknadama. Prvi put u istoriji imamo jedinstven zakon koji na jednom mestu opredeljuje visinu svih naknada u Republici Srbiji i daje veliku stvar, a to je prediktabilnost istih, i to je bio jedan od zahteva privrede koji smo takođe uzeli u obzir.

O izmenama Zakona o porezu na dobit i ostalim zakonima koji su pred vama govoriću kada dođem do tih zakona, ali veliki je set poreskih podsticaja planiran za 2019. godinu koji treba da relaksira privredu i da obezbedi još više stope njenog rasta.

Poštovani poslanici, Republika Srbija se, nakon sprovedenih mera fiskalne konsolidacije i uspostavljanja ekonomske stabilnosti za koju je zaslužna odgovorna politika koju vode predsednik Republike Srbije Aleksandar Vučić i Vlada Republike Srbije, nalazi na dobrom, zdravom putu daljeg privrednog rasta i razvoja. Upravo budžet za 2019. godinu, kao i set reformskih zakona koji su danas pred vama predstavljaju zdrave temelje za dalje unapređenje svih oblasti našeg društva, što će za konačan rezultat imati ono što je najvažnije za građane Srbije, a to je dalje podizanje životnog standarda, dalje povećanje investicionih aktivnosti i dalje smanjenje nezaposlenosti.

U narednih nekoliko minuta ću vam predstaviti i ključne izmene koje donose zakonska rešenja koja su danas pred vama. Radi se o setu zakona, svaki od zakona koji je pred vama sadrži pojedine elemente koji u celini treba da doprinesu, kao što sam već i rekao, daljem rasterećenju privrede i obezbeđivanju visokih stopa rasta i u budućnosti.

Pred vama je Predlog zakona o Centralnom registru obaveznog socijalnog osiguranja. Razlozi za donošenje ovog zakona sadržani su u potrebi organizovanja efikasnog oblika za obavljanje poslova uspostavljanja i vođenja centralne baze podataka u kojoj će biti objedinjene različite baze koje se vode za iste grupe korisnika u oblasti socijalnog osiguranja. Ciljevi zakona su obezbeđivanje efikasnije kontrole naplate doprinosa za obavezno socijalno osiguranje, smanjenje troškova administracije i efikasnije funkcionisanje sistema socijalnog osiguranja.

Pred vama je takođe Predlog odluke o davanju saglasnosti na Odluku o izmenama Finansijskog plana Fonda za socijalno osiguranje vojnih osiguranika za 2018. godinu. Potrebne izmene na odobrenim aproprijacijama odnose se na korekcije pozicija kako prihoda, tako i rashoda. Prihodna strana je uvećana na osnovu neraspoređenog viška prihoda iz ranijih godina, dok je rashodna strana uvećana za pozicije za korišćenje usluga i roba, za osiguranje opreme, za

potrebe socijalnog osiguranja i socijalne zaštite, kao i za nabavku medicinske opreme.

Pred vama je danas i Predlog carinskog zakona, reformski i istorijski zakon, koji je nastao s obzirom na neophodnost usaglašavanja ovog zakona sa novim carinskim zakonom Evropske unije. Ono što je posebno važno, glavni cilj ovog zakona je prelazak na bespapirno poslovanje, na elektronsko okruženje, pojednostavljenje, modernizacija, racionalizacija carinskih procedura, obezbeđivanje veće pravne sigurnosti, predvidivosti i jednoobraznosti poslovanja. Upravo je osnovni cilj da se komunikacija između carine i privatnog sektora vrši elektronski. Dakle, deklaracije koje će se podnositi, podnosiće se elektronski, što će značajno ubrzati cele procedure i, kažem, učiniti našu ekonomiju još konkurentnijom i bržom.

Pred vama je takođe i Predlog zakona o carinskoj službi, koji reguliše delokrug rada i organizaciju Uprave carine, ovlašćenja carinskih službenika, kao i prava, obaveze i odgovornosti carinskih službenika u Upravi carina. Osnovni ciljevi ovog zakona su uređenje ovlašćenja i obaveza carinskih službenika, obezbeđenje veće pravne sigurnosti i bezbednosti društva i zemlje, jačanje integriteta carinskih službenika i stvaranje osnova za uspostavu sistema zasnovanog na kompetencijama i vrednosti.

Poštovani poslanici, pred vama je i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnoj svojini. Dopunom ovog zakona omogućava se da društva kapitala osnovana po Zakonu o inovacionoj delatnosti, čiji je jedan od osnivača Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, mogu koristiti i upravljati nepokretnostima u javnoj svojini, kao i da se te nepokretnosti mogu dati u zakup start-up društvima osnovanim po Zakonu o inovacionoj delatnosti. Reformski zakon koji daje podršku start-up preduzećima i koji im daje mogućnost da infrastrukturu koju država ima a ne koristi da njima kako bi aktivirala i doprinela njihovom boljem poslovanju.

Sledeći na dnevnom redu je Predlog zakona o izmeni Zakona o republičkim administrativnim taksama. Osnovni razlog zbog kojeg se predlaže donošenje zakona jeste usaglašavanje sa Zakonom o deviznom poslovanju.

Pred vama je, takođe, i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o igrama na sreću. Osnovni razlog za donošenje ovog zakona, kojim se vrše izmene i dopune odredaba Zakona o igrama na sreću, ogleda se u osnivanju Uprave za igre na sreću kao organa uprave u sastavu Ministarstva finansija i uređenju njene nadležnosti. Prelazak nadležnosti u oblasti igara na sreću sa Poreske uprave na Ministarstvo finansija upravo je cilj ovog zakona, kako bi se ova oblast dodatno regulisala i kako bi se obezbedilo na odgovarajući način kontrola poslovanja privrednih subjekata koji se bave ovom delatnošću.

Pred vama je, takođe, i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o poreskom postupku i poreskoj administraciji. Osnovni razlog za donošenje

ovog zakona, kojim se vrše izmene i dopune, ogleda se u brisanju odredaba koje propisuju nadležnost Poreske uprave u oblasti igara na sreću i prenošenje tih nadležnosti na novu upravu koja će biti formirana u okviru Ministarstva finansija.

Sledeći je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o javnom dugu. U cilju realizacije aranžmana sa Međunarodnim monetarnim fondom neophodno je da se definicija cilja upravljanja javnim dugom izmeni i bude u saglasnosti sa globalnim najboljim praksama.

Pred vama je, takođe, i Predlog zakona o izmenama Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju, gde su redefinisani rokovi za utvrđivanje ukupne osnovice obeštećenja, koja se može znati tek pošto se donese veći broj rešenja o pravu na obeštećenje u postupku restitucije.

Pred vama je, takođe, zakon o izmenama i dopunama Zakona o duvanu, a razlog za donošenje ovog važnog zakona je suzbijanje nelegalne proizvodnje i prometa duvana i duvanskih proizvoda. Naime, neophodno je što pre uspostaviti efikasniju kontrolu na tržištu duvana i duvanskih proizvoda, a imajući u vidu predviđene rokove i obaveze privrednih subjekata, kao i početak proizvodne godine duvana. Takođe, neophodno je da se što pre otpočne sa primenom rešenja predloženih ovim zakonom, a u cilju omogućavanja većih budžetskih prihoda iz ove delatnosti.

Pred vama je, poštovani poslanici, još jedan reformski zakon, a to je zakon o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak građana. Osnovni ciljevi ovog zakona su suzbijanje nelegalnog rada fizičkih lica u svojstvu pružalaca usluga smeštaja uređenjem poreskog tretmana prihoda po tom osnovu, povećanje motivacije i odgovornosti zaposlenih prema poslodavcima, a u cilju postizanja boljih poslovnih rezultata kroz program učešća zaposlenih, kao što je kupovina hartija od vrednosti pod povlašćenim uslovima, za šta se daje poresko rasterećenje po osnovu zarada. Ovo je velika i važna stvar kojom dajete mogućnost da se naš poreski sistem približi sistemu koji već vlada u velikom broju zapadnih zemalja, gde se mladima i onima koji rade u inovativnim delatnostima daje mogućnost da dobiju udele u pojedinim privrednim društvima. Reformski zakon. Ovim zakonom takođe se rešava i daje predlog delimičnog rešenja problematičnih stambenih kredita.

Sledeći je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, čije se ključne izmene ogledaju u fiskalnom rasterećenju prihoda po osnovu rada. O tome sam već pričao. Dakle, idemo na ukidanje doprinosa za nezaposlenost na teret poslodavca i stvaramo uslove za utvrđivanje najniže i najviše mesečne, odnosno godišnje osnovice doprinosa, a imajući u vidu izmenu metodologije koju Republički zavod za statistiku primenjuje kod utvrđivanja prosečne zarade, a koja se objavljuje jedanput godišnje i važi za tu kalendarsku godinu.

Pred vama je, takođe, i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica. Razlozi za donošenje ovog zakona, još jedan reformski zakon, dakle, sadržani su u potrebi pružanja podrške razvoju privrede, naročito kroz stvaranje povoljnijih uslova za obavljanje privrednih aktivnosti obveznika. Ciljevi zakona su izmena načina obračuna poreske amortizacije, u cilju njenog ujednačavanja sa računovodstvenom, i skraćenje roka za potpuni otpis stalnih sredstava. Za one koji nisu ovo možda razumeli, najvažniji zahtev privrede, osim jedinstvenog Zakona o naknadama, bio je da se ujednači obračun amortizacije u računovodstvu i poreskom bilansu. Time motivišemo privredne subjekte da investiraju više u osnovna sredstva, dakle u nove mašine, u novu opremu i time doprinosimo daljem tehnološkom razvoju naše ekonomije. Dalje, podstičemo inovativnost i unapređujemo položaj obveznika kroz priznavanje rashoda po osnovu reklame i propagande bez ograničenja.

Sledeći pred vama je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o porezima na imovinu. Ciljevi ovog zakona su ujednačenja primena poreskih propisa i jačanje pravne sigurnosti, adekvatnije oporezivanje imovine shodno ekonomskoj moći, da se i poreskim merama destimuliše gradnja bez propisane dozvole i nepoštovanje rokova za gradnju kada je dozvola izdata, i povećanje ekonomičnosti postupka podnošenja poreskih prijava.

Sledeći na redu je Predlog zakona o naknadama za korišćenje javnih dobara. Za ovaj zakon već sam rekao i mogu da ponovim da je istorijski, a osnovni razlozi zbog kojih se predlaže donošenje ovog zakona ogledaju se u potrebi unapređenja transparentnosti sistema javnih prihoda, obezbeđenja predvidivosti troškova poslovanja za privredu i optimalnog korišćenja javnih dobara. Ukratko, ovim zakonom se, recimo, ukidaju pojedine naknade. Ukida se naknada za bio-goriva, ukida se naknada za obavezne rezerve prirodnog gasa, ukida se naknada za prekomerno korišćenje javnog puta, njegovog dela ili putnog objekta, ukida se naknada za korišćenje komercijalnih objekata kojima je omogućen pristup sa javnog puta. Dakle, ukida se nekoliko naknada koje su dosada opterećivale privredu Srbije. Od 1. januara 2019. godine više ih neće biti. S druge strane, imamo i nekoliko osnovica za pojedine naknade koje smo smanjili, i sve su te odredbe sadržane u ovom zakonu. Zakon koji treba da doprinese ne samo predvidivosti poslovanja privrede, nego i maksimalnom smanjenju nameta kojima je privreda opterećena i mi ćemo nakon usvajanja ovog zakona, ako ga vi budete izglasali, gledati za 2019. godinu i za 2020. da ga još dodatno unapredimo.

Pred vama je, takođe, Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o garanciji za Projekat izgradnje tehničko-putničke stanice (TPS) Zemun, faza 2, između Republike Srbije i Evropske banke za obnovu i razvoj. Ukupna vrednost projekta je 52 miliona evra. Za prvu fazu su obezbeđena sredstva u iznosu od 30 miliona evra i za finansiranje druge faze dodatna 22 miliona evra.

Tačka 20. i 21, to je Predlog zakona o potvrđivanju Okvirnog sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Narodne Republike Kine o obezbeđenju koncesionalnog zajma Narodne Republike Kine, kao i Predlog zakona o potvrđivanju Ugovora o državnom koncesionalnom zajmu za projekat izgradnje obilaznice oko Beograda na auto-putu E-70/E-75, deonica most preko reke Save od Ostružnice do Bubanj potoka, dakle zakon koji nam daje mogućnost da obezbedimo finansiranje za završetak ovog dela obilaznice oko Beograda, a nakon toga razmišljamo i kako ćemo završiti deo od Pančevačkog mosta pa preko Vinče do Bubanj potoka.

Sledeća tačka dnevnog reda odnosi se na Predlog zakona o izmenama i dopuni Zakona o privremenom uređivanju osnovica za obračun i isplatu plata, odnosno zarada i drugih stalnih primanja kod korisnika javnih sredstava. Naime, ovom izmenom propisano je da se osnovica za obračun i isplatu plata kod pojedinih korisnika umanjuje za 5% počev od 1. januara 2019. godine.

Naredna tačka dnevnog reda odnosi se na Predlog zakona o davanju garancije Republike Srbije u korist Banke Inteze za izmirivanje obaveza Javnog preduzeća Srbijagas, a po osnovu ugovora o kreditu za izgradnju gasovoda Aleksandrovac – Brus – Kopaonik – Raška – Novi Pazar – Tutin, dakle još jedan veliki investicioni projekat koji radi Srbijagas tokom 2019. godine.

Sledeći zakon je Predlog zakona o davanju garancija Republike Srbije u korist Sossijete ženeral banke, Komercijalne banke, Banke Poštanska štedionica, OTP banke Novi Sad, Vojvođanske banke, a za izmirivanje obaveza javnog preduzeća Srbijagas po osnovu ugovora o kreditu za izgradnju gasovoda na teritoriji Republike Srbije. Mnogo ste o tome čuli, pričaćemo i danas, ako treba, o tome. Veliki projekat. Naredne godine kreće izgradnja tzv. Južnog ili Turskog toka i kroz Srbiju. Velika investicija, koja treba da se završi krajem 2019. godine.

Sledeća tačka dnevnog reda je Predlog zakona o potvrđivanju Aneksa broj 1 Finansijskog ugovora Železnička pruga Niš– Dimitrovgrad od 31. januara 2018. godine između Republike Srbije i Evropske investicione banke, gde se stvaraju uslovi da se sređivanje ovog dela pruge, veoma važnog dela pruge za nas, uspešno i završi.

Pred vama je i Predlog zakona o izmeni i dopunama Zakona o privrednim društvima. Naime, Zakon o privrednim društvima kao zakon od naročitog značaja za razvoj privrede naše zemlje i stvaranje povoljnog poslovnog ambijenta neophodno je izmeniti i dopuniti sa ciljem unapređenja ranga Republike Srbije u oblasti zaštite manjinskih akcionara, što je veoma važno za Duing biznis listu Svetske banke, i upravo zbog toga ciljevi ovog zakona su otklanjanje dilema, različitih tumačenja u praksi u pogledu korišćenja pečata, ostvarivanje napretka u oblasti zaštite manjinskih akcionara i poboljšanje ranga Republike Srbije na Duing biznis listi Svetske banke, transparentnost podataka

o zanimanju, prethodnom zaposlenju i funkcijama članova odbora direktora i članova nadzornog odbora javnog akcionarskog društva i stvaranje uslova za efikasniju realizaciju projekata javno-privatnog partnerstva, a imajući u vidu da su oni sve zastupljeniji u Republici Srbiji.

Sledeći na redu je Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju. Ove izmene proizilaze iz potrebe da se dodatno poboljša pravni okvir za zaštitu prava poverilaca, obezbedi veća transparentnost podataka i razmena informacija između stečajnog upravnika i poverilaca, kao i da se obezbedi veća izvesnost u pogledu troškova stečajnog postupka kroz propisivanje gornje granice za određivanje visine predujma.

Pred vama je, takođe, i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o ulaganjima i razlozi za donošenje ovog zakona su sadržani u potrebi unapređenja i preciziranja pojedinih dosadašnjih rešenja, a u cilju efikasnije primene ovog zakona. Razlog za izmene su da upravo budemo još efikasniji prilikom podrške ulaganjima u našu zemlju i da time doprinesemo daljem smanjenju nezaposlenosti i otvaranju što većeg broja fabrika u našoj zemlji.

I, konačno, tačka dnevnog reda danas pred vama je i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o vodama. Cilj donošenja ovog zakona je efikasnije ostvarivanje prava i obaveza građana i zadovoljavanja njihovih potreba poverenjem javnih ovlašćenja nadležnim organima Grada Beograda za davanje u zakup vodnog zemljišta u javnoj svojini Republike Srbije na teritoriji Grada Beograda za postavljanje plutajućih objekata, dalje, drugačija raspodela pripadnosti prihoda kroz utvrđivanje da prihodi od davanja u zakup vodnog zemljišta u javnoj svojini, osim prihoda od davanja u zakup vodnog zemljišta za postavljanje plutajućih objekata na teritoriji Grada Beograda, kao i prihodi od ustanovljavanja prava stvarne službenosti na vodnom zemljištu i vodnom objektu, pripadaju javnim vodoprivrednim preduzećima umesto budžetima Republike Srbije i AP Vojvodine.

Uvaženi poslanici, ovo je set zakona koji mi daje za pravo da kažem da smo završetkom finansijske konsolidacije u proteklih par godina otvorili nov list i novu knjigu koja treba da se zove – ubrzani razvoj i industrijalizacija naše zemlje u godinama koje su pred nama. Upravo zbog toga budžet je koncipiran na način da, osim podizanja životnog standarda, dakle plata i penzija, a dugoročno opredeljenje Vlade Republike Srbije je upravo u tome da plate i penzije i životni standard građana Srbije raste, idemo sa većim javnim investicijama i maksimalnom podrškom našoj privredi da kroz povećanje atraktivnosti, kroz poreske podsticaje utičemo na to da nam privreda raste što brže kako bismo dostizali standard Evropske unije, prestizali taj standard i kako bi naša zemlja bila još uspešnija. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Mladen Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Dobar dan, poštovani predsedavajući.

Poštovani narodni poslanici, naše ministarstvo ima na raspravi zakon o fondu za nauku, takođe izmene i dopune Zakona o patentima koji idu kroz Agenciju za intelektualnu svojinu. Razlog da ovaj zakon o fondu za nauku uđe u Skupštinu zajedno sa budžetom jeste i prilika da se budžetira nešto što prvi put postoji u našoj zemlji.

Zakon o fondu za nauku Republike Srbije je novi zakon, kojim se sistemski Zakon o naučnoistraživačkoj delatnosti uređuje, obezbeđuju politika i mere za podsticanje naučno-tehnološkog razvoja naše države. Ovaj zakon naročito je značajan za razvoj naučnoistraživačke delatnosti Republike Srbije, jer ona unapređuje i uređuje oblast podrške ovoj delatnosti u cilju obezbeđivanja uslova za kontinuirani razvoj naučnoistraživačkih i razvojnih aktivnosti u Republici Srbiji neophodnih za napredak društva zasnovanog na znanju.

Dosadašnje reforme naučnoistraživačkog sektora su imale za cilj stimulisane individualnih i grupnih doprinosa istraživača kroz delimično publikovanje naučnih radova. Međutim, uticaj dosadašnje politike daje samo ograničen doprinos jačanju naučnoistraživačkih institucija i finansiranju najkomplikovanijih projekata. Zbog toga je potreba za reformama prepoznata i od strane kreatora javnih politika i a od strane naučnoistraživačke zajednice, i zato su preduzeti koraci za stvaranje preduslova za temeljenu reformu, te se akcenat stavlja na promenu modela finansiranja nauke kao izuzetno kompleksnog i veoma značajnog procesa.

Osnivanje i rad fonda za nauku Republike Srbije predstavlja ključnu tačku ove reforme. Uspostavljanjem fonda definiše se prostor u kome će se kroz delovanje omogućiti efikasnija i konzistentnija podrška razvoju naučnih istraživanja i primena njihovih rezultata radi bržeg društvenog, tehnološkog i ekonomskog razvoja Republike Srbije.

Formiranjem fonda, čija će osnovna uloga biti da obezbeđuje finansiranje naučnoistraživačkih projekata, nadležnost Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja biće redefinisana u tom domenu. Ministarstvo će se baviti samo politikom u oblasti naučnih istraživanja, kao i institucionalnim finansiranjem kojim će biti obezbeđena stabilnost rada naučnih ustanova i samih istraživača.

Cilj uspostavljanja fonda zasnovan je na principima evropske naučnoistraživačke prakse, ali i u drugim zemljama sveta, sa posebnim akcentom na uspostavljanju delotvornog nacionalnog istraživačkog sistema integrisanog u međunarodni, pre svega evropski istraživački prostor, koji se oslanja na partnerstva u zemlji i inostranstvu i doprinosi ekonomskom rastu, podizanju konkurentnosti privrede, društvenom i kulturnom napretku i u cilju postizanja većeg standarda građana i kvaliteta života u Republici.

Uspostavljanjem fonda i uvođenjem naučnih, tehnoloških i razvojnih programa u okviru kojih će se realizovati projekti ostvariće se ciljevi sadržani u Strategiji naučnog i tehnološkog razvoja Republike Srbije do 2020. godine, kao i u Akcionom planu za sprovođenje ove strategije.

U jednom drugom delu ove godine će fond postati nezavisna institucija, moći će da se bavi onim projektima koji će biti u naučnoistraživačkom sektoru prepoznati svojom izvrsnošću i moći će da se efikasnije troši novac državnih investicija. Bitno je da se u taj fond ne unose samo sredstva bazirana na matičnom ministarstvu, nego i kroz druga ministarstva zainteresovana za razvoj nauke, kao i privrednih društava. U tome je bitno da ovaj fond narasta i da ima početnu funkciju kroz budžet koji se sada formira.

Naravno da će se kroz fond dodeljivati sredstva najboljim projektima. Fond će imati svoju nezavisnost i imaće direktorat, svoje upravne i nadzorne organe, tako da je ono što je naučna zajednica davno očekivala sada prilika da se sve to realizuje.

Pozitivni efekti koji će se ostvariti primenom zakona jeste ostvarivanje efikasnijeg trošenja postojećih resursa namenjenih za podršku naučnim i istraživačkim radovima, sa fokusom na ostvarenje što primenljivijih rezultata istraživanja.

Sistemska uređenje i kvalitetnija podrška upravljanju raspoloživim sredstvima doprineće većem kvalitetu naučnih istraživanja. Primena zakonskih rešenja uticaće na povećanje saradnje između istraživačkog i privrednog sektora i ostvarivanje većeg efekta primene rezultata istraživanja sa ciljem povećanja konkurentnosti. Republika Srbija će sa novim sistemskim rešenjem iskoristiti postojeći potencijal, kao što su to radile one države koje su uspele dugoročno da ostvare efekat razvijene ekonomije, i pokazati da je značaj nauke neophodan za održivi ekonomski rast.

Kroz reformisan naučnoistraživački sistem ostvariće se bolji odgovor na potrebe većeg broja aktera iz društva u celini. Iskoristiće se potencijal za stvaranje novih tehnologija, koje nastaju velikom brzinom, a kako bi se osigurala dugoročna održivost naučnoistraživačke delatnosti na nacionalnom nivou.

Republika Srbija će kao i visokorazvijene zemlje adaptirati sistem upravljanja naukom koji uključuje poboljšane procese određivanja prioriteta, finansiranja i upravljanja naučnoistraživačkih organizacija, kroz ocenjivanje naučnog rada u odnosu na njegov efekat na stvaranje novih znanja, ekonomski razvoj i rešavanje društvenih izazova.

Ovom reformom, koja uključuje novi zakon o nauci i istraživanjima, koji će za par meseci doći u ovaj dom, Vlada Republike Srbije i resorno ministarstvo šalju jasnu poruku da za najbolje mlade istraživače ima mesta u našoj naučnoj zajednici, da želimo da ostanu ovde i postižu zapažene rezultate u svojoj zemlji.

Vrlo kratko bih rekao da su izmene i dopune Zakona o patentima bile nužne zbog Poglavlja 7, da bi se primenile određene direktive, uvele jasnoće u procedurama, da bi se bolje zaštitili ljudi koji apliciraju da se zaštite njihovi patenti i da steknu bolji uvid i kroz pravosuđe bolju vidljivost, da se kroz digitalni sistem lakše vodi evidencija, da se ukinu suvišni registri, da se samo vode registri patenata i malih patenata, znači da se sve to krajnje pojednostavi i da naši ljudi koji se bave istraživanjem mogu da imaju sigurniji, mirniji san kad je u pitanju zaštita njihovih autorskih prava. Hvala vam.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar gospodin Ružić.

Izvolite.

BRANKO RUŽIĆ: Zahvaljujem.

Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, pred vama je devet predloga zakona iz nadležnosti Ministarstva državne uprave i lokalne samouprave kao nastavak reforme javne uprave sa ciljem dalje profesionalizacije i efikasnijeg rada administracije u korist svih građana naše zemlje.

Četiri predloga zakona, i to Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru, Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o platama službenika i nameštenika u organima autonomne pokrajine i jedinice lokalne samouprave, Predlog zakona o izmenama Zakona o zaposlenima u javnim službama, kao i Predlog zakona o izmenama Zakona o platama zaposlenih u javnim agencijama i drugim organizacijama koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinica lokalne samouprave, deo su temelja reforme sistema plata, a izmenama koje predlažemo menjamo rokove od kojih počinje primena sistemskog i posebnih zakona o platama u pojedinačnim delovima javnog sektora.

One su uslovljene potrebom da se u predstojećem periodu sprovedu dodatne finansijske analize prelaska na nov sistem plata, kao i da se ostavi novi, primeren vremenski period za prilagođavanje poslodavaca i zaposlenih, i to sve do 1. januara 2020. godine. Potpuna implementacija ovih propisa je veoma važna i moramo imati u vidu njihovu kompleksnost. Primena mora da bude sinhronizovana, svi učesnici moraju da budu pripremljeni za sve faze, osnovice isplanirane tako da ne ugroze budžet. Samo tako možemo da obezbedimo da reforma sistema plata postigne svoj puni efekat od 1. januara 2020. godine.

Zakonom o zaposlenima u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave, čija je puna primena počela 1. decembra 2016. godine, na jedinstven način uređujemo prava i dužnosti iz radnog odnosa zaposlenih u organima autonomnih pokrajina i jedinicama lokalne samouprave i uspostavljamo osnovna načela službeničkog sistema zasnovana na standardima prihvaćenim u savremenim uporednopravnim sistemima. Istovremeno,

obezbeđuju se uslovi za punu profesionalizaciju i depolitizaciju kadrova u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave i uvode se principi rada koji omogućavaju da se poslovi iz nadležnosti autonomnih pokrajina ili jedinice lokalne samouprave vrše stručno i zakonito, pri čemu se stvaraju objektivni uslovi i pretpostavke za karijerni razvoj zaposlenih, stručno usavršavanje i karijerno napredovanje u službi.

Istovremeno, važno je bilo dodatno urediti položaj i plate državnih službenika. Kroz Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o platama državnih službenika i nameštenika uređujemo radne odnose državnih službenika i nameštenika kako bi se obezbedili nesmetani uslovi za nagrađivanje državnih službenika po osnovu vrednovanja radne uspešnosti počev od 1. januara 2019. godine.

Razlozi za donošenje zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima neposredno su u vezi sa ostvarivanjem opšteg cilja i Strategije reforme javne uprave u Republici Srbiji, posebnih ciljeva definisanim u njenom akcionom planu za period 2018. do 2020. godine, koji podrazumeva dalje unapređenje rada javne uprave i obezbeđivanje visokog kvaliteta usluga građanima i privrednim subjektima, kao i doslednu primenu depolitizacije i profesionalizacije državnih službenika, uspostavljanje službeničkog sistema zasnovanog na kompetencijama i na načelima transparentnosti, konkurentnosti, prijema i napredovanja u službi na osnovu zasluga.

Podsetio bih vas da je na sednici Saveta za reforme javne uprave Vlade Republike Srbije usvojen dokument pod nazivom „Okvir politike upravljanja ljudskim resursima u državnoj upravi Republike Srbije“, kojim je izvršena analiza postojećeg stanja i date su smernice i preporuke za dalje unapređenje upravljanja ljudskim resursima u državnoj upravi, zasnovanih na kompetencijama i sistemu zasluga.

Upravo te smernice važne su i za privlačenje i zadržavanje kvalitetnih kadrova kroz uvođenje u posao, ocenjivanje, napredovanje i horizontalnu mobilnost, sistem plata, stručno usavršavanje i osposobljavanje, upravljanje karijerom i posebne mere politike zadržavanja ljudskih resursa.

U tom smislu predloženim izmenama koje su pred vama definiše se pojam kompetencije u procesu upravljanja ljudskim resursima koji podrazumeva skup znanja, veština, osobina, stavova i sposobnosti koje bi državni službenik trebalo da poseduje, koje oblikuju njegovo ponašanje i vode postizanju očekivane radne uspešnosti na radnom mestu.

Predložene su i odredbe kojima se uređuje da će se izbor među kandidatima u konkursnom postupku odsada zasnivati na proveru tih kompetencija, ali se takav sistem uvodi u funkciju vrednovanja rada državnih službenika. Time se podstiče službenik na ostvarivanje boljih rezultata rada i

stvaraju se uslovi za pravilno odlučivanje o napredovanju i stručnom usavršavanju.

Takođe, predložene su odredbe koje se odnose na unapređenje evidencije upravljanja ljudskim resursima kroz centralnu kadrovsku evidenciju, jačanje uloge kadrovskog plana i jačanje internog tržišta rada u cilju stvaranja kvalitetne i efikasne baze zaposlenih, čija uloga bi bila, između ostalog, i da utiče na politiku zadržavanja kadrova i njihovo pravilno raspoređivanje.

Predloženim izmenama Zakona o načinu određivanja maksimalnog broja zaposlenih u javnom sektoru produžava se primena ovog zakona do kraja 2019. godine kako bi se u narednom srednjoročnom periodu ostvarili ciljevi fiskalne politike usmereni na održanje fiskalne stabilnosti, što vodi daljem smanjenju učešća javnog duga.

Smanjenje zarada, zabrana zapošljavanja i racionalizacija broja zaposlenih u javnom sektoru su mere koje su dosada najviše doprinele smanjenju rashoda i uspehu fiskalne konsolidacije. Usled pozitivnih efekata primene zakona omogućeno je manje restriktivno odlučivanje o potrebi novog zapošljavanja, a naredne godine razmatraće se efikasniji sistemi koji će omogućiti korisnicima javnih sredstava efikasnije popunjavanje radnih mesta.

Poslednji predlog zakona koji danas iznosimo jeste i Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o inspekcijskom nadzoru, koji je donet u aprilu 2015. godine, delimično ušao u primenu jula te godine, a u punu primenu ušao 30. aprila 2016. godine.

Reforma inspekcijskog nadzora u sklopu potpune reforme javne uprave je jedna od najuspešnijih aktivnosti koje smo poslednjih godina sprovedli. Primera radi, u odnosu na 2011. godinu, kada je sprovedeno prvo merenje, 43% privrednih subjekata je izjavilo da inspekcijski nadzor negativno utiče na poslovanje njihovog preduzeća. U 2017. godini samo 17% anketiranih privrednih subjekata izjavljuje da inspekcijski nadzor negativno utiče na njihovo poslovanje.

Zakon o inspekcijskom nadzoru je uveo savremene inspekcijske standarde, pre svega u pogledu jačanja preventivne i savetodavne uloge inspekcija i transparentnost rada javne uprave. Takođe, zakonom je predviđeno da se rad inspekcije zasniva na proceni rizika, planiranju i upravljanju rizicima, a prvi put uređeno je i pitanje kontrole neregistrovanih subjekata.

Zakonom o inspekcijskom nadzoru uspostavljena je koordinaciona komisija za inspekcijski nadzor na republičkom nivou, kao i koordinaciona tela za inspekcijski nadzor na nivou AP Vojvodine i Grada Beograda sa ciljem usklađivanja i koordinacije rada inspekcija.

Kao što znate, Republika Srbija ima manjak inspektora u odnosu na potrebe svih oblika inspekcijskog nadzora i službenih kontrola, kao i u odnosu na evropski prosek. Upravo stoga naš zadatak u narednom periodu biće i plan

zapošljavanja novih inspektora, kao i stručno usavršavanje inspektora kroz obuke, radionice i savetovanja, u skladu sa novim mehanizmima datim kako izmenama i dopunama ovog zakona tako, naravno, i u skladu sa Zakonom o Nacionalnoj akademiji za javnu upravu.

Ovim tekstom usklađujemo odredbe koje se tiču upravnog postupka i upravnog postupanja, s obzirom na to da je Zakon o opštem upravnom postupku, koji je stupio na snagu 9. marta 2016. godine, doneo veliku promenu u postupanju administracije prema korisnicima, pre svega u cilju unapređenja efikasnosti našeg rada u korist kvaliteta usluga koje kao uprava pružamo.

U okviru prethodnih aktivnosti radi se na uspostavljanju jedinstvenog informacionog sistema za inspekcije, koji je trenutno u pilot-fazi i obuhvata četiri republičke inspekcije: inspekciju za rad, tržišnu inspekciju, sanitarnu i upravnu inspekciju. Planira se da sve inspekcije budu uključene u ovaj sistem tokom 2019. godine. Dosada je obuku za korišćenje ovog sistema završilo tačno 836 inspektora.

Sistem e-Inspektor bi trebalo da inspekcijske poslove učini efikasnijim, delotvornijim i modernijim u oblasti procene rizika, planiranja, razmene podataka i koordinacije, što je u skladu i sa Zakonom o elektronskoj upravi, koji je usvojen u ovom domu u aprilu 2018. godine. Uspostavljanje informacionog sistema e-Inspektor zahteva određene izmene i dopune u Zakonu o inspekcijskom nadzoru, koji je danas na dnevnom redu. Takođe, izvršeno je usklađivanje sa novinama uvedenim u Zakonu o državnoj upravi i Zakonu o lokalnoj samoupravi, u pogledu saradnje dve ili više opština, odnosno opština i gradova, radi efikasnijeg obavljanja pojedinih vrsta poslova. Inspekcijski nadzor prepoznat je kao vrsta posla za koji je neophodno obezbediti veću koordinaciju, te smo i tu mogućnost sinergije dve ili više jedinica lokalne samouprave integrisali u zakon.

Predloženim izmenama i dopunama uvodimo i nove institute, poput prikrivene kupovine, mešovitog nadzora i drugih, koji su rezultat projekta koje sprovodi Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave u saradnji sa NALED-om, USAID-om, Stalnom konferencijom gradova i opština i drugim partnerima. Prikrivena kupovina se obavlja bez prethodnog obaveštavanja u slučaju kada se ne mogu obezbediti potrebni dokazi za određeno nepostupanje u skladu sa zakonom ili bi to bilo značajno otežano. U toku prikrivene kupovine inspektor je ovlašćen da putem neposrednog opažanja prikuplja dokaze i podatke potrebne za utvrđivanje činjenica. Nakon obavljene kupovine inspektor predočava nadziranom subjektu svoju službenu legitimaciju i nalog za inspekcijski nadzor.

Predlogom zakona uvodi se nova vrsta inspekcijskog nadzora, tzv. mešoviti inspekcijski nadzor, koji omogućava da više inspekcija istovremeno vrši redovan ili vanredan nadzor kada se predmet nadzora delimično ili u celosti

poklapa, ili su povezani kao rezultat prakse. To, naravno, štedi i vreme i resurse inspekcija, ali i privrednika.

Poštovani narodni poslanici, potudio sam se da zaista u što kraćem roku predstavim ovih devet predloga akata koji dolaze iz Ministarstva za državnu upravu i lokalnu samoupravu sa ciljem da napravimo još jedan korak napred u sveobuhvatnoj reformi javne uprave. Hvala vam na pažnji.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima gospođa Maja Gojković, narodni poslanik.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Hvala, pod uslovom da su ministri završili.

Jeste li vi hteli? Zahvaljujem, pošto malo ćemo skrenuti sa teme budžeta i zakona koji se oslanjaju na donošenje budžeta za 2019. godinu.

Javila sam se samo u kratkim naznakama, isto nemam nikakve pretenzije, i kao ministar Ružić, da vam pročitam čitavo obrazloženje uz Predlog zakona koji ste dobili, jer kada bih čitala čitavo obrazloženje o svim članovima ovog zakona, to bi uzelo jedan radni dan, u najmanjem slučaju, a ubeđena sam, zbog količine amandmana koji su predloženi na ovaj zakon, da je svaki predlagač amandmana detaljno pročitao i Predlog zakona i, evo, ovo je sve obrazloženje svakog zakonskog predloženog rešenja.

Naravno da je ustavni osnov jasan donošenju ovog zakona i predlaganju, nalazi se u članu 97. tačka 9. Ustava, ali važnije je to što, kada je ovaj zakon i ušao u proceduru, odnosno, što je još interesantnije, kada se našao na dnevnom redu, onda je prosto Parlament, poslanici su, zasuti porukama nepoznatog porekla mogu tako da kažem jer sam se potrudila i da pozovem neke nosioce tih domena, ustanova, da pitam o čemu se radi i zašto su oni koji su i učestvovali u pisanju ovog zakona – ja se ograđujem, ja nisam stručno lice niti pretendujem da budem naučnik iz ove oblasti, ja sam samo predlagač – najednom počeli da pišu na 250 adresa, njih jedno stotinak, potpuno isti tekst.

Zato sam želela samo da kažem par stvari. Da je ovaj zakon svakako ušao u proceduru...

Pa ne, ljudi su zapanjeni što je neko uspeo da dođe do njihovog domena i da šalje nekakve alarmantne poruke i mejlove koji zaista nemaju nikakve veze i dodirnih tačaka sa ovom materijom i sa ovim zakonom. Možda sa nečim imaju, sa ovim nemaju.

Devetog novembra je ušao ovde u proceduru i u tom trenutku sam stavila hitnost postupka, ali svi znamo koji je danas datum, danas je već 19. dan, tako da zaista sa zadovoljstvom mogu da kažem da smo i poslovnički ušli u redovan postupak i da više ničeg hitnog ovde nema. To je za poznavaoce našeg Poslovnika.

I da, kada se našao ovde u proceduri, Predlog zakona se našao i na sajtu naše Agencije za atomsku energiju i jonizujuća zračenja, na sajtu nadležnog

Ministarstva za zaštitu životne sredine i insistirala sam na jednom javnom slušanju ovde, u Narodnoj skupštini Republike Srbije, gde su se čule, naravno, pohvale za ovaj predlog zakona. Naravno, bilo je i kritičkog osvrta, što takođe kao predlagač pozdravljam.

Ovaj zakon ima sadržinu sa jednom temom koja je sveobuhvatna, zaista aktuelna tema danas u svetu, u to sam se uverila kada sam sticajem okolnosti postala predsednik Upravnog odbora Nacionalne agencije, gde sam i dva puta bila u Beču prilikom posete i na radnim sastancima u Međunarodnoj agenciji za atomsku energiju i razgovarala i sa generalnim sekretarom, gospodinom Amanom. Iz toga je proizašla i obaveza i nužnost donošenja jednog modernog, novog zakona, jer moram da kažem da je ova oblast zaštite od jonizujućeg zračenja i nuklearne sigurnosti dosada bila uređena zakonom koji je donet pre bezmalo deset godina. U međuvremenu se štošta i u ovoj oblasti promenilo, ali se promenila i Srbija.

Znam da mnogi ne vole kada se kaže da je jedan od razloga okolnost da je Srbija započela pristupne pregovore sa Evropskom unijom, ali to je činjenica koja postoji i mi smo time preuzeli obaveze usklađivanja našeg zakonodavstva sa evropskim propisima. Tako da je to, sigurno, jedna od činjenica koje moramo da uzmemo u obzir, da je onaj zakon od pre deset godina veoma zastareo.

Došlo je, naravno, do znatnog unapređenja i na tehnološkom planu, novih saznanja, koje ovaj predlog zakona treba da uredi, i da vas podsetim na nešto što smo svi zajedno ovde uradili pre nekoliko meseci, ratifikovali smo četiri međunarodne konvencije koje nameću određene obaveze u ovoj oblasti.

Četiri konvencije, na to možemo samo da budemo ponosni, koje su dosada, još uvek iz meni nepoznatih razloga, negde stajale po strani skoro punih deset godina i prvi put kada sam imala radni sastanak sa gospodinom Amanom i sa njegovim timom, oni su pitali da li Srbija ima neke posebne razloge zašto je nešto potpisala a nikada nije ratifikovala. Da mi to nismo uradili velikom brzinom ovde u Parlamentu, velika sumnja bi bila nad Srbijom zašto i šta to Srbija uopšte u ovoj oblasti ima da krije, u koju to mi grupu zemalja uopšte želimo da pripadamo i, naravno, kada vreme jedan zakon prevaziđe, onda se tu pojave i mnoge poteškoće u primeni, pravne praznine koje zakon i sada važeći ne može da popuni itd. U tome se mogu, u stvari, prepoznati i ciljevi donošenja ovog zakona.

Ovaj zakon ima i jednu važnu novinu, to je takođe u skladu sa međunarodnom praksom, to da Agencija za atomsku energiju i jonizujuće zračenje u ovakvom obliku više ne može da postoji. Svet to ne prepoznaje i oni prepoznaju samo samostalna i nezavisna regulatorna tela i mi smo tu obavezu i preuzeli na sebe. Tako se osniva ovim zakonom i direktorat, a ne agencija za radijacionu i nuklearnu sigurnost i bezbednost Srbije, koji će direktno korespondirati sa Vladom Republike Srbije. Neće više biti pod nekoliko

ministarstava, a to su Ministarstvo za obrazovanje i nauku, pa Ministarstvo za zaštitu životne sredine, pa delimično i pod Ministarstvom za energetiku, tako da takav oblik organizacije niti Evropska unija niti Međunarodna agencija za nuklearnu bezbednost uopšte prepoznaju.

Zamenica gospodina Amana prošle godine, kada je došla ovde u obilazak Agencije i drugih srodnih pravnih lica, postavila je pitanje da li ima nekog posebnog razloga zašto jedino Srbija u Evropi još uvek radi u ovom obliku. Naš rok je bio do 1. marta 2019. godine, ali zbog našeg zakonodavstva, da smo mi nedavno usvojili i jedan zakon, opšti zakon o agencijama, iz resora ministra Ružića, bilo je nemoguće da se prvo donesu podzakonski akti o ovoj agenciji koji bi važili od 1. januara do, recimo, negde kraja februara, pa bismo onda morali da donosimo ovaj zakon. To je jedan potpuni pravni nonsens i nijedan ozbiljan parlament niti ozbiljna država ne bi ušla u ovakvu avanturu, niti bi radila nešto samo da bi zadovoljili neku puku formu, i drago mi je da ćemo mi uspeti do kraja ove godine da ispunimo ove evropske i svetske okvire.

Dobili smo za ovaj zakon, to onima koji imaju vremena, izgleda ne rade ništa na svom poslu pa pišu nekakve mejlove ozbiljnim, zrelim ljudima ovde u Parlamentu, da kažem da mi jesmo dobili podršku od Međunarodne agencije u Beču – evo, ja sam svedok kao podnosilac – i rekli su da ovaj predlog zakona, naravno, može da se popravlja, zato i postoje amandmani i postoje podzakonski propisi i akti, ali da je to jedan zakon koji može da bude uzor onim zemljama koje su na pragu da donesu ovakav propis.

Novina je, naravno, što će sada u direktoratu biti i inspekcija za radijacionu i nuklearnu sigurnost i bezbednost i ovim se uređuje položaj te inspekcije. Smatram da će primenom ovog zakona biti podignut nivo sigurnosti radijacione i nuklearne bezbednosti u našoj zemlji i to i za naše građane, jer ovde, molim vas, oni koji imaju nameru da čitaju, neka čitaju kakve su obaveze u uklanjanju gromobrana i ostalih stvari, koje dotiču običnog građanina. Mi možemo ovde da se svađamo, a oni će se složiti da neko to mora konačno da ukloni u njihovo ime i da plati. Tako će se iskoristiti novac koji postoji u Agenciji kao višak sredstava, jer nismo dobili odobrenje da zaposlimo još više ljudi u toj agenciji, pa ima višak sredstava, pa bih molila da Vlada Srbije obrati pažnju na to i da nam dozvoli da krenemo sa uklanjanjem tih gromobrana od tih sredstava već sada.

Dobili smo i pismo podrške ambasadora Evropske unije u Beogradu, koji je podržao ove napore koje je uložila Agencija.

Amandmane sam pročitala, dala sam svoje mišljenje. Naravno, oni koji pišu – briše se, briše se, zaista... Mislim, razumem da neko ima netrpeljivost prema meni lično pa smatra da sve što ja predložim treba da se briše, i to mi je onako simpatično, ali ovde je jedna vrlo ozbiljna materija. Usvojila sam deo amandmana koje je predložila poslanička grupa Demokratske stranke, čini mi

se da je Gordana Čomić o tome pričala na Odboru za zaštitu životne sredine, neke amandmane i poslaničke grupe Srpske radikalne stranke, čujem da će biti još amandmana od strane Odbora, tako da sam raspoložena da razgovaramo i u pojedinostima o ovom predlogu zakona kako bismo zajednički dobili jedan dobar i moderan propis, kakav i Međunarodna agencija za atomsku energiju i Evropska unija očekuju od našeg parlamenta. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Zahvaljujem.

Uvažene dame i gospodo narodni poslanici, ja bih pokušao da kratko iskomentarišem neke elemente vezano za dva zakona – Predlog zakona o sticanju prava svojine na zemljištu, objektima i vodovima Rudarsko-topioničarskog basena RTB Bor, i drugi, zakon o izmenama i dopunama Zakona o utvrđivanju javnog interesa i posebnim postupcima eksproprijacije i pribavljanja dokumentacije radi realizacije izgradnje sistema za transport prirodnog gasa Južni tok.

Pre svega, uvaženi narodni poslanici, vi ste ove zakonske predloge dobili. Deo tih zakona su i obrazloženja zakona, tako da ja ne bih u svom izlaganju čitao obrazloženje, uvažavajući moju procenu da ste vi to već učinili. Tako da bih ja u najkraćem govorio o kontekstu ovih projekata i, pre svega, o razlozima kojima se Vlada i vodila da bi ovakve zakone usvojila i da bi predložila.

Pre svega, počeo bih od samog RTB-a. Zna se da rudarenje u borskom, majdanpečkom basenu traje već duže od sto godina, da je to tako odigralo kapitalnu ulogu u razvoju čitave istočne Srbije, imalo značajan uticaj na razvoj ukupne srpske ekonomije, kao jedan od stubova najznačajnijih sistema, koji je zaista uslovio i dao veliki doprinos ukupnoj industrijalizaciji Srbije.

Nažalost, sticajem raznih okolnosti kroz koje je naša država, i društvo, prolazila u različitim periodima, krajem devedesetih godina, posebno nakon 2000. godine, RTB je zapadao u ozbiljnu krizu. Rezultat te krize nas je doveo do toga da je RTB od 2004. godine u procesu restrukturiranja. Kad kažem u procesu restrukturiranja, čitajte srpski da je u tom trenutku on već bio, da kažem, zreo za bankrot, a da je merom države bio zaštićen od plaćanja bilo kakvih obaveza i kao takav mogao da nastavi da radi, nažalost i da generiše nove gubitke, tako da su ti gubici već 2008. godine izašli na 1,3 milijarde i otprilike se zadržali na tom nivou i u periodu od 2010. godine i na tom nivou dugovanja ih je dočekala i ova vlada, koja je u prvi plan stavila potrebu da se učini niz mera kako bi se taj gigant stavio na noge.

Pre svega bih podsetio na nekoliko kapitalnih stvari koje smo mi u toj fazi učinili. Prvo, završili smo topionicu 2014. godine, čime smo rešili pitanje

efikasnosti same topionice, povećali tu efikasnost, ali i rešili onaj jedan od ključnih problema sa kojima se Bor suočavao, a to je pitanje ekologije. S druge strane, uložili smo značajna sredstva u modernizaciju i povećanje efikasnosti fluktuacija, nabavku dodatne rudarske opreme, kojom smo podigli proizvodnju bakra, pre svega iz sopstvenog koncentrata. Konačno, ona ključna stvar koju smo realizovali je vezana za regulisanje tih istorijskih obaveza, od kojih neke vuku korene još iz 1950. godine, kroz UPPR, kojim smo, ponavljam, uredili ta finansijska potraživanja, definisali način otplate tih potraživanja i defakto omogućili RTB-u da konačno, nakon dugog perioda, promoli nos iznad površine vode i počne da funkcioniše efikasno, ostvaruje određenu dobit, da vraća obaveze prema UPPR-u i da vraća obaveze iz tekućeg poslovanja. U takvom ambijentu RTB je, bez ikakve sumnje, postao daleko atraktivniji za ozbiljne rudarske kompanije.

Moram da napravim tu malu digresiju. U periodu od 2006. do 2009. godine bila su četiri neuspešna pokušaja privatizacije, odnosno strateškog partnerstva za RTB. Uglavnom se u tim javnim pozivima koje su tadašnje vlade, odnosno Agencija za privatizaciju upućivala gotovo niko nije javljao, do poslednjeg poziva za strateško partnerstvo, gde je nuđeno 67% RTB-a, u februaru 2009. godine, za 194 miliona dolara, odnosno 40% za 116 miliona dolara, za koje nije stigla nijedna adekvatna ponuda.

Ceneći ta iskustva i te neuspešne pokušaje kroz koje su prethodne vlade prošle, mi smo pokušali pre svega da napravimo jednu dobru atmosferu oko RTB-a, da napravimo jedan zaista prihvatljiv okvir za velike strane kompanije, da uđemo u neke razmene informacija sa njima, da uđemo u određene vrste dijaloga radi razumevanja RTB-a, ali i kako bismo mi razumeli možda u kom pravcu tržište razmišlja da RTB treba da se razvija. Želim da podsetim da smo u periodu od dve godine imali potpisane ugovore, odnosno RTB je imao potpisan NDA sa 11 velikih svetskih rudarskih kompanija i, kada smo procenili da se napravila adekvatna atmosfera, potrebna atmosfera koja može da nas dovede do uspešnih ponuda i utakmica velikih svetskih rudarskih kompanija, mi smo ušli u proces izbora strateškog partnera za RTB, jer smo se opredelili za taj model privatizacije ceneći pre svega potrebu da izborom strateškog partnera obezbedimo rudarsku kompaniju koja će prepoznati našu viziju da se RTB razvija i da se pre svega ulažu značajna sredstva u nastavak rudarske proizvodnje.

Imali smo jedan potpuno transparentan, otvoren postupak. Želim još jedanput da podsetim i poslanike i širu javnost da smo strateškog partnera tražili na međunarodnom javnom pozivu, da smo taj međunarodni javni poziv objavili i u „Fajnenšel tajmsu“ i, da kažem, u domaćoj javnosti, da smo dobili solidno interesovanje, ja bih rekao značajno interesovanje. Više kompanija je otkupilo dokumentaciju. Na kraju su tri kompanije podnele dokumentaciju, dve

kompanije imale potpuno ispravnu dokumentaciju, i izabrali smo kao najbolju ponudu kompaniju „Zidin“, kao jednu od najsnažnijih svetskih rudarskih kompanija u razvoju, koja je dala, duboko verujem, za Republiku Srbiju izuzetnu dobru ponudu.

Oni su za 350 miliona dolara dokapitalizacije tražili 63% vlasništva, uz garanciju izmirivanja dugova prema UPPR-u, odnosno svih onih finansijskih obaveza sa kojima se RTB još uvek suočava, zatim očuvanje minimum postojećih 5.000 radnih mesta, uz obezbeđivanje obavezujućeg biznis i investicionog plana u iznosu od 1.260.000.000 dolara u periodu od šest godina sa ciljevima iz biznis plana koji su nakon tri godine proizvodnje od 80.000 tona bakra iz sopstvenog koncentrata – podsećam, danas je to oko 40.000 – odnosno nakon šeste godine od 120 do 150 hiljada tona bakra iz sopstvenog koncentrata. Znači, u periodu od šest godina investicioni ciklus 1.260.000.000 dolara i tri do četiri puta povećanje proizvodnje, koje će dramatično pozitivno uticati na našu ukupnu privredu, na rast našeg BDP-a, ali i na vrednost same kompanije, tako da sve procene govore da će naših 37% tada vredeti značajno ili daleko više nego 100% kojih imamo sada.

U tom smislu pred vama se nalazi Predlog zakona o sticanju prava svojine na zemljištu. Ciljevi ovog zakona su uređenje višedecenijskog problema u vezi sa statusom objekata i zemljišta, omogućavanje državnim organima i institucijama lakšeg i bržeg donošenja odluka u vezi sa rešavanjem neuređenog statusa nepokretnosti RTB Bor. Ključna rešenja: uspostavlja se pravo svojine u korist RTB-a na građevinskom zemljištu obuhvaćenom katastarskim parcelama u svojini Republike Srbije na kojima je RTB upisan kao korisnik; uspostavlja se pravo svojine u korist RTB-a na zemljištu u svojini Republike Srbije na kojem je RTB upisan kao držalac; društvena svojina upisana na nepokretnostima u RTB-u pretvara se u svojinu RTB-a kroz jednu efikasnu proceduru koja će državnim organima omogućiti dobar, brz i efikasan rad.

Kada je u pitanju zakon o izmenama zakona o Južnom toku, pre svega, vi znate da je Narodna skupština Republike Srbije sam zakon donela još 2013. godine, da je krajem 2014. godine projekat Južni tok obustavljen. U međuvremenu, došlo je do povećanja potrošnje gasa u Evropi, došlo je do čitavog niza novih projekata koji treba da obezbede i dodatne količine gasa i nove rute za snabdevanje gasom čitave Evrope, između ostalog i jugoistočne Evrope i zapadnog Balkana.

Mi smo, kao što je javnost upoznata, u junu prošle godine potpisali mapu puta sa Gaspromom vezano za analizu mogućnosti izgradnje gasnotransportnog sistema od granice sa Bugarskom do granice sa Mađarskom. Takve mape puta potpisali su i susedne države Mađarska, Bugarska, Turska. Krenulo je polaganje cevi ispod Crnog mora. Taj projekat koji se zvanično zove Turski tok je dobrim delom realizovan. Projekat Turski tok defakto predstavlja projekat između

Rusije i Turske, ispod Crnog mora, vezano za isporuke gasa i za tursko tržište i za evropsko tržište. Taj projekat obuhvata dve cevi, kapaciteta po 15,75 milijardi metara kubnih gasa, koje su izašle dobrim delom, finalizacija druge cevke je u toku, na tursku obalu. Odatle se gradi, jedan deo tog kapaciteta ide za potrebe Istanbula, drugi deo, slobodnog kapaciteta koji je negde oko 15 milijardi metara kubnih, ići će prema evropskom tržištu. Već je potpisan ugovor između Gasproma i turske kompanije Botaš za izgradnju deonice do granice sa Bugarskom. Bugarska je već krenula u ugovaranje deonice od granice sa Turskom do svog gasnotransportnog sistema. Srbija, sa svoje strane, radi čitav niz pripremnih aktivnosti kako bi na svojoj teritoriji izgradila deonicu gasovoda.

Molim ukupnu javnost da taj projekat ne zovemo ni Južni tok ni Turski tok. Reč je o magistralnom gasovodu od granice sa Bugarskom do granice sa Mađarskom kao delom srpskog gasnotransportnog sistema, koji gradi i realizuje kompanija Gastrans, u skladu sa Zakonom o energetici Republike Srbije, za šta je podnela zahtev Agenciji za energetiku Republike Srbije kao nezavisnom regulatornom telu za dobijanje određenih izuzeća u skladu sa Trećim energetskeim paketom.

Mi se nalazimo u ovom trenutku u ozbiljnoj fazi aktivnosti u pripremi za realizaciju tog gasovoda – projektovanje, izbor eventualnog izvođača, glavnog izvođača radova, za slučaj da se odobri proces izuzeća i gasovod kao takav razvija. U ovom trenutku se mobilisu, da kažem, razne logistike koje su neophodne za realizaciju tog zakona. Kao što ste videli, i u budžetu za 2018. godinu su bila predviđena sredstva u iznosu od 70 miliona evra za razvoj tog projekta, koja su ovim zakonom, koji je danas u proceduri, u poziciji da budu aktivirana. U budžetu za 2019. godinu takođe je predviđeno 70 miliona evra za dalje domaće, odnosno srpsko učešće, odnosno učešće Srbijagasa u razvoju tog projekta, tako da u ovom trenutku sve stvari deluju i ostavljaju utisak da idu u dobrom pravcu razvoja tog gasovoda, koji Republici Srbiji treba da obezbedi zaista one izuzetno značajne stvari vezano i za energetskeu bezbednost, i za sigurno snabdevanje gasom, i za dalju gasifikaciju Srbije i, konačno, za profit koji donosi i sama tranzitna taksa.

Mi ovim izmenama i dopunama zakona pre svega rešavamo nekoliko ključnih pitanja. Na prvom mestu, pošto smo se opredelili za izmene i dopune ovog zakona, omogućavamo Gastransu da koristi sve benefite onih eksproprijacija i onih rešenja iz zakona o Južnom toku. Reč je o gotovo identičnom pravnom licu, koje je promenilo naziv, reč je o gotovo identičnoj trasi i reč je o takoreći identičnim tehničkim parametrima vezanim za razvoj projekta. Tako da se mogu koristiti mnogi od onih elemenata koji su bili definisani zakonom o Južnom toku i mi hoćemo da koristimo te benefite, posebno u Deonici 3, za koju gotovo postoji čitava dokumentacija, i da

nastavimo, naravno, sa svim onim mogućnostima vezano za eksproprijaciju i ubrzanje procesa eksproprijacije koji ovakav zakon može da donese.

Pre svega želim da istaknem da ćemo, duboko verujem, ovim zakonom dati vetar u leđa ovom projektu, omogućiti brzo i efikasno rešavanje svih nadležnih državnih organa, ali ne na štetu građana kao korisnika eksproprijacije. Sa stanovišta ljudskih prava, odredbe ovog zakona, dopune ovog zakona ne utiču na prava vlasnika nepokretnosti zagarantovane Ustavom, s obzirom na to da će se visina naknade za ekspropisane nepokretnosti i postupak za određivanje naknade za ekspropisane nepokretnosti voditi u skladu sa važećim zakonom o eksproprijaciji.

Molim narodne poslanike da, uzimajući u obzir značaj projekata i strateškog partnerstva vezano za RTB i za izgradnju magistralnog gasnotransportnog sistema od granice sa Bugarskom do granice sa Mađarskom, podrže ova dva predloga zakona, koji su zaista nužni preduslovi da bi se ovi projekti realizovali u potrebnom i traženom roku. Zahvaljujem.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Šarčević.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Ja sam zamoljen od strane Ministarstva spoljnih poslova, a mislim da je jako važno, zbog potpisivanja sporazuma između Republike Srbije i Vlade Indije o saradnji u oblasti nauke, obrazovanja, kulture i sporta, i zamolio bih vas samo da kratko ovo referišem.

Donošenjem zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Republike Indije o saradnji u oblasti kulture, umetnosti, mladih, sporta i medija stvara se novi pravni okvir za realizaciju bilateralne saradnje u navedenim oblastima, uz uvažavanje obostranih interesa, realnih potencijala, aktuelnih tendencija i savremenih modaliteta saradnje, s obzirom na to da je prethodni sporazum između ove dve zemlje bio potpisan 2002. godine u Beogradu.

Stupanjem na snagu ovog zakona prestao bi da važi zakon o sporazumu između Savezne vlade Savezne Republike Jugoslavije i Vlade Republike Indije o saradnji u oblastima koje sam pomenuo.

Potpisivanjem sporazuma između ove dve vlade u oblastima koje sam pomenuo stvorio bi se novi pravni osnov za zaključivanje daljih periodičnih četvorogodišnjih programa saradnje u oblasti kulture, umetnosti, mladih, sporta, medija, rekoh obrazovanja i nauke, i drugih dokumenata o saradnji između zainteresovanih institucija, čime bi se doprinelo daljem unapređivanju bilateralnih odnosa obe zemlje.

Izvršavanjem sporazuma između Vlade Srbije i Vlade Republike Indije o saradnji u ovim oblastima ne bi bilo nikakvih novih finansijskih obaveza za Republiku Srbiju, već se u postojećim limitima predviđa da se ta saradnja ostvari. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Uvaženi predsedavajući, poštovani ministri, kolege poslanici, javljam se po tačkama dnevnog reda koje su sastavni deo ove sednice koje govore o utvrđivanju predloga odluka o davanju saglasnosti Skupštine na finansijske planove koji se odnose na REM za 2019. godinu i na izmenu pojedinačnih rashoda bez promene ukupnih rashoda finansijskog plana REM-a za ovu, 2018. godinu, i davanje saglasnosti za Finansijski plan za 2019. godinu Agenciji za energetiku.

Na Odboru za finansije, koji je održan 23. novembra, naš zadatak bio je da razmatramo ove predloge finansijskih planova i da donesemo odluke i uputimo predloge Skupštini, s obzirom da su u nadležnosti rada Skupštine ove dve institucije sa svojom nezavisnošću, ali treba reći da, inače, one svoje prihode stižu same na tržištu, iz određenih naplata dozvola i sertifikata.

Tako, recimo, za REM, s obzirom da je došlo do povećanja određenih troškova usled sudskih sporova, usled učešća, odnosno primanja naše regulatorne agencije za elektronske medije u svetske, odnosno evropske institucije, došlo je do potrebe za povećanjem troškova kada su u pitanju troškovi putovanja i ono zbog čega smo mi u stvari dali svoju saglasnost to je da je svega 3,5% ukupnih troškova u finansijskom planu REM-a povećano za osam miliona dinara, i trebalo je da damo svoju saglasnost da bi oni svoje funkcionisanje vršili prema zakonu.

Svako drugo stopiranje ovakvog posla jednostavno dovelo bi u problem rad REM-a, i zbog toga je naš zadatak bio da donesemo ovu odluku, kao i odluku kojom ćemo dati saglasnost na finansijski plan za sledeću, 2019. godinu. Moram da kažem da su oni projektovali svoje povećanje plata svega 5%, iz prostog razloga što je ta odluka bila, pre same odluke o budžetu o povećanju plata, koje je država dala svojim budžetom i Ministarstvo finansija, od 7%, iz prostog razloga što su oni jedino tako u mogućnosti na osnovu svojih prihoda.

Ista je priča i kada govorimo o Agenciji za energetiku. Njihova mogućnost na osnovu prihoda je da povećaju svoje plate svega 3%. Tako da mislim da smo detaljno razmotrili ove finansijske planove na sednici Odbora i doneli odluku da ih usvojimo. Tako da molim narodne poslanike da, kada bude glasanje, bez obzira na stranačku pripadnost, da ne bi sprečavali i rad ovih institucija koje su u nadležnosti rada Skupštine, prihvatimo i izglasamo i damo podršku za ove finansijske planove.

Moram reći da na Odboru za finansije, kada je bilo pitanje budžeta, imali smo jednu konstruktivnu raspravu u prisustvu i ministra i njegovih saradnika i Fiskalnog saveta, i moram reći da je najveća zainteresovanost bila sada na Odboru – od 17 članova, 16 je bilo prisutno. Odbor jeste trajao dugo, ali mislim da su svi imali prilike da kažu svoje dileme kada je u pitanju sam budžet. Dobili

su odgovore, razrešene su mnoge dileme i mislim da po prvi put sada imamo ovakav budžet, koji jednostavno nema više stege koje se odnose na ekonomske reforme i fiskalnu konsolidaciju. Mislim da su i građani Srbije imali prilike da čuju kako će budžet za 2019. godinu izgledati i stoga mislim da i ova rasprava u Parlamentu treba da doprinese svim građanima Srbije uverenje i podršku u tome da država zaista misli o interesima građana Srbije i o njihovim potrebama. Stoga mislim da će i ova rasprava, i tokom ove nedelje i sledeće, po amandmanima, ići u tom smeru. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima gospodin Ivan Jovičić, predstavnik Visokog saveta sudstva.

Izvolite.

IVAN JOVIČIĆ: Hvala.

Uvaženi predsedavajući, poštovani narodni poslanici, dame i gospodo, ja ću se truditi da budem kratak i koncizan. Znam da je veliki posao pred vama, pa da vam poželim uspešan i srećan rad.

Pred vama je Predlog odluke Visokog saveta sudstva o izboru predsednika dva osnovna suda u Republici Srbiji i Predlog odluke o izboru sudija koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju u Upravni, odnosno 13 osnovnih sudova.

Visoki savet sudstva je prethodno objavio, odnosno oglasio ova upražnjena slobodna mesta, koja su praktično objavljena u „Službenom glasniku RS“, kao i u dnevnom listu „Politika“, s tim da je Visoki savet sudstva osposobljenost kandidata za rukovođenje i organizaciju poslova u sudu utvrdio na osnovu Pravilnika o kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti za izbor sudije na stalnoj sudijskoj funkciji u drugi ili viši sud i o kriterijumima za predlaganje kandidata za predsednika suda.

Obrazovana je komisija, doneta je odluka o vanrednom vrednovanju i komisija je vrednovala sposobnost kandidata za rukovođenje i organizacije poslova u sudu na osnovu programa rada i razgovora sa kandidatima. Potom je komisija odredila završne ocene za sve kandidate, dostavila prethodnu listu kandidata Visokom savetu sudstva, koji je, na osnovu člana 13. alineja 4. Zakona o Visokom savetu sudstva, u vezi sa članom 70. Zakona o sudijama, na sednici održanoj dana 1.11.2018. godine utvrdio Predlog odluke za izbor predsednika sudova i predložio Narodnoj skupštini izbor dva kandidata, i to tako što se Tamara Radović, sudija Višeg suda u Novom Sadu i vršilac funkcije predsednika Osnovnog suda u Novom Sadu, predlaže za izbor predsednika Osnovnog suda u Novom Sadu i Žarko Milanović, sudija i vršilac funkcije predsednika Osnovnog suda u Jagodini, predlaže za izbor predsednika Osnovnog suda u Jagodini.

U vezi sa izborom sudija koji se prvi put biraju na sudijsku funkciju, Visoki savet sudstva je osposobljenost, stručnost i dostojnost kandidata utvrdio

na osnovu Pravilnika o programu i načinu polaganja ispita na kome se ocenjuje stručnost i osposobljenost kandidata za sudije koji se prvi put biraju. Pošto je Visoki savet sudstva i ovde formirao komisije za izbor sudija, dana 14. jula 2018. godine sproveden je ispit za sve kandidate koji se prvi put biraju za osnovne sudove. Naknadno je komisija obavila razgovor sa svim kandidatima i utvrdila listu kandidata koji se prvi put biraju, koja je objavljena na internet-stranici Visokog saveta sudstva. U skladu sa članom 49. Zakona o sudijama, Visoki savet sudstva je pribavio mišljenje i podatke o stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti kandidata, dok je, u skladu sa odredbom člana 50. stav 2. Zakona o sudijama, za kandidate koji dolaze iz reda sudijskih pomoćnika pribavljena je za iste ocena rada.

Na osnovu člana 13. alineja 3. Zakona o Visokom savetu sudstva, a u vezi sa članom 51. stav 1. Zakona o sudijama, Visoki savet sudstva je na sednici dana 1.11.2018. godine utvrdio Predlog odluke za izbor sudija i predložio Narodnoj skupštini Republike Srbije izbor kandidata za sudije koji se prvi put biraju, tako što se Ksenija Ivanović, sudijski pomoćnik u Upravnom sudu, predlaže za izbor sudija za Upravni sud. Dragana Maksimović, sudijski pomoćnik u Upravnom sudu, predlaže za izbor sudija za Upravni sud. Nataša Kekenj, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Zrenjaninu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Zrenjaninu. Aleksandar Babić, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Zrenjaninu. Mirjana Mikalački, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Kikindi, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kikindi. Igor Novković, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Somboru. Dara Lučić, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Vrbasu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Vrbasu. Vladimir Pecovski, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Vrbasu. Vanja Čupina, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Vrbasu. Danijel Kovač, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Subotici, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Subotici. Marijana Popov, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Senti, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Senti. Danijela Terzić, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Loznici, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Loznici. Nenad Lazarević, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Loznici, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Loznici. Ivana Pantelić, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Šapcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Loznici. Ana Veličković, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Sanja Antić Milanović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Radmila Krstić, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Beti Lazarević, sudijski pomoćnik u Apelacionom

sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Vladimir Rakonjac, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Slađana Ljubenović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Nikolina Marinković, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Ivana D. Mladenović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Ivan Milojić, sudijski pomoćnik u Privrednom sudu u Zaječaru, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Jelena Milenković Vuković, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Iva Popović Knežević, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Tatjana Cuckić, pomoćnik Vojnog pravobranioca, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Nemanja Jovanović, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Dijana Perić, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Marija Marković, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Jelena Nikolić Stošić, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Nišu, predlaže za izbor sudija tog suda. Valentina Stanković, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Nišu. Zatim, Mira Pavlović, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Aleksincu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Aleksincu. Biljana Božović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija Osnovnog suda u Kragujevcu. Jelena Damljanović, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za taj sud. Dragan Jovanović, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Kragujevcu, takođe se predlaže za izbor sudija za taj sud. Mila Lazić, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Marija Lekić, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Ivana Leković Blažević, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Marija Milosavljević, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Jelena Pavlović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Ana Veljović Stošić, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Svetlana Simović, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud i Kragujevcu. Marija Čamparević, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Neda Bulatović, sekretar Regionalne lekarske komore za centralnu i zapadnu Srbiju,

predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Jelica Marašević, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Sonja Nestorović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Ivana Ponjavić Serdar, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Kragujevcu. Zatim, Dejan Adamović, sudijski pomoćnik u Trećem osnovnom sudu u Beogradu, predlaže za izbor sudija Osnovnog suda u Smederevu. Jelisaveta Božić, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Smederevu, predlaže za izbor sudija za taj sud. Ivana Đorđević, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Smederevu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Smederevu. Milan Todorović, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Smederevu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Smederevu. Zatim, Nenad Živojinović, sudijski pomoćnik u Apelacionom sudu u Kragujevcu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Velikoj Plani. Marija Krstić Živanović, savetnik u Ustavnom sudu Srbije, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Velikoj Plani. Na kraju, Ognjen Žeravčić, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Valjevu, predlaže za izbor sudija za Osnovni sud u Valjevu.

Jedino mi preostaje da vas u danu za glasanje pozovem da predložene kandidate Visokog saveta sudstva izglasate. Zahvaljujem se na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima gospođa Sandra Kulezić, Državno veće tužilaca.

Izvolite.

SANDRA KULEZIĆ: Zahvaljujem.

Uvaženi predsedavajući, poštovani narodni poslanici, pred vama je Predlog odluke Državnog veća tužilaca za izbor ukupno 24 kandidata u 22 javna tužilaštva u Republici Srbiji.

Na sednici Državnog veća tužilaca, koja je održana 22. novembra 2018. godine, doneta je odluka da se za prvi izbor za zamenika javnog tužioca Narodnoj skupštini predlože sledeći kandidati. Za zamenika javnog tužioca u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu predloženi su Dmitrović Jovana, tužilački pomoćnik u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu, i Pejčić Nataša, tužilački pomoćnik u Drugom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu. Za zamenika javnog tužioca u Drugom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu predložena je Nikolić Marija, tužilački pomoćnik u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu. U Trećem osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu kao kandidati su predloženi Jelić Bojan, tužilački pomoćnik u Prvom osnovnom javnom tužilaštvu u Beogradu, i Uskoković Nikola, tužilački pomoćnik u Tužilaštvu za organizovani kriminal. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Obrenovcu predložena je Radojičić Katarina, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Obrenovcu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u

Lazarevcu predložena je Živojinović Jelena, tužilački pomoćnik u tom tužilaštvu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu predložen je Mirković Miloš, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Valjevu. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Vršcu za zamenika javnog tužioca predložena je Nikolić Vojislava, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Sadu predložena je Karlavaris Tatjana, korisnik početne obuke u Pravosudnoj akademiji. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Bečeju za zamenika javnog tužioca predložena je Vidojević Jelena, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Somboru predložena je Mirjanić Zorica, tužilački pomoćnik u Višem javnom tužilaštvu u Somboru. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Subotici predložena je Maravić Bojana, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Subotici. U Osnovnom tužilaštvu u Kragujevcu za zamenika javnog tužioca predložen je Knežević Ivan, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kraljevu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Kruševcu predložena je Ognjanović Eva, korisnik početne obuke na Pravosudnoj akademiji. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Požarevcu predložen je Lazović Aleksandar, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Smederevu. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu za zamenika tužioca predložen je Radičević Rade, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Brusu. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Paraćinu predložena je Pavlović Dragana, tužilački pomoćnik u Osnovnom javnom tužilaštvu u Paraćinu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Despotovcu predložena je Nedeljković Ivana, tužilački pomoćnik u tom tužilaštvu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Novom Pazaru predložen je Dedeić Muhedin, sudijski pomoćnik u Osnovnom sudu u Novom Pazaru. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Aleksincu predložen je za zamenika tužioca Dinić Janko, tužilački pomoćnik u tom tužilaštvu. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Zaječaru predložen je Dimitrijević Nemanja, sudijski pomoćnik u Višem sudu u Zaječaru. Za zamenika javnog tužioca u Osnovnom javnom tužilaštvu u Nišu predložena je Grbušić Tatjana, tužilački pomoćnik u Apelacionom javnom tužilaštvu u Nišu. U Osnovnom javnom tužilaštvu u Kuršumlji za zamenika je predložena Milosavljević Biljana, tužilački pomoćnik u tom tužilaštvu.

O svakom predloženom kandidatu u obrazloženju Odluke Državnog veća tužilaca nalazi se detaljna radna i lična biografija ovih kandidata, tako da ćete iz sadržine obrazloženja moći da zaključite zbog čega je Državno veće upravo ove kandidate predložilo za izbor na prvu funkciju zamenika javnog tužioca. Naime, u konkretnom slučaju predloženo je 18 tužilačkih pomoćnika,

četiri korisnika početne obuke Pravosudne akademije i dva sudijska pomoćnika. Reč je o kandidatima koji su ostvarili najviše ocene stručnosti i osposobljenosti u tužilaštvima u kojima su konkurisali. Takođe, reč je o kandidatima koji imaju dugogodišnji staž u oblasti krivičnog prava, i to njih 19 preko pet godina staža kao saradnici po položenom pravosudnom ispitu, a njih četvoro čak preko deset godina staža kao tužilački saradnici nakon položenog pravosudnog ispita.

Ukratko samo o principima kojima se Državno veće rukovodilo prilikom predlaganja upravo ovih kandidata. Budući da veliki broj kandidata koji se prijavljuju na konkurse za izbor zamenika javnog tužioca ostvaruje maksimalne ocene prilikom ocenjivanja stručnosti i osposobljenosti na ispitu koji sprovodi Državno veće u skladu sa zakonom i Pravilnikom o načinu polaganja ispita kandidata koji se prvi put biraju, Državno veće tužilaca je u naknadnoj selekciji, između kandidata koji su ostvarili jednake ocene stručnosti i osposobljenosti, posebno vodilo računa o mišljenjima koja su o ovim kandidatima dostavljena od strane javnih tužilaštava, sudova, odnosno Pravosudne akademije, o stručnosti i osposobljenosti u radu, zatim o radnom iskustvu u oblasti krivičnog prava i, takođe, vodili smo računa o zastupljenosti svih grupa koje su se prijavile na ovaj konkurs.

Na kraju, budući da je Državno veće tužilaca poklonilo veru ovim kandidatima i sigurni smo da će ubuduće opravdati naše poverenje, ja vas pozivam da u danu za glasanje glasate za sve kandidate koje je predložilo Državno veće tužilaca. Hvala vam.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li još neko od predlagača ili ovlašćenih predstavnika predlagača želi reč? (Ne.)

Da li izvestioci nadležnih odbora žele reč?

Izvolite, kolega Rističeviću.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, u ime Odbora za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu želim da zahvalim na projekciji budžeta, na predlogu budžeta koji smo dobili.

Dodirnuću se i ovog vanagrarnog dela. Nama je posebno zadovoljstvo što su kamate pale, što se vidi da su, za malo više od godinu dana, kamate sa 133 milijarde pale na 103. To je 30 milijardi manje nego pre godinu i po-dve, što pokazuje da se zemlja razdužuje i da krediti koje uzima ova vlada su po povoljnijim kamatama, a povoljnije kamate dolaze zbog boljeg rejtinga zemlje.

Iz tog razloga želim i to da istaknem, kao što želim i da istaknem što, uprkos povećanju penzija za narednu godinu, visina transfera prema PIO fondu pada na 181 milijardu, to je 22 milijarde manje nego što je to bilo pre malo više od godinu dana, to pokazuje da je broj radnika, a da vas podsetim da je zapošljavanje u javnom sektoru ograničeno, ako ne u potpunosti zabranjeno, to pokazuje da su doprinosi u PIO koji se uplaćuju u većoj visini nego što je to bilo

pre dve godine, a daleko više nego što je to bilo pre šest godina. To jasno pokazuje da je broj zaposlenih povećan i da ovi nesrećnici koji su otpustili 400.000 radnika i smanjili broj osiguranika mogu da se uvere da smo zapošljavanjem više desetina hiljada ljudi povećali broj osiguranika u PIO fondovima i na takav način doprineli da i proizvodnja poraste i da ovaj budžet bude rezultat zarađenog novca, da tu nema nekih prevelikih kredita kojima bi se finansirao deficit.

Dakle, mi smo imali pravo da koristimo 3%, što je normalno u Evropskoj uniji, da deficit bude 3% bruto domaćeg proizvoda, znači mogli smo da potrošimo više od milijardu evra, milijardu i po evra, ali Vlada nije želela, uravnotežila je budžet, i to svakako treba istaći, posebno u agrarnom delu.

Da vas podsetim da su 2012. godine ovi usrećitelji koji pričaju kako mi ne izdvajamo dovoljno za poljoprivredu ukupno izdvojili za Ministarstvo poljoprivrede 2012. godine 43 milijarde. Ali da vas podsetim da su to bila dva ministarstva, Ministarstvo za poljoprivredu i Ministarstvo za trgovinu. Dakle, dva ministarstva su imala 49 milijardi. Sada samo Ministarstvo poljoprivrede koristi 51.776.000.000, što je uvećanje gotovo 10%, ali s tim što su ono bila dva ministarstva, a ovo je samo jedno.

Što se tiče podsticaja, subvencija, one su 2012. godine, to isto kažem zbog ovih usrećitelja koji hoće da kažu da su oni više subvencionisali poljoprivredu, ukupno je za subvencije bilo izdvojeno 19.945.000.000 dinara. Za sledeću godinu je planirano 41.580.000.000, što je više nego duplo, znači to je uvećanje od gotovo 115% i to svakako treba istaći.

Takođe treba istaći da su prošle godine subvencije iznosile 34.315.000.000, a sada su 41.580.000.000. Sedam milijardi i šeststo više je povećanje u odnosu na prošlu godinu, a iz vremena kad su se Vuk, Đilas, Borko Stefanović i drugi bahatili na račun građana, kad je deficit bio gotovo dve milijarde, iz tog deficita nisu hteli ni poljoprivredu da finansiraju, povećanje je 115%. Devetnaest milijardi 945 miliona je bilo 2012. godine, a sada je 41 milijardu i 580, a to je 22 milijarde više nego što su oni izdvajali ili 110–115%.

Stoga želim da zahvalim ministru finansija, da zahvalim svima onima koji su doprineli da ono što je Odbor tražio pet milijardi, da oni to razumeju i povećaju. Mi smo bili zadovoljni i sa pet, tražili smo malo više i dobili više nego što smo tražili, i to želim da istaknem s obzirom da stalno ovde slušamo prigovore kako mi nedovoljno izdvajamo za poljoprivredu, od onih koji su izdvajali više od dva puta manje. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Da li predstavnik, odnosno predstavnici poslaničkih grupa žele reč?

Reč ima narodni poslanik Zoltan Pek.

Izvolite.

ZOLTAN PEK: Hvala vam.

Poštovani potpredsedniče, poštovani ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, poslanička grupa Savez vojvođanskih Mađara podržava Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o budžetskom sistemu, Predlog zakona o budžetu za 2019. godinu, kao i prateće finansijske zakone i ostale zakone koji su na dnevnom redu.

Metodologija i planirane budžetske stavke su izbalansirane i realne. Jednostavno rečeno, finansije su stavljene pod kontrolu. Zahvaljujući izbalansiranim merama fiskalne konsolidacije stvoren je fiskalni prostor koji će u 2019. godini biti iskorišćen za povećanje kapitalnih investicija, ukidanje kriznih umanjena dela penzije, povećanje plata u javnom sektoru i smanjenje poreskog opterećenja rada. Sredstva opredeljena budžetom za 2019. godinu imaju za cilj rasterećenje privrede i podsticaj njenog rasta, povećanje životnog standarda i, naravno, kapitalna ulaganja. Takođe, stabilan priliv stranih direktnih investicija, uz reformu obrazovnog sistema, podršku socijalnom preduzetništvu, robnom budžetiranju i podizanje minimalne cene rada, sve to podržavamo kao mere koje imaju za cilj privredni razvoj, smanjenje siromaštva i ravnomerni regionalni razvoj.

Poslanička grupa SVM je stava da ne možemo govoriti o ravnomernom regionalnom razvoju niti o smanjenju siromaštva ukoliko nije obezbeđena odgovarajuća zastupljenost pripadnika nacionalnih manjina pri zapošljavanju. Naime, poslanička grupa SVM je podnela tri amandmana na Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o državnim službenicima sa ciljem obezbeđenja odgovarajuće zastupljenosti nacionalnih manjina pri zapošljavanju u državnim organima na način kako je to regulisano i Zakonom o zaposlenima u javnim službama, Zakonom o zaposlenim u autonomnim pokrajinama i jedinicama lokalne samouprave i Zakonom o javnim agencijama. U tom smislu nadamo se da će Vlada prihvatiti naše amandmane, naravno na osnovu dogovora sa gospodinom ministrom Ružićem, i ujedno mu se zahvaljujemo za stručnu i poštenu saradnju.

Samo još nekoliko rečenica o značaju ravnomernog regionalnog razvoja. Brojne primedbe sa terena, iz jedinica lokalnih samouprava ukazuju na nužnost donošenja nove uredbe o utvrđivanju jedinstvene liste razvijenosti regiona i jedinica lokalnih samouprava, na promenu metodologije na temelju koje se računa stepen razvijenosti jedinica lokalnih samouprava. Problem je jer najveća podsticajna sredstva dobijaju oni investitori koji ulažu u opštine koje su prema stepenu razvijenosti razvrstane u lošije kategorije, dok investitori koji bi ulagali u opštine koje su kategorizovane u veće dobijaju manja sredstva.

Primeru radi, na terenu iz opštine odakle dolazim, u opštini Senta investitor je hteo da otvori jednu novu fabriku, firmu i uporedio je Sentu i Kikindu. Senta je u prvoj kategoriji, a Kikinda u trećoj kategoriji ovog razvrstavanja i, nažalost, po radniku je ispalo da dobije ne nekoliko stotina evra,

nego više od hiljadu evra po radniku ako otvori fabriku u Kikindi. Zato je potrebno, što misle i druge jedinice lokalne samouprave, metodologiju uskladiti sa realnim životom, jer oko 50% vojvođanskih opština zbog toga gubi mogućnost učešća na raznim konkursima.

Uredba o utvrđivanju jedinstvene liste razvijenosti regiona i jedinica lokalne samouprave je poslednji put doneta 2014. godine.

Mere koje će obezbediti povećanje životnog standarda su izmene Zakona o budžetskom sistemu koje omogućavaju da se povećaju plate u javnom sektoru u 2019. godini. To je 7–12% i to će početi od 1. januara 2019. godine. Povećanje ovih plata je u zavisnosti ko gde radi, u kojem sektoru. Znači zdravstvo dobija najviše, ako gledamo, odbrana, policija i obrazovanje dobijaju nešto manje, a carina i poreski organi, radnici u poreskim organima i ostali korisnici dobijaju oko 7%.

Ovde treba naglasiti da je produženo važenje zabrane zapošljavanja kod korisnika javnih sredstava do kraja 2019. godine. I ovaj zakon na terenu stvara velike probleme, naročito kod zdravstvenih ustanova i kod nekih organa lokalne samouprave. Masovni je, pričam o pojavi na severu Vojvodine, odliv lekara specijalista i medicinskih sestara. Skoro smo došli do toga da ne možemo da nađemo zdravstveno osoblje koje će raditi. Jeste da je stopa nezaposlenosti u padu, ali treba ovde istaći i činjenicu da na ovo jako utiče i masovna migracija radne snage u inostranstvo. Pozitivno ocenjujemo povećanje plata, jer znamo da finansijski uslovi toliko dopuštaju, ali mislimo da ovaj odliv mozgova i stručne snage samo mogu da uspore, a nikako da spreče.

Što se tiče kapitalnih ulaganja, u budžetu vidimo da je opredeljeno ukupno 220 milijardi dinara. Mi pozitivno ocenjujemo da su infrastrukturna ulaganja na onom nivou kao što je bilo ove godine, možda su malo i povećana, jer mislimo da ova ulaganja su osnova daljeg razvoja naše privrede.

Što se tiče rasterećenja privrede, izmenama Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje obezbeđuje se manje fiskalno opterećenje prihoda koje fizička lica ostvare po osnovu rada i smanjuju se troškovi poslovanja za poslodavce i druge isplatioce prihoda. Tim izmenama je smanjena stopa doprinosa za osiguranje za slučaj nezaposlenosti sa 1,5% na 0,75%. Po osnovu smanjene navedene stope doprinosa neto efekat na fiskalni rezultat procenjuje se oko devet milijardi dinara. Naime, smanjuje se poresko opterećenje prosečne neto plate sa 63% na 62%, a ušteda za ukupnu privredu je, kao što smo čuli, oko dvanaest milijardi dinara. Predviđeno je i izmenom Zakona o porezu na dobit jedno smanjenje što se tiče obaveza poreskih obveznika kroz izmene načina obračunavanja amortizacije, ali ovi efekti mislim da će doneti rezultate tek 2020. godine.

Pošto imamo novog ministra finansija, ja bih ovo rekao. Ukoliko bismo pogledali stenografske beleške sa sednica Narodne skupštine na kojima se

raspravljalo o predlozima zakona o budžetu Republike Srbije, odmah bi se uočilo da u poslednjih desetak godina sva obraćanja poslaničke grupe SVM bez razlike počinju istim rečima – ukazujemo da politika, standard i kriterijumi transfera budžetskih sredstava AP Vojvodini, još uvek nije donet zakon o finansiranju Autonomne Pokrajine Vojvodine. Rizikujući da se ponavljam, podsećam da je Ustavnim zakonom o sprovođenju Ustava Republike Srbije utvrđeno da je rok za usaglašavanje svih pravnih akata sa Ustavom bio 31. decembar 2008. godine. No, što bi rekli mudri ljudi – strpljenje je moć, sa vremenom i strpljenjem i dudov list postaje svila.

Što se tiče rešenja u Predlogu zakona o budžetu za 2019. godinu, za poslaničku grupu SVM je od posebnog značaja da, kao što je gospodin Rističević rekao, razdeo budžeta za subvenciju poljoprivrede iznosi 41,5 milijardi dinara, što je sedam milijardi dinara više nego u ovoj godini. Veliki udeo sredstava ili povećanje ovih sredstava je iz IPARD 2 programa, što isto pozitivno ocenjujemo, da naši poljoprivrednici konkurišu na ovaj projekat. Deo ovih sredstava je namenjen za izgradnju sistema za navodnjavanje na teritoriji Vojvodine, to je u iznosu oko 362 miliona dinara, i to pozitivno ocenjujemo.

Ako smo kod Vojvodine, onda bih istakao da ukupni transfer iz budžeta Republike Srbije za Pokrajinu iznosi sad 65,5 milijardi dinara, što je više nego što je bilo prošle godine.

Iz budžeta izdvajamo nekoliko projekata koji su važni za našu poslaničku grupu. Vidimo da i ove godine su odobrena sredstva za izgradnju i dogradnju Narodnog pozorišta u Subotici, u visini od 330 miliona dinara. U prethodnih godinu, godinu i po dana bilo je nekih problema kod ovog posla, pošto su poslovi bili blokirani zbog problema u postupku javne nabavke, ali ove godine u julu mesecu izabran je novi izvođač i radovi su sad počeli ponovo da idu redovnim tokom. Očekivano je da će u prvoj polovini 2020. godine ovi radovi biti završeni.

Drugi projekat što moram da istaknem, to je izvođenje dela radova na izgradnji auto-puta E-75, i to je deonica granični prelaz Kelebija – petlja Subotica jug, mi ga zovemo „ipsilon krak“. Za ova kapitalna ulaganja opredeljeno je 1.400.000.000 dinara, što je 400 miliona više nego u prethodnoj godini. U maju su počeli radnici kompanije „Vojput“ jedan novi deo, izgradnju deonice obilaznice oko Subotice na potezu između magistrale ka Bačkoj Topoli i Bikovačkog puta. Planirano je da će ovi radovi biti završeni za 240 dana i nadamo se da će to i da postane stvarnost. Ovde se radi o saniranju 15 godina stare asfaltne podloge, treba da se utvrde novi nasipi koji vode na dva nadvožnjaka, jedan je preko Subotice–Beograd puta, a drugi je preko Čantavirskog puta.

Moram da istaknem, za građane Subotice „ipsilon krak“ je od životne važnosti jer treba da izmeste teretni saobraćaj iz samog centra grada, koji

povezuje severni deo auto-puta Koridor 10 sa graničnim prelazom Kelebija. Ovde se radi o gradskom saobraćaju, a oko 350.000 teških kamiona prođe ovim putem.

Veliki projekat tzv. srpsko–mađarske železnice je isto dobio 9.700.000.000 dinara u projektovanju budžeta. Pošto imamo planski budžet, vidi se da je i za 2020. godinu skoro ista cifra predviđena, a za sledeću godinu je oko 11.700.000.000 dinara predviđeno za ovaj veliki projekat.

Ovde treba još istaći, moram da istaknem, nekoliko projekata koji su vezani za obnovu železničkih pruga. To je pruga između Subotice i Segedina i u okviru projekta srpsko–mađarske železnice deo pruge Novi Sad – Subotica. Ovde treba da istaknem još jednu prugu, koja je manja ali nama jako važna, od Subotice do Sente; i ova pruga je predviđena u ovom delu budžeta.

Višegodišnja zalaganja poslaničke grupe Saveza vojvođanskih Mađara su dala rezultat. Na to ukazuje i činjenica da je Ministarstvo državne uprave i lokalne samouprave za budžet fonda za nacionalne manjine opredelio za sledeću godinu 30 miliona dinara i za rad i funkcionisanje saveta nacionalnih manjina 286,5 miliona dinara.

Ovde treba još da istaknem da je Ministarstvo kulture i informisanja opredelilo za podršku informisanja nacionalnih manjina na maternjem jeziku 40 miliona dinara. Ministarstvo kulture, izvinite. Ovde je u budžetu još predviđeno, i to nam je dosta važno, nastavlja se izgradnja Radio-televizije Subotice u iznosu od 550 miliona dinara i za finansiranje delatnosti Radio-televizije Vojvodine je 900 miliona dinara predviđeno.

Još imamo nekoliko projekata koje bih izneo, kao što je Žeželjev most, Naučno-tehnološki park u Novom Sadu i sve su ovi projekti, kao što sam rekao na početku, zbog kojih će poslanici Saveza vojvođanskih Mađara glasati za ove zakone koji su na dnevnom redu.

Hvala što ste me saslušali.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Reč ima narodni poslanik Zoran Živković.

Izvolite.

ZORAN ŽIVKOVIĆ: Hvala lepo.

I ministar finansija je tu, možemo da počnemo.

Čuli smo impresivna uvodna izlaganja, koja, naravno, situaciju u Srbiji prikazuju u vrlo svetlim ružičastim bojama, praktično – evo da citiram nešto – gde nam je rast BDP-a najveći u Evropi, da je nezaposlenost upola manja nego pre pet godina, da je suficit treća godina zaredom, da je smanjen javni dug, da su plate i penzije najveće u istoriji, da imamo ogromno smanjenje poreza na platu za 1% i da smo, to je bila jedna od poslednjih rečenica ministra finansija, „na putu da uskoro dostignemo standarde Evropske unije“.

Onda smo čuli od ministra Antića da je za „Južni tok“ već, koliko sam shvatio, za projekte uloženo oko sto miliona, sedamdeset i nešto miliona, a nije urađen nijedan metar, osim onih 30 metara što je Toma Nikolić otvarao pre par godina negde gore po Vojvodini. Ne znam da li neko čuva tu cev ili je odneta za neke bolje potrebe, možda je od te cevi napravljen onaj slavluk negde po Beogradu u bojama srpske zastave.

Naravno, to nije situacija i to je nastavak, neki zli bi rekli laži koje emituje ova vlast, a ja bih rekao neistina koje se čuju od ove vlasti. Rast BDP-a u Srbiji je najmanji u regionu otkad je ova koalicija koja danas drži vlast preuzela vlast. Znači, najmanji. Rumunija ima rast koji je pet puta veći nego Srbija, nešto što se zove Kosovo ima duplo veći, Hrvatska ima skoro dva puta veći i to je suštinska istina.

Kaže da imamo najveći pad nezaposlenosti u šest godina ove vlasti, što je još jedna neistina. Ta nezaposlenost, taj procenat od dvadeset i nešto posto, 23-24%, koji je sad, navodno, spušten na 11%, što ni po statistici našoj nije tačno, jer je još uvek 13%, posledica je izmene u metodologiji statistike i posledica toga da je ovih šest godina pola miliona ljudi, mahom mladih, otišlo iz zemlje, pa verovatno je jedan dobar deo tih ljudi bio prijavljen na Birou rada. Realno je da je broj nezaposlenih smanjen za oko 100.000, da je to sad negde oko 650-700 hiljada ljudi, a da je pre šest godina taj broj bio 850.000. Pa to može da bude smanjenje od nekih 17-18%, onako najoptimističnije, a nikako na polovinu. Statistika nije laž. Bez obzira ko vodi Zavod za statistiku, ko čita podatke, ne možete da slažete sami sebe. Odnosno sami sebe možete, ali ne možete ljude koji znaju da čitaju i da se bave osnovnim računom.

Suficit. Ovo je jedina vlada na svetu koja se hvali suficitom. Ekonomista iz zabavišta, znači zabavište za ekonomiste, a ne doktor ekonomskih nauka pod sumnjom doktorata, zna da su suficit i deficit isto zlo. Niko na svetu se ne hvali suficitom. Suficit nije posledica ničeg dobrog. Suficit može da bude posledica lošeg planiranja pa da vas, da niste znali da isplanirate, iznenadi nešto. Može da bude posledica prevelikog zahvatanja od poreskih obveznika, čime smanjujete njihov standard ili, treća opcija, može da bude posledica toga da država nije uradila ono što je njen posao, bilo da su u pitanju investicije, socijalna davanja ili nešto treće, pa vam onda ostane više nego što je bilo planirano. Niko se ne hvali suficitom.

Budžet, kad se projektuje, ima za cilj da bude izbalansiran. Idealna varijanta je nula, da nema ni deficita ni suficita. Niko normalan se ne hvali suficitom. Ponekad se planira deficit, zato što morate da uđete u neke investicije koje će za neki naredni period, kroz pet, 10, 15 godina da vam vrate nešto pa da onda imate u budućim generacijama veći prihod za budžet. Ali niko ne planira suficit u budžetu. Ne postoji država na svetu koja to radi, osim u Srbiji.

Naravno, kad to ponavljate u medijima, koji su razglasna stanica jedne ili nekoliko stranaka, onda, naravno, jedan veliki broj ljudi, ne zato što imaju neku manu nego zato što su laici – ljudi se, inače, ne bave ekonomijom u bilo kojoj državi, pa ni ovde – onda neko dođe na ivicu toga da pomisli da je to tačno, a onda ugasi taj televizor pa otvori svoj frižider, ili svoj garderober, ili svoj pasoš, ili svoja sećanja sa letovanja kojih nema, ili svoj rezervoar, ili to kad je mogao da ugosti goste na pravi način ili da kupi detetu poklon za rođendan koji odgovara njegovim potrebama i onda vidi da je istina u frižideru, u ormaru, u sećanjima i u realnosti, a ne u toj televiziji, koja je, inače, u ovom setu ovih zakona...

Evo, da gledaoci ne misle da se ovde nešto prodaje na kilo. Ovo je, dragi gledaoci, dragi građani Srbije, današnji dnevni red – preko 3.000 stranica. To su ovi umni ljudi napisali i dali nam u subotu da pročitamo i da danas to branimo pred vama, pošto smo mi ovde zbog vas, a ne zbog Vlade, koja ponekad dođe u Parlament, i dobro su došli čak i kad donesu hrpu ovih prevara i laži.

Dakle, ništa od ovoga, osim tehnike. Imate u svakom zakonu, pa i u Zakonu o budžetu, tehnički deo, koji je uvek isti. Pa da li je na vlasti fašizam, komunizam, demokratija ili nešto između, jedan deo naprosto je zadata tema. Ali, s druge strane, budžet je slika politike jedne vlasti – šta ta vlast ima kao svoj prioritet, šta je to što je najvažnije za tu vlast. Ovde je, koliko sam shvatio, najvažniji deo u ovom budžetu je povećanje plata vojnika i policajaca. Oni imaju male plate, to je tačno, ali ja sumnjam da je ovo povećanje njihovih plata inicirano brigom Vlade za njihov standard. Bojim se da je to inicirano strahom Vlade da će im ta policija i ta vlast biti potrebna kao jednoj sličnoj vlasti 2000. godine. Samo da vas podsetim, to je bilo pre 18 godina, nije pomoglo. Diktator, diktatura, kriminal i laž ne mogu da budu odbranjeni ni sa policijom, ni sa vojskom. Naravno, i u vojsci i u policiji je 95% časnih ljudi koji neće da urade to, čak ni za ove bedne pare.

Kaže stići ćemo standard Evropske unije sutra, prekosutra. Mi smo na začelju na listi država koje, kada se gleda procenat ostvarenja standarda u odnosu na EU, mi smo sada po podacima, naravno iz realnih izvora, na 37%. Bilo ko od ekonomista ko sme da pokaže svoju diplomu, ma kakva da je, i da se ne stidi nje, makar ni podsvesno, zna da je za ozbiljan razvoj Srbije u situaciji u kojoj se mi nalazimo, posle svega onoga što nam se dešavalo, ja tu mislim i na socijalizam Titov, ne samo na ono što je bilo u devedesetim, nama treba rast, dvocifreni rast u narednih deset godina da bismo imali šansu da u tom periodu stignemo Slovačku, koja je startovala pre 15-20 godina sa pozicije Crne Trave u odnosu na tadašnju Srbiju, bez vređanja Crne Trave, nego Crne Trave po ekonomskom potencijalu. Naš BDP je nekoliko puta manji od istog proizvoda u Slovačkoj, a Slovačka je skoro tri puta, ili makar dva puta manja zemlja od Srbije. Hrvatska ima duplo veći, a Slovačka nema ni more, ni planine, ni ništa

od tih prirodnih bogatstava koje vam donose korist bili vi pametni ili ne, bili odgovorni ili ne.

Šta je po analizi ovog budžeta glavni interes? To je korupcija. Imate usluge po ugovoru, to je glavna stavka u svim ministarstvima, to su ogromne cifre. Usluge po ugovoru su preko 10 milijardi evra u ovom budžetu. Čini mi se da je to malo u odnosu na 1.200, koliki je ukupni budžet, ali verujte, 50% tih, to iz iskustva onih koji danas rade sa državom možete da zaključite, najveći deo toga je čist kriminal. Nema boljeg posla nego da prodajete ovoj vlasti i ovoj državi bilo šta, od čačkalica do šta hoćete, Dina kartice da stampate, ili tako nešto što ima veze sa nekim iz vrha vlasti. Tu su cene dva-tri puta veće nego što su realne.

Imali smo pre par godina slučaj da je bila hitna nabavka iz stavke po ugovoru, sredstva za usluge po ugovoru, gde je Železnica Srbije kupila hiljadu i nešto kuka koje spajaju dva vagona, one, kako se zove ne znam to zvanično, ali svi smo to videli nekad, zato što je naravno nestalo, i plaćeno je sedam puta više nego što je to na tržištu, a šest meseci pre toga isti taj ŽTP je uništio 100 ili 200 vagona koji su bili, ili par stotina, ako se dobro sećam, tih teretnih vagona, koji su bili dotrajali i bilo je u redu da oni budu uništeni, ali se skinu kuke pre toga pa se stave u magacin, jer te kuke mogu da se koriste bez obzira na njihovu starost. To je jedan od malih primera.

Pogledajte bilo koju javnu nabavku, to je cirkus. Pogledajte još jedan primer za to šta radi ova vlast svojim građanima. Cena goriva. Imamo gorivo koje je jeftinije nego u Francuskoj za 0,1%, znači za ni za šta. Naše gorivo, ne naše, nego gorivo na našim pumpama, ne postoji nijedan razlog da bude ovoliko skupo, osim što su akcize i porez više od 50% te cene. Znači građani, svi, od onog negde tamo po Africi ili Aziji koji vadi tu naftu do onog koji je transportuje kao sirovu naftu do rafinerije, transport od rafinerije do benzinske pumpe, troškovi benzinske pumpe, radnika, svega tamo, to je, ako je cena goriva 160 dinara, to je 70 dinara, a 90 dinara uzimaju neki od ovih ljudi ovde što sede i troše na nešto što njima padne na pamet. Recimo, na gondolu u Beogradu.

Naravno, pa zar nije san svakog građanina Srbije, bilo odakle je, bilo šta da radi, da li je iz Crne Trave, da li iz Subotice, da li je direktor Srbijagasa, da li predaje u nekoj školi, a ne ide tamo, i ne zna gde se nalazi ta visoka škola u Čupriji, da li je neki matori privrednik nekadašnji iz Niša ili bilo ko, svima nam je bila želja da u Beogradu imamo gondolu. I da je platimo svi, naravno. Ili to možda nije normalno. Ja mislim da to nije normalno.

U državi gde decu lečite SMS porukama, u državi gde stoji voz Beograd–Bar zato što su masne šine... I kažu stajaće 15-20 dana, zato što su šine masne. Da li ste videli negde na svetu vest, otkako postoji železnica, da je to razlog da jedna magistralna pruga ne radi 15-20 dana? Ne, treba nam gondola. I, naravno, gondola mora da bude bar sto puta skuplja od najskuplje jelke u istoriji

čovečanstva. Deda Mraz je dao ostavku kad je video koliko košta jelka u Beogradu. I to je ono što smo mi dobili kroz ovaj budžet.

Imamo puno stvari; naravno, u 3.500 stranica može da stane puno laži i puno gluposti. Jedna od stvari na koju smo podneli amandman i, evo, ovo je spisak promena u amandmanu na budžet, tu ima jedno 10 stranica, neću da trošim vaše vreme i vaše nerve čitajući sve ovo, kada dođe vreme za amandmane o tome ću govoriti, ali prva stvar koju tražimo to je da se subvencije stranim firmama, odnosno za otvaranje novih firmi prepolove, jer očigledno je da to nije dalo rezultat koji se očekivao pre sedam, osam, deset godina kad je to počelo.

I tad sam bio protiv toga. Nema nikakvog smisla da od otetog, od novca kroz ove poreze ovakve, kao što je ta akciza na gorivo ili nešto slično, i od siromašnih srpskih ili privrednika iz Srbije bilo koje nacije, da uzimate, otimate, i da onda dajete to velikim stranim firmama, mahom su turske ili tako neke, za koje nikad niste čuli pre nego što su došli kod nas, za otvaranje novih radnih mesta, gde se uvek u naslovu piše biće 2.000 radnih mesta, pa onda sitnim slovima piše do 2026. godine. Naravno, nikad nije bilo 2.000 radnih mesta. Naravno, 20% tih firmi su pobile čim su uzele pare, ostale se spremaju. Naravno, to su firme mahom sa proizvodima čiji je tehnološki razvoj na nivou kraja 19. veka, mahom klemovanje žica. Uzmite žicu pa je sečete na 1,5 metra, pa je zakačite kroz tri ona, kako se zovu, eksera velika ili kako se zove to, i dole se klemuje. Fenomenalno.

Nema ništa od one fabrike čipova. Nema ništa od bolnica, koje su neophodne da imamo normalne ljude. Nema ništa od velikog projekta Mercedes-Ikarbus. Ne znam šta je s onom nalepnicom sa znakom Mercedes, možda se sad pretvorila u znak hipi pokreta, ali mi mercedes ne pravimo. Ova vlast je obećavala Sisu FAP-u iz Priboja, velika... Ništa od toga, naravno.

Bilo je obećanje pruge Beograd-Budimpešta do kraja 2016. godine. Da vas obavestim, dragi ministri i ostali iz Vlade, a kažite to i predsedniku države, postoji velika opasnost da nam se za mesec dana približava kraj 2018. godine, a ne 2016. godine. I tu je od te pruge ostalo onih metar i po što je Vučić sa onim Kinezom stezao neke velike šrafove.

To su sve tužne stvari i to nam se ponavlja svaki dan. Gde god da se okrenete, dobijate jednu veliku laž, koja je upakovana uz uzdisanje, ili uz pretnju ili uz negativan odnos prema bivšoj vlasti. Tu bivšu vlast, koja vas je napravila, ja sam kritikovao najžešće od 2004. godine dok je bila, do 2012. godine. I ona je bila jako loša i bila je anđeoska za vas koji ste sada. Znači, ovo je najgore što može da postoji. To nema ničeg goreg.

Neko vam 'ladno kaže da je smanjen spoljni dug, koji je bio 2012. godine 15-16 milijardi, danas je 24 milijarde. I, to je smanjenje? Pa to jedino ako se

piše manjim fontom pa onda može, ali suštinski to čak i malo dete zna da je to povećanje.

Laž do laži. Kad ova vlast hoće da se pohvali nečim velikim, onda to meri u dinarima pa kaže – mi smo uložili na neko obdanište na severu Kosova 56 miliona dinara. Kad prevedete na srpski, to je oko jedno 400.000 otprilike, ili 450.000 maraka. A kad hoće nešto da sakriju, onda je to par desetina miliona evra. Tih par desetina miliona evra je nekoliko milijardi u dinarima. I, to su sve stvari koje mi vidamo svaki dan.

Budžet, da ne pričam o tome da se siluje Parlament time što se u tri dana treba da reši ovaj ovde dnevni red od 3.500 stranica, do toga da se ponovo krši onaj budžetski kalendar. Trebalo je da sa budžetom, mi, ali ne samo mi nego i građani Srbije budu upoznati pre mesec i po dana, da rasprava traje dovoljno dugo da svi shvatimo o čemu se radi. Ali to ne radite kad emitujete prevaru, laž i kriminal.

PREDSEDNIK: Povreda Poslovnika.

Izvolite.

MARIJAN RISTIČEVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram član 106. i član 107.

Kaže izreka – zlo dolazi iz nemoći. Onaj ko je vladao nad drugima, teško podnosi da neko drugi vlada nad njim. I to je upravo zadesilo mog kolegu poljoprivrednika, mog izabranog pacijenta, koji je ovde govorio o svemu. Govorio je o diktaturi čovek koji se juče hvalio da je uhapsio kao premijer 12.000 ljudi. Kao premijer je uhapsio 12.000 ljudi i on priča o diktaturi! Pa to je diktatura bila, koju je on sprovodio. Svojom voljom, premijerskom voljom hapsio ljude. To nije radio sud, nije radilo tužilaštvo, to je radio lično on. Da ne govorim da je seo u fotelju ubijenog premijera, za čiju bezbednost je on bio odgovoran.

On je govorio ovde o najmanjem rastu u regionu. Govorio je neistinu. On je zaboravio da Crna Gora ima deficit 7% bruto domaćeg proizvoda. I, ukoliko uzmete taj minus, zadužite se napolju i ukoliko to gurnete u potrošnju, onda vam je rast bruto domaćeg proizvoda pre svega proizvod zaduženja, to što ste za stranu robu uzeli strani novac i tako kupovali. Taj rast na trgovini Crnoj Gori će doći glave, zato što trguje stranom robom za strani novac. I, proizvod takve vrste rasta je ili prodaja kapitala, što se radilo u njegovo vreme, u Đilasovo vreme, u Borkovo vreme itd., ili će porasti zaduženje, ili će inflacija buknuti. Međutim, on je završio školu u Bitolju i to ne mora znati.

Na kraju da kažem – kad bi se mržnja prema ovoj vlasti gospodina Živkovića pretvorila u energiju, mogli bismo da obasjamo celu Srbiju i ceo Balkan. Hvala.

PREDSEDNIK: Vreme.

(Aleksandar Martinović: Replika.)

Moram prvo ministru da dam repliku, pa vama.

Izvolite, ministre.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Moram da reagujem s obzirom na nekoliko neistina koje su se malopre čule. Dakle, čuli smo i čuli ste i vi da Rumunija ima pet puta veću stopu rasta od Srbije. To znači da Rumunija ima preko 20% stopu rasta. Za vašu informaciju, u prva dva kvartala ove godine stopa rasta u Rumuniji bila je 4,1%. Za građane Srbije, stopa rasta srpske ekonomije u prvih devet meseci ove godine je 4,5%.

Mi ćemo se truditi, i budžet za 2019. godinu je koncipiran tako da nam stope rasta budu više od zemalja u okruženju. Samo podsećanja radi, 2009. godine, da ne imenujem ko je bio na vlasti tada, stopa rasta bila je negativna 3,1%; 2010. godine 0,6% rasta; 2011. godine 1,4% rasta; 2012. godine opet pad za 1%. To su stope rasta prethodne vlasti. Mi se ponosimo sa 4,5% u prvih devet meseci ove godine.

Druga neistina oko stope nezaposlenosti. Dakle, po Zavodu za statistiku i po metodologiji ne samo Zavoda za statistiku nego i Evrostata, dakle zavoda EU, stopa nezaposlenosti u Republici Srbiji u oktobru ove godine je 11,9%. Bila je 2013. godine 25,9%. A danas je ispod 12%. I dalje nismo zadovoljni sa tom cifrom i sa tim podatkom, ali zato se i borimo svaki dan da otvaramo nove fabrike, da zapošljavamo ljude.

Ono što posebno ohrabruje i što građani Srbije moraju da znaju, stopa nezaposlenosti kod mladih se u istom periodu smanjila sa 51,1%, dakle 2013. godine svaki drugi mladi je bio nezaposlen, na 27,5% danas. Ogroman uspeh, i daje nam za pravo da kažemo da ćemo biti samo bolji u godinama koje dolaze, ali je i odgovornost velika da bismo, kroz mere koje primenjujemo, to i uspeali da uradimo.

Imate PIO fond. Imam precizne informacije, i cifre i brojke za vas, što mi je veoma važno. Dakle, osim smanjenja stope nezaposlenosti, još jedan indikator toga da u Srbiji imate više zaposlenih i da taj broj raste je upravo iznos dotacija iz budžeta koji ide u PIO fond kako bi se isplatile nikada veće penzije. I pored toga što penzije rastu, 2009. godine 46,2%, dakle skoro polovina budžeta PIO fonda bile su dotacije iz budžeta Republike Srbije. A znate li koliko je to danas? Danas je 28,9%, samo zbog toga što se u PIO fond uplaćuje više poreza i više doprinosa od svake plate ljudi koji rade u Srbiji. Dakle, imate mnogo veći broj zaposlenih, mnogo nam je veći budžet zbog toga, i porezi i doprinosi, mnogo više imamo novca u PIO fondu i samim tim imamo prostora i za veće penzije i za veće plate u javnom sektoru. To je politika na koju smo ponosni i od koje nećemo odustati. Bez prodaje kapitala.

Malopre smo čuli da su „suficit i deficit isto zlo“. Ja ne znam u kojoj zemlji su suficit i deficit isto zlo. Možda postoji nerazumevanje između

ekonomske politike, odgovorne ekonomske politike koju vodimo mi i koju je vodio neko pre nas. Uvek je dobro da zaradite više nego što ste potrošili, i u vašem domaćinstvu i u budžetu Republike Srbije, ako gledate da se domaćinski odnosite prema tom istom budžetu.

Mi smo u budžetu za 2019. godinu planirali deficit od 0,5%. Po podršci iz Fiskalnog saveta i MMF-a, taj budžet je uravnotežen. Da, nadamo se da ćemo na kraju 2019. imati suficit. Pa što da ne? Pa ne postoji osoba koja se ne raduje tome da zaradi više nego što potroši. A to pokazuje koliko se domaćinski ponašamo i koliko želimo da naš budžet bude kao budžet bilo kog domaćinstva u Srbiji, da imamo suficit na kraju godine.

Čuli smo komentar – biće veće plate za vojsku i za policiju. Jeste, biće veće plate i za učitelje, i za profesore, i za lekare, i za medicinske sestre, biće veće plate za sve, jer smo nakon teških mera od 2014. godine uspeali da konsolidujemo naš budžet i imamo prostora i za povećanje plata i za povećanje penzija. Da ne zaboravimo samo jednu važnu stvar. Od 1. januara, ponoviću to, i minimalna cena rada ide gore za 8,6%, što znači da će svi zaposleni u Republici Srbiji imati veće plate. To je veoma važno da se zna.

Konačno, čuli smo zahtev da se subvencije stranim firmama prepolove. Malopre smo čuli komentar – samo je pitanje da li da se subvencije prepolove nakon datih subvencija za izgradnju vinograda ili posle toga? Mi ne želimo da smanjujemo subvencije. Moramo da razumemo svi da se borimo sa ostalim zemljama u okruženju. Dakle, borimo se sa Mađarskom, Slovačkom, Češkom i ostalim zemljama, koje takođe pokušavaju da privuku strane investitore u svoje zemlje. I ponosni smo na sve fabrike koje smo otvorili u prethodnom periodu i sve fabrike koje ćemo tek otvoriti u godinama koje dolaze, jer je Srbija danas stabilna finansijski, Srbija danas ima potpuno drugačiji imidž u svetu, faktor smo mira i stabilnosti u regionu i hoćemo da se borimo za svaku novu investiciju i svako novo radno mesto.

Na kraju da vam dam još jedan podatak koji će vam puno značiti. Oni koji se bave ekonomijom moraju da znaju da se stabilnost jedne ekonomije, jedne privrede, jedne zemlje takođe odlikava u ceni kapitala, odnosno kamatnoj stopi koja se plaća na obveznice, državne obveznice, koje država emituje da bi pokrila svoje investicije. Daću vam par podataka, samo bih molio da ih zapamtite, da vidite kakva je razlika u ekonomskoj situaciji danas i ekonomskoj situaciji 2008, 2009, 2010. godine i koliko se Srbija poboljšala i koliko se ekonomski ambijent poboljšao.

Dakle, u periodu od 2009. do 2012. godine emitovane su kratkoročne hartije od vrednosti, tri meseca do 53 nedelje. Prosečna stopa, dakle prosečna kamata koju su građani Srbije i budžet Republike Srbije na to plaćali bila je 12%. Prvi evro, odnosno prve evro denominovane hartije od vrednosti emitovane su 2011. godine. Tada je kamatna stopa na evro iznosila 5%, a danas

1,25% na te iste obveznice sa istom ročnosti dospeća. Dakle, četiri puta i više od četiri puta manja kamatna stopa nego što je bila pre samo sedam ili osam godina.

U 2012. godini prosečna ponderisana stopa na dinarske hartije od vrednosti, petogodišnje, iznosila je 14,74%. Zato je nama javni dug išao gore, zbog ovakvog skupog zaduženja. Dakle, 14,47% 2012. godine. U 2018. godini na iste te hartije od vrednosti koje država emituje kamatna stopa je 4,12%. Dakle, tri i više od tri puta niža. Mogu da idem i dalje. Pogledajte interesantnu informaciju, prosečna ponderisana stopa na evro hartije od vrednosti 2012. godine 5,67%. A znate koliko je danas? Danas je 0,88%.

Dakle, imate još jedan važan i čvrst pokazatelj. Nije to rekao ni Siniša, ni bilo ko drugi, to kaže tržište hartija od vrednosti, koje je najobjektivniji pokazatelj makroekonomske stabilnosti i finansijske situacije, kao i prospekta rasta ove ekonomije. Hvala puno.

(Zoran Živković: Replika.)

PREDSEDNIK: Nema replike.

Vi ste povredili ministra, ne on vas.

(Zoran Živković: Šta sam uradio?)

Uvredili ste ministra, ne on vas. Svi su čuli šta ste mu rekli.

(Zoran Živković: Šta sam mu rekao?)

Neću da ponavljam.

(Zoran Živković: To je zato što se tako preziva.)

Ne, ne, ne. Ne ulazim u polemiku sa vama.

Aleksandar Martinović, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, pokojni Aleksandar Tijanić je za prethodnog govornika rekao da je nekada pravio pljeskavice i ćufte a onda je sticajem nesrećnih okolnosti postao predsednik Vlade.

Čovek potpuno neobrazovan, kaže, verovatno u nameri da bude duhovit, poredio je Slovačku i Srbiju i onda kaže Slovačka nema planine. Ja ne znam da li je on čuo da se upravo u Slovačkoj nalazi jedna od najatraktivnijih turističkih lokacija, Visoke Tatire. Ja sam, evo, sad malo pogledao na internetu, na Visokim Tatrama imate 161 smeštajni objekat. Ali nije to sad bitno. Čoveka u tim godinama teško je obrazovati.

Ono što je mnogo važnije je da građani Srbije znaju, otkako su on i njegovi pajtosi preuzeli vlast, 2000. godine, Srbija je uvek kršila budžetski kalendar kada je u pitanju donošenje zakona o budžetu. Da vas podsetim: budžet za 2012. godinu usvojen je 29. decembra 2011. godine – inače, rok za usvajanje budžeta je 15. decembar; budžet za 2011. godinu usvojen je 29. decembra 2010. godine; budžet za 2010. usvojen je 29. decembra 2009. godine; budžet za 2009. usvojen je 21. decembra 2008. godine; budžet za 2008. usvojen je 28. decembra

2007. godine. A sad pazite ova dva podatka: budžet za 2007. usvojen je 23. juna 2007. godine, a budžet za 2004. usvojen je 23. marta 2004. godine. Tako su oni radili.

Kako radi Srpska napredna stranka? Budžet za 2013. usvojen je 1. decembra 2012. godine, budžet za 2014. usvojen je 13. decembra 2013. godine, budžet za 2016. usvojen je 12. decembra 2015. godine, budžet za 2017. usvojen je 10. decembra 2016. godine, a budžet za 2018. godinu usvojen je 14. decembra 2017. godine.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima narodni poslanik Dušan Bajatović.

Izvolite.

DUŠAN BAJATOVIĆ: Poštovane kolege, ovo je rasprava o praktično najvažnijem dokumentu koji ova država donosi, o budžetu, i sigurno je od interesa za sve građane. Ova početna rasprava je u načelu.

Mislim da je najvažniji podatak koji ovaj budžet iskazuje da izlazimo iz perioda fiskalne konsolidacije. Dok se nalazite u periodu fiskalne konsolidacije, ne možete računati na ozbiljne stope rasta. To svi znamo. Ovaj budžet će biti uvod, 2018. godina, u ono što se u ekonomskoj teoriji zove teorija rasta.

Ne želeći da ulazim u rasprave šta je bilo i kako je bilo, od 2012. godine ne vidim eksperimente tipa da smo za dva-tri meseca ostavili 400.000 ljudi bez posla, ne vidim da smo izmenom jednog zakona o građevinarstvu uništili 23% BDP-a. To su bile neke vlade u kojima smo i mi učestvovali, da se razumemo. Ne vidim tu vrstu eksperimenata. Trebalo je popraviti sve ono što je urađeno u pljačkaškoj privatizaciji, čije su posledice po ekonomiju ove zemlje bile daleko teže od NATO bombardovanja. Dakle, treba dići ponovo srpsku ekonomiju.

(Radoslav Milojević: Dajte, molim vas.)

Recite. Recite.

PREDSEDNIK: Poslaniče, samo je vikao da mu nešto date.

DUŠAN BAJATOVIĆ: Ne čujem kolegu. Verovatno ima nešto da kaže.

Dakle, ovaj budžet je posle dugo vremena...

(Zoran Živković: Ovo može?)

Gospodine Živkoviću, ja sam vas vrlo pažljivo slušao.

(Zoran Živković: Imali ste šta da čujete.)

Imate pravo. Takvo elementarno neznanje nisam skoro čuo. Neki mali broj glasova vam je dao taj mikrofon i vi ste narodni poslanik i možete da pričate šta god, ali morate biti pristojni; morate čuti, ako ništa drugo, i drugo mišljenje.

Šta je karakteristika ovog budžeta? I prošle godine, i ove godine i uopšte u periodu fiskalne stabilizacije? Najzad smo počeli da trošimo onoliko koliko zarađujemo. Dugo vremena mana našeg društva je bila što smo trošili, na ovaj ili onaj način, u ovim ili onim političkim nadmetanjima, više nego što smo

zaradili. Kol'ki nam je guber? Kol'ko piše u ovom budžetu. A tako je urađeno i prošle godine.

Ja bih voleo da smo imali veće stope rasta. Ja bih voleo da naš društveni proizvod nije na nivou 36, 37, 38 milijardi, koliko neko govori. I, to je u stvari naš problem – relativno mali društveni proizvod po glavi stanovnika, relativno mala *per capita*, i na tome moramo da radimo.

Sistemske mere koje se mogu preduzeti od iduće godine, a to vidimo po tome što je uloženo dodatnih sto miliona evra u kapitalna ulaganja – vratiću se kasnije na to – govore da država, koja je kod nas ipak, na unutrašnjem planu, mimo stranih investicija, najveći investitor, govore da ovaj budžet u datim okolnostima u kojima se nalazi srpska privreda odlično planira.

Neću polemisati sa 0,5% deficita. Siguran sam da mi u suštini nećemo imati deficit. Siguran sam da ćemo imati suficit, ali morate planirati konzervativno ako hoćete da imate stabilan dinar i ako hoćete da imate ove kamatne stope, pa i ako hoćete da imate dobre ocene ovih koje ja lično mrzim, a zovu se MMF i Svetska banka, ali su vam važni zbog toga da biste imali određene kreditne rejtinge.

Mogu da vam kažem da je Srbijagas, koji ima veliku količinu duga u svom portfoliju, ove godine reprogramirao, recimo, dolarske kredite sa kamatnim stopama od 0,9%. Kapital je relativno jeftin. Ja bih čak imao drugu strategiju. Ja bih se čak zaduživao, pod uslovom da mi možemo u ovom politički nestabilnom regionu, jer nema više investicija za jednu malu državu, postoje samo investicije koje su regionalnog karaktera ili se uklapate u neke velike sisteme koji dođu da investiraju kod nas. Ovo govorim zbog toga što se paušalno ocenjuju strane investicije koje dolaze kod nas. Nema drugih investicija. Ili radite regionalne investicije, a mi sa Hrvatima ne možemo da se dogovorimo ništa, neću da pričam o Crnoj Gori, imamo srpsko jedinstvo sa Republikom Srpskom, nadam se da će to biti i sa Crnom Gorom, ali to su političke stvari. Da biste pravili ozbiljne privredne sisteme, velike privredne sisteme, ili morate da imate značajne resurse, koji su kod nas kao RTB Bor ili, još bolje, EPS, koji je najbolje srpsko preduzeće, pa kad govorite o dizanju BDP-a, mnogo je važno koliko će EPS investirati, od remonta do novih postrojenja ili do novih kapitalnih investicija koje će proizvoditi nove količine struje. To su prave stvari o kojima mi treba da razgovaramo.

Kad gledate infrastrukturu, ako pogledate razdeo koji ima ministarstvo za izgradnju infrastrukture, mislim na puteve, videćete da mi kontinuirano i postojano radimo na završetku Koridora 10, na Koridoru 11, na nekim drugim, manjim koridorima. Kolega je pričao šta to znači za Suboticu, da se ne vraćam na pojedinačne cifre, ovde ne pričam o tome. Onoliko koliko imamo, a to je nekih, čini mi se, 500 miliona, gospodine ministre, mi dajemo iz budžeta za to.

Zašto to spominjem? Kaže neko – pustite vi to što je smanjeno nešto sa 70% duga na 55% BDP-a, to nije važno, ostalo je isto 24 milijarde. Jeste, ali smo sprečili podizanje duga, a izvršili smo sve ove investicije. S druge strane, oni koji poznaju ekonomiju, koliko je porastao, recimo, PDV, koji pokazuje rast ekonomije? On je u bruto iznosu značajno porastao. I onda se nalaze kritičari i kažu – ali smanjilo se zbog onog dela koji se vraća, neto se smanjio. Pa nije bitno, gleda se samo bruto. To pokazuje, u stvari, šta se dešava u ekonomiji.

Često napadamo Miladina Kovačevića i Zavod za statistiku – te se menjaju metode, te ne znam ni ja šta. Ja bih to komentarisao ovako: Gospodo, ja svaki dan provedem između 300 i 400 km u automobilu. Idem po celoj Srbiji. Većina vas vozi. Uzmite broj kamiona pre dve, tri, četiri godine, evo, dok je ova vlast ili ova koalicija, i danas. Mnogo je veća gužva u kamionima. A nisam siguran da se kamioni voze prazni.

Dalje, kad je poljoprivreda u pitanju, pozdravljam rast od dodatnih sedam milijardi, jedino bih zamolio, pošto znamo da postoje neka neisplaćena potraživanja iz prošle godine, a za to vidim da je taj razred povećan, da se isplate potraživanja poljoprivrednika iz prošle godine, nije to tako mnogo, i da se zadrži barem ovaj nivo ulaganja u poljoprivredu. Zašto? Jer u ovih 4,5% ove godine oko 0,9% će biti poljoprivreda. Jedna od retkih grana gde Srbija ima čist prihod, naše pare, iz naše zemlje, bez nekih preteranih velikih ulaganja, sa vrlo trpeljivim seljakom. To je to. Ja ne bih da raspravljam o vlasničkim strukturama, nego o prinosu. Možda treba razmisliti o razvoju zalivnih sistema. Ovde ih trenutno ne vidim. Ali to hoću da kažem.

Kad su u pitanju kapitalna ulaganja, ovde smo govorili o ulaganjima u vojsku. Ja ih pozdravljam i mislim da su mala. Je l' mi treba nekom da objašnjavamo u kakvom okruženju se nalazi Srbija? Uzmite strategiju odbrane. Mi ne predviđamo invaziju, mi ne predviđamo da ćemo nekog da bombardujemo. Mi planiramo da se odbranimo od terorizma. Planiramo da se odbranimo od onoga što može da se desi u regionu, ne da sa nekim ratujemo. A 20-30 godina nismo ulagali u vojsku. Pa mora da se uloži.

Što se tiče plata, pozdravljam porast plata i u policiji i u vojsci. Hajde da o tome razgovaramo. Ja razumem da je naša ekonomija relativno plitka i mala. O čemu govorim? Ako bismo previše ulagali u proizvodnju, mi bismo, nažalost, zbog strukture naše privrede, uglavnom kupovali uvozne proizvode. Mi ne želimo da ulažemo u onaj deo standarda, niti imamo pravo na to, koji bi dovodio do toga da previše kupujemo uvoznu robu, što se, nažalost, često dešava. Moramo mi da prestrukturiramo našu privredu. Nije lepo da kupujemo tuđe mleko i tuđe sokove, a možemo da proizvodimo u Srbiji. Postoje i drugi primeri o kojima možemo da razgovaramo.

Ovo je odmereno, sa dve mere. Jedna je povećanje plata u javnom sektoru, koje neće ugroziti budžet, niti cifre u njemu, to se već sad vidi, jer je

rezerva, koju ne možete odmah da vidite, ali ako pažljivo čitate budžet, videćete da to neće ugroziti budžet sigurno. S druge strane, podignuta je cena rada. Pa valjda će onda i realni sektor, i privatni sektor, ići na podizanje plata.

Šta se dešava u javnom sektoru? U javnom sektoru, jer se ovde govori i o produženju zabrane zapošljavanja odlaze oni koje ne možemo da platimo, a godinama smo ulagali u njih. Ne možemo da ih zadržimo. Ostaje prosek. U privatnom sektoru oni plate one koji valjaju, odnosno koji im trebaju, a ove druge na neki način, zahvaljujući toj relativno niskoj minimalnoj zaradi, zadržavaju na tom nivou. I to je jedno od pitanja, ako ja smem da sugerišem Vladi Republike Srbije, koje moramo dinamično da posmatramo.

Kad je u pitanju privredni ambijent, pa, koliko ja znam, PDV u Hrvatskoj je veći nego u Srbiji, u Mađarskoj je veći nego u Srbiji.

(Radoslav Milošević: Kolike su plate?)

Molim? Recite. Kolike su prosečne plate tamo? Pa da nas nisu bombardovali iz Mađarske, i kod nas bi bilo više.

Znači, mi moramo da govorimo o realnosti, ljudi. Stići ćemo mi. Nije srpska ekonomija manja od hrvatske ekonomije. Mi s tim treba da se poredimo. A imaju i more? Govorim o ukupnom obimu. Mogu oni imati nešto veće plate, al' kol'ka im je kupovna moć? Kol'ko košta struja? Možemo redom da idemo. Kol'ko koštaju komunalije? Znači, standard života se ne meri tako kako vi to ispalite pa ljudi ne razumeju o čemu pričate. Pivo je skuplje nego kod nas, verujte mi. To bar znam.

Dakle, šta je suština kod ovih zarada? Moramo da pomognemo opštom atmosferom i realnom sektoru. Ovde se povela polemika koliko treba polemisati o nekim stvarima i, ako se ne varam, ovde je predloženo da se stopa zarada sa 63% smanji na 62%. Kaže – smešno. To je istorijska stvar. Prvi put za 40 godina razmatramo smanjenje stope doprinosa na zarade sa 63% na 62%. Ako se ne varam, gospodine ministre, to je dvanaest milijardi. Ako preračunamo dinare, to je sto miliona evra. Evo, da počnemo sa sto miliona evra.

Nije ovde baš najjasnije zapisano, ali želim da podržim, predviđeno je mogućih 200 miliona evra u ekologiju. To je 63 prečistača. To pozdravljamo. To su pare koje će biti utrošene u unutrašnjem BDP-u Srbije za povećanje.

Predviđeno je potencijalno još dodatnih 200 miliona evra za kupovinu opreme u zdravstvu. Pa zar to nije ono što tražimo? Nemamo milijarde, ali imamo 200 miliona. Da li je tačno da je urađena dobra obnova Kliničkog centra u Nišu? Ja kao lokalpatriota se zalažem da Novi Sad dobije više, a još manje imam protiv da se obnovi i Klinički centar u Beogradu. Zašto? Jer jedna takva ustanova ide, po standardu, na dva miliona stanovnika, taman te tri bi trebalo da omoguće podizanje stepena zdravstvene usluge. Vidim da su neke pare planirane i za opšte bolnice, koje bi takođe trebalo da budu nešto što bi trebalo da približi zdravstvenu politiku građanima.

Oko još nekih stvari ovde možemo da polemišemo. Hteo bih samo da kažem, što se tiče projekta gasne infrastrukture koja će biti izgrađena ovde, na teritoriji Srbije, od bugarske do mađarske granice, da ne mešamo neke stvari. Dakle, Srbija može da razmatra tri pravca, i ona su prisutna u strategiji. Jedan je interkonekcija Niš–Dimitrovgrad–Sofija, koja se radi i ona je trenutno grant Evropske komisije. Zašto grant? Zato što taj evropsko-američki pravac snabdevanja gasom Srbije trenutno ne raspolaže određenim količinama gasa, nije komercijalan, ali će Republika Srbija uraditi svoju obavezu i svih 80,5 miliona, nešto uz grant, nešto što ćemo mi platiti, uradiće taj gasni pravac da bismo imali druge oblike snabdevanja gasom.

Što se tiče komercijalnog projekta, koji nije nikakav jedinstveni projekat – i ministar Antić je dobro rekao, ne treba da povezujemo te stvari – taj projekat se radi potpuno po evropskim pravilima. Radi se kao deo infrastrukture koji će biti rađen kao deo povećanja transportnih kapaciteta Republike Srbije kad su u pitanju gasovodi. Dakle naš projekat, srpski projekat. Da, radiće ga rusko-srpska firma, ali uobičajeno je, i to možete da pogledate, to su javni podaci na sajtu Agencije za energetiku, predviđa se trošak od 1.080.000.000 evra za taj projekat. Tačno je da treba da bude gotov 15. decembra iduće godine, ali uobičajeno je, kad se rade tako velike infrastrukture – 30% je ulog akcionara, 70% je finansiranje, tzv. projektno finansiranje.

Da li ćemo se mi baviti nekim bridž lanom, pošto moramo za osam meseci to sve da završimo, ili bilo čime drugim, važno je da Srbija u tom projektu, zajedno sa Bugarskom, da dobro idu stvari, zajedno sa Turskom, koja gradi kopneni deo, Botaš i Gazprom su se dogovorili, izgradi gasnu infrastrukturu, jer ovo je prvi put da će Srbija doći u poziciju da bude tranzitna zemlja, a ne zemlja u kojoj završava neka cev i kraj i pomozi bože.

U perspektivi, pošto i Rumuni vrše istraživanje, dovoljni su sami sebi, planiramo interkonekciju sa Rumunijom. Povećaćemo, za to nisu potrebne državne pare, kapacitet Banatskog Dvora na 750 miliona metara kubnih, odnosno u drugoj fazi na milijardu metara kubnih, a to je 50% godišnje potrošnje Republike Srbije. Ako bude prošao taj veliki gasovod, gradićemo još jedno skladište od milijardu kubnih metara u Itebeju. To su dve milijarde, to je trenutno godišnja potrošnja gasa iz uvoza Republike Srbije.

Prema tome, ove godine, ako ste gledali podatke koji su zvanično objavljeni, javni sektor je bolje radio i odbacuje značajan profit. Nije to još do kraja dobro, polako ulazimo da se izlazi iz tih socijalnih efekata, socijalne politike, koja je još uvek prisutna u Srbijagasu. Moraćemo da vidimo da EPS poveća investicije i, nažalost, u perspektivi se mora razmatrati jedna druga cena električne energije da bi EPS postao ono što treba da bude, samoodrživi sistem koji odbacuje veliku količinu društvenog proizvoda.

Nadam se da će i Naftna industrija Srbije, uz sve investicije koje sada ima, a nisu male, i u centralu i duboku preradu, postati regionalna naftna kompanija, što je bio njen cilj, i time bi, u stvari, bili ispunjeni ciljevi koji su bili potpisani u okviru međudržavnog sporazuma.

Neću trošiti sada više vremena, možemo da obrazložimo i nekoliko drugih stvari, mislim da je najvažnija stvar koju smo mi sada uradili da smo najzad počeli u budžetu da trošimo onoliko koliko u državi proizvodimo i da stvaramo sistemske uslove, uključujući i poreske olakšice, da imamo više ulaganja.

Izvinjavam se, jedan parametar sam preskočio da komentarišem. Ako je nama deficit u razmeni sa inostranstvom pokrilo ulaganje stranih investicija, a razumeo sam da jeste, da je čak bilo nešto 200 miliona evra stranih investicija više nego što je bio deficit, to je fantastičan podatak. To znači da mala i srednja privreda, koju možda nismo odmah prepoznali, radi svoj posao.

I, ovde je velika polemika oko toga koliko građana odlazi. Iz Rumunije odlazi veliki broj građana, nažalost, odlazi iz Srbije, odlazi iz Hrvatske, ali želim da spomenem jedan podatak, mi treba da uradimo sve da sačuvamo svaku pametnu glavu u Srbiji.

Mislim da će ove godine, što zvanično, što nezvanično, IT sektor u Srbiji, koji se razvija, a pozdravljam izgradnju tehnološkog parka u Novom Sadu, prebaciti milijardu evra. To košta neku električnu energiju, a u stvari prodajemo svoje znanje. Ta grana, ja bih je nazvao industrije, sigurno će da raste.

I, ono čemu treba u narednom periodu da posvetimo posebnu pažnju, to sam samo usput spomenuo, mislim da država treba da ima odgovarajuće planove za razvoj te, hajde da nazovemo sekundarna ili tercijalna prerada poljoprivrednih proizvoda. Koliko sam razumeo, mi sad, uz dobru cenu, imamo ogromne viškove žita i kukuruza u Srbiji. Kukuruz ćemo da izvezemo, cene su odlične, ali onda treba pomoći i tim seljacima da, kroz industriju koja je u Srbiji organizovana, ne prodajemo više žito, nego da prodajemo „bonžitu“.

Mislim da velike rezerve za stvaranje dodatne vrednosti u stvari leže u preradi onoga što naša poljoprivreda proizvode. U tom smislu mislim da u narednoj godini, ovaj budžet ćemo doneti, i u 2021. godini, treba u značajnoj meri, ako se stvore uslovi, povećati dotacije, ili donacije, kako god hoćete, poljoprivrednim proizvođačima.

(Predsednik: Vreme. Hvala.)

Hvala. Izvinjavam se, predsednice.

PREDSEDNIK: Reč ima ministar Siniša Mali.

SINIŠA MALI: Ja ću samo kratko da se osvrnem na komentar koji ste dali oko poljoprivrede i ulaganja u poljoprivredu.

Da vas podsetim sve da budžetom za 2019. godinu je opredeljen iznos za poljoprivredu od 51,8 milijardi dinara, što je za 7,7 milijardi više nego 2008.

godine. To je 17,4% više za poljoprivredu za 2019. godinu nego za 2018. godinu, upravo prepoznajući značaj poljoprivrede i njen doprinos u daljem razvoju naše ekonomije. Hvala.

PREDSEDNIK: Hvala.

Reč ima ministar Vulin.

ALEKSANDAR VULIN: Samo kratko.

Potpuno ste u pravu, sve zemlje se suočavaju sa odlivom svog stanovništva i to, nažalost, nije nešto što je vezano samo za Srbiju. Daću vam samo primer Rumunije, koja je osamdesetih godina imala 22 miliona stanovnika, a danas ima oko 19 miliona. Nisu svi umrli, ogromna većina je otišla tražeći bolje uslove, a to je zemlja članica Evropske unije. Imamo taj primer, znate da iz Mađarske lekari i stručna lica masovno odlaze u Austriju, iz Slovačke i Češke masovno odlaze u Nemačku, iz Austrije odlaze za Nemačku, iz Nemačke odlaze u Švajcarsku, iz Švajcarske odlaze u Veliku Britaniju, iz Velike Britanije odlaze u Sjedinjene Američke Države.

To je svetski trend, ali na nama je da to zaustavljamo u svojoj zemlji koliko god možemo, a to možemo, naravno, i time što ćemo poboljšavati ekonomski prostor, ali ne samo ekonomski prostor, nego ukupan kvalitet života u našoj zemlji. I bezbednosni prostor. Kada vi imate sigurnu i stabilnu zemlju, kada imate zemlju čije su granice branjene, kada imate zemlju koja je čuvana, kada imate zemlju u kojoj nema terorizma, kada imate zemlju koja se bori protiv kriminala, to je zemlja u kojoj вреди živeti, pa i ako nemate platu od dve hiljade evra, kao u Nemačkoj, nego zarađujete 500, 700 ili 1.000 evra. I to su načini da se ostane u ovoj zemlji.

Ovde se pominjala vojska. Ja vam se zahvaljujem na tome što ste podržali povećanje budžeta za vojsku i povećanje zarada za vojsku, povećanje zarada za policiju, za BIA, dakle za čitav bezbednosni sistem, i to je dobra vest. To je uvek dobra vest, posebno što smo mi imali vojsku koja je od 2000. do 2012. godine bila toliko zapuštena da je, recimo, od 2000. do 2012. godine kupljeno osam raketa za migove, a mi smo kupili sada 14 migova. Samo da vidite mali primer kako se nije ulagalo i kako se sada ulaže u vojsku.

Ali mora se ulagati i u kvalitet života svakog pripadnika i vojske i policije. Oni moraju da budu zadovoljni, moraju da znaju da ih cenimo, a ne možemo ih bez ozbiljnog ulaganja zadržati ni u vojsci ni u policiji. To je, recimo, problem koji imate, evo Bundesver ima strašan problem sa odlivom vojske i mora da se bori, a ne može da se bori čak ni on sa visinom zarada u privatnom sektoru. Jako je teško zadržati IT inženjera u vojsci, jako teško, i u Nemačkoj i u Srbiji. Ali, eto, to su sve izazovi sa kojima se borimo i zahvaljujem Narodnoj skupštini što nam daje podršku i što zaista pozdravlja ulaganje u vojsku.

Ovde smo, nažalost, opet čuli, i ja bih bio jako srećan kada bi se o budžetu raspravljalo o ekonomiji, o struci, o tome da li je bolje ovo ili ono, ali mi smo već ovde čuli kako se vojska i policija pokušavaju uvući u politiku, kako se o njima govori kao o nekima kojima se povećavaju plate jer će čuvati režim, a to će im trebati.

Prvo, vojska i policija ne čuvaju nikakav režim, čuvaju Ustav i zakon, čuvaju svoju zemlju. Umeju da čuvaju zajedno i granice kad je potrebno, što ste videli kada je bila migrantska kriza. Ali kakav režim? Ko to hoće da napadne režim? Ko to ruši vlast silom? Vojska i policija se uvek pojavljuju kada je u pitanju sila. Kakva sila? Ko to najavljuje silu? Ja ne vidim nigde silu. Ja ne vidim nigde da se građani ili da su podstaknuti da se silom obračunavaju sa nekim. Ne vidim nikoga ovde ispred Skupštine da hoće da zapali Skupštinu kao 5. oktobra. Ne vidim da se vlast ruši na ulicama.

Od koga to treba da se čuvamo? Je l' to ima nešto što mi ne znamo? Izgleda da ima, jer se ovde, u ovom najvišem domu, govori o tome da se vojska i policija podmićuju da bi čuvale režim. A trebaće im, kažu. Koga će trebati da sačuvaju? Kakva vojska i policija? Poslednji put kada su oni koji su palili ovu skupštinu imali kontakt s vojskom i policijom ljubili su se ovde sa specijalnim jedinicama, sa kojima su proslavljali što su palili ovu skupštinu, a sledeći kontakt sa vojskom je bio kad su izručivali generale.

Dakle, nemojmo. Hajde da se dogovorimo da nekoliko institucija koje su zaista važne ovom narodu, da ih čuvamo od politike. Vlast ih ne koristi u političke svrhe, daleko od toga. Naprotiv, poštuje njihov patriotizam, poštuje njihovu stručnost i to je sve što traži od vojske i policije. Hajde da sada ne govorimo o tome da su oni nekakvi branioci režima, oni su branioci Ustava i zakona i ničeg više, a režim, ili vlast, brani se na izborima i brani se glasovima građana. Kao što vidite, odlično se brani na svim nivoima, uvek dvotrećinskom većinom. Hvala.

PREDSEDNIK: Reč ima Čedomir Jovanović.

Izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Gospođo Gojković, poštovano predsedništvo, dame i gospodo narodni poslanici, članovi Vlade.

Gospodine Mali, prvo želim da vam skrenem pažnju na ono što je vaša obaveza sve dok ste ministar finansija. Poslanici mogu i imaju pravo ovde u Parlamentu na višak politike, ali vi kao ministar finansija morate braniti ono što je preduslov uspešne ekonomije ove zemlje i preduslov vašeg uspeha.

Zašto tolerišete besmislice o privatizacijama koje su gore po posledicama od NATO bombardovanja? Zajedno smo usvajali te zakone o privatizaciji, je l' tako? Po tim zakonima i danas radimo, to su dobri zakoni. Da li je privatizacija svaka bila uspešna? Nije. Ko je za to odgovoran? Promenjene političke

okolnosti, oni koji su učestvovali u privatizaciji i nisu se snašli, teška situacija u kojoj se zemlja nalazila kada smo započeli proces privatizacije.

Zakon o budžetu je najvažniji zakon, a vi ga predstavljate na takav način kao da je ovo najgori budžet koji je Skupština usvojila. Niste ni prvi ni poslednji koji u Parlament dolazi spajajući 30, 40, 50, 60 tačaka dnevnog reda, ali zašto ovaj budžet na takav način provlačite kroz Skupštinu? Neko sa strane ko gleda ovu zemlju neće videti ono što je tako važno. To je, recimo, deficit budžeta. Šta vam kažu stranci kad sa njima razgovarate? Šta je ono što ih interesuje? Mi ovde možemo da u okvirima tog budžeta razgovaramo o jednom razdelu ili drugom, stranci pogledaju deficit budžeta i na osnovu toga donose zaključak o finansijskoj kondiciji i stanju ove zemlje.

Vaš deficit je dobar. Bio je dobar i prethodni budžet. Govorili ste, niste pomenuli vašeg prethodnika ministra Vujovića. Ne znam kad je ova zemlja do njega imala ministra finansija koji je proglašen za ministra godine u jednoj od anketa u svetu. Pa kad već imate te činjenice zašto ih onda ostavljate negde po strani? Toliko puta ste pomenuli istorijski značaj nekog zakona i njegov reformski karakter i onda prešli na narednu tačku dnevnog reda.

Mislim da ste napravili nekoliko velikih propusta. Prvo, niste nam objasnili zašto nije izvršena indeksacija penzija i je li vama oduzeto arbitražno pravo da odlučujete o tome kako će rasti penzije. Mislim da sam bio jedini u Parlamentu koji je 2008. godine tražio da se zamrznu plate i penzije zbog finansijske krize koja je bila prevelika. Nije bilo razumevanja za to. Zato smo 2014. godine morali da donosimo mere o smanjenju penzija od 10%. Tačno je da je time prekršeno nepisano pravilo i pravo po kojem niko ne može penzionerima oduzeti ono što su oni već stekli, ali pod uslovom da to postoji, a to nije postojalo onda kada ste smanjili plate i penzije za 10%. Vi to ne želite da kažete zbog toga što biste onda morali da govorite o onima koji pored vas sede u Vladi a zemlju su tako razorili da smo 2000. godine, kada smo došli na vlast, morali da mislimo o tome kako ćemo obezbediti struju ljudima u kućama i stanovima, kako ćemo pokrenuti benzinske pumpe i prestatu gorivo da kupujemo u onim krajcovanim kanticama u jarku?

Nisam ja ovde dužan da bilo kome objašnjavam šta je 5. oktobar, ili da branim 5. oktobar, i ne pada mi na pamet to da radim, ali kad govorite o zakonu o budžetu za 2019. godinu, onda budite sigurni da ništa od ovog što vi danas ovde branite ne bi bilo da nije bilo tog 5. oktobra, da nije bilo Zakona o radu koji smo usvojili 2001. godine, po cenu da se raspadne vladajuća koalicija, da bi naknadno taj zakon bio stavljen van snage, a onda vraćen 2014. godine. Pa kada se vraćao taj zakon 2014. godine, dobili ste moju podršku jer je to bio isti onaj zakon iz 2001. godine.

Zato sada imam pravo da vas pitam – ako dižete plate do 12%, na čemu se gradi uverenje da je to opravdano, osim što je potrebno, naravno, kada znamo

i procenjujemo da će plate u privatnom sektoru rasti maksimalno do 5%, a u onim zemljama koje po vašem mišljenju mi navodno stižemo, zemljama Evropske unije, plate u javnom sektoru rastu tako što se uvećavaju za 50% rasta plata u privatnom sektoru plus kamatna stopa, i na to vam je skrenuo pažnju Fiskalni savet?

Govorili ste o zakonu o budžetu, a nijednu reč niste rekli o ovoj finansijskoj krizi koja definitivno postoji s obzirom da su uvedene takse za svu srpsku robu koja odlazi na Kosovo. To je 450 miliona dolara. Ako uvozimo sa Kosova robu u vrednosti od 20, znači to je 430. To je 1,5% bruto društvenog proizvoda. Da li će se to na neki način reflektovati kroz ovaj budžet? Šta kao ministar finansija činite da zaštitite ovu projekciju budžeta od tih posledica? Da li postoji negde prostor da se nadoknadi tih 1,5% bruto društvenog proizvoda?

Rekli ste da je ovaj budžet svojevrsna najava kraja fiskalne konsolidacije. Kako je to moguće? Vi znate da nema ništa od toga dok partijsko upravljanje javnim preduzećima ne zameni korporativno upravljanje. Postoji li i jedno javno preduzeće, gospodine ministre, kojim ne upravljaju stranke i kadrovi stranaka koje čine vlast? Da ne pominjem sada sve Babiće i neću nikom da guram prst u oko zbog onog što se tamo dešava po Grdelici, ali sam siguran da bi profesionalni menadžment i profesionalna uprava, korporativna, nekako pre videla onu glinu u auto-putu ka Čačku, ako uopšte postoji, i uočila propuste u izradi kosine koja se tri puta rušila tamo u Grdelici.

Šta ćete da uradite sa javnim preduzećima? U taj prostor niste ušli. To je potpuno neverovatno. Vi ste u stanju da dovedete u red javne finansije, da dođete do deficita od 0,5%, da izdvojite 200 milijardi za investicije, a za sve ovo vreme niste pipnuli javna preduzeća. Zašto je to tako? Kakav je to problem? Je l' to izraz nepoverenja, sumnje da je moguće upravljati državom tako što će se profesionalizovati taj deo našeg društva? To je neophodno, neminovno. Setite se šta je bilo prošle godine. Nije nama smanjen rast prošle godine samo zbog klime, nego i zbog javašluka u EPS-u.

Na čemu se gradi projekcija rasta u narednoj godini, možete li to da nam kažete? Mi ulazimo sada sa minusom od 1,5. Toliko nas košta kosovska taksa. Zna li neko kakva će biti naredna godina? Kakva će biti žetva, kakvi će biti vremenski uslovi? Je l' toliko mi treba da zavisimo od toga? Pa ne možemo da vodimo ozbiljno finansije u zemlji ako se igramo dodola.

Ovde je pominjan agrar. Nije tačno da je naš agrar kičma naše ekonomije. Koliki je prosečan posed u srpskom agraru? Kad je sprovedena komasacija poslednji put, kad su ukрупnjeni posedi? Koliko je staro prosečno domaćinstvo? Pa mi nismo uspeli da se dogovorimo oko elementarnih pretpostavki za razvoj agrara. Super je vic – žito pa „bonžita“. Zna li za koliko je prodato „bonžita“ u Čupriji i kako je prošla pre toga? Šta se dešava sa mlinovima po Vojvodini? U mlinarstvu vam je profitna margina manja od

kamatne stope Narodne banke Srbije. Zato stoji „Klas“ u Beogradu, zato stoji „Žitko“, zato je u Sremskoj Mitrovici zatvoren „Micidis“, zato nema kupca za „Kikindski mlin“, zato stoji „Fidelinka“, što nema više nikog ludog kao što sam bio ja. Četiri godine već, a pre toga sedam godina u stečaju.

Ako hoćemo da razgovaramo ozbiljno o razvoju, vi ste govorili o budžetu a niste pomenuli privatni sektor, osim što ste rekli, ukazali na to smanjenje od 1%. Okej, i taj 1% je značajan, veoma, svaki cent je važan i to, naravno, treba podržati. Ali šta ćemo sa privatnim sektorom? Kvantitativna popuštanja postaju prošlost. Je l' tako, gospodine Mali? Evropska centralna banka prestaje sa štampanjem novca, Federalne rezerve podižu kamatnu stopu na dolar, najavili su novo podizanje za decembar. Kako će se to odraziti na našu ekonomiju? Da li sada razmišljamo o tome? Dve i po hiljade milijardi je Mario Dragi ubacio 2015. godine u finansijski sistem Evrope. Dve i po hiljade. Možda se i u toj činjenici vidi deo odgovora na pitanje odakle stižu direktne investicije u ovu zemlju, možda od tog novca. Šta će se desiti ako taj novac postane skuplji? A postaje, menja se kamatna stopa. To vas pitam zbog Fonda za razvoj, pitam vas zbog nikad neostvarene ideje razvojne banke ove zemlje. Veoma ozbiljne teme, a o njima ne možemo da razgovaramo ako ostavimo vremena za raspravu taman toliko da možemo jedan drugom da se predstavimo.

Pominjan je u ovoj raspravi i Turski tok. Jako lepo. Koliko nas košta privatizacija NIS-a? Je l' možda odgovor na pitanje zašto nema nikoga u Azotari i u činjenici da ne možemo da utičemo na Petrohemiju, a Petrohemija ne može da utiče na NIS? Da li smo mi dali nacionalno bogatstvo ove zemlje za Južni tok? Jesmo. Gde je on? Nema ga. Dolazi Turski. Je l' možda neko postavio pitanje našeg vlasništva i udela u tom gasovodu ili treba da budemo srećni...? Okej, dobro je što prolazi ovuda, treba imati alternativan način snabdevanja da nam se ne bi ponavljala ona drama od pre nekoliko godina, ali mi pričamo o Banatskom Dvoru. Pa čiji je Banatski Dvor, Bajatoviću? Srpski nije, nego je ruski. Itebej možda može da bude naš.

Tako da, učestvujte u ovoj raspravi na onaj način na koji je to potrebno ovoj zemlji. Nikad nisam dozvolio da se ekonomske reforme koje su sprovedene u Srbiji, koje su pretpostavka svega onog dobrog što se danas dešava... Pa taj Vujović je bio zajedno sa nama, vi ste bili kadar naše vlade. Dozvoljavate da neko kaže kako je NATO bombardovanje šala u odnosu na privatizaciju posle 2000. godine. To ne možemo da prećutimo, pre svega zbog onih ljudi koji su stradali tada. I ostalo je stotine hiljada, jako puno ljudi je ostalo bez posla. Jeste, ostali su bez posla jer je to cena ludačke politike koja je vođena, one – ako ne znamo da radimo, znamo da se bijemo.

(Nedo Jovanović: I zakonom koji ste doneli 2001. godine.)

Jeste, zakoni koje smo doneli su vam omogućili da danas možete pred sobom da imate ovaj budžet i da može taj budžet da podrži MMF, da

Standard&Poor's, Fitch, Moody's pogledaju Srbiju i kažu – okej, ove javne finansije su u redu. Ali to nije sve.

Platni razredi. To je u domenu ministra Ružića, ali je to, pre svega, takođe pitanje za vas. Zabrana zapošljavanja. Kakva je to mera? A kako ćemo doći do dobrih kadrova ako je zabranjeno zaposliti nekoga ko je sposoban? To se mora staviti van snage. Moraju se uraditi platni razredi. O tome ste pregovarali sa sindikatima, dogovorili se i onda odložili za još godinu dana. Mogu li da vas pitam nešto? Budite iskreni. Je li to možda zato što je ovo izborni budžet? I to treba da znamo. Ako idemo na izbore, kako će se to odraziti na projekciju vašeg budžeta, gospodine Mali? Hipotetički vas pitam, eto. Recimo da mislim da možda i vi ne znate da li će biti izbora, ali ako ih bude, kako će se odraziti to na budžet?

Znači, jedan i po u startu smo u minusu zbog Kosova i tih taksi, nismo sproveli dogovore o platnim razredima, ne pristajemo na indeksaciju penzija koje treba da rastu onako kako raste bruto društveni proizvod, što onda znači da vi ipak sumnjate u tu stabilnost naših finansija o kojoj istovremeno govorite. Ali ako negde treba danas da se traži odgovor na te probleme, onda to više ne mogu da budu ona mesta na kojima smo odgovor tražili pre četiri godine. Javna preduzeća, platni razredi, podrška privatnom sektoru.

Govorite o 200 milijardi investicija. Na koji način? Kroz državne projekte, kroz budžet. Šta je sa Fondom za razvoj? Šta je sa razvojnom bankom? Šta je sa jeftinijim kapitalom za našu privredu? To opet postaje tema. Rekao sam vam, gotovo je sa kvantitativnim popuštanjem, nema više štampanja para. FED diže kamatne stope, Evropska centralna banka diže kamatne stope. Sada dobijate kredit kao srednje preduzeće sa 10-11% kamate. U domaćoj banci, istina, i dinarima. Ali kako se to vraća? Kojim poslom treba da se bavite?

Što se tiče agrara, subvencije koje pominjete, u redu, ali imate i dug za prošlu godinu. Kada se sredstva koja ste dužni da vratite oduzmu od tog novca koji ste planirali za agrar, onda je zapravo situacija drugačija nego što ste to rekli. Formalno jeste veći budžet, ali za koliko? Za dug koji je nastao tako što nisu isplaćene subvencije za prethodnu godinu. Nema potrebe da se varamo ovde. Ne znam još nikoga ko je na vlasti a ne želi da plati nešto, ko želi da smanjuje plate i penzije i radije se tome. Ali onda izađite pa recite – ako želimo da isplaćujemo subvencije poljoprivrednicima, moramo dalje da se reformišemo.

Nema smisla porediti rast u Srbiji sa rastom država u regionu, zbog toga što oni svoj posao, posao izgradnje, rade u kontinuitetu gotovo 30 godina, a mi smo počeli to pre četiri-pet ozbiljno. Ono što smo uradili u prve dve godine nakon petog oktobra je uništeno u periodu od 2004. godine pa praktično do 2014. godine, nije postojala ekonomska politika ove države. Naravno da nam je bilo jasno da onaj ko hoće da vodi ozbiljnu ekonomsku politiku mora da nastavi

privatizaciju, naravno da nam je bilo jasno da onaj ko hoće da vodi ozbiljnu ekonomsku politiku mora da promeni Zakon o radu, da mora da stegne plate i penzije jer se zadužujemo i došli smo do kraja i negirati uspehe na tom planu, to je nepoštovanje ljudi koji su te mere izdržali. Ali nije dovoljno pisati pisma penzionerima i reći hvala vam, nego – hvala i vraćamo penzije koje će rasti u skladu sa bruto društvenim proizvodom, kao u čitavom svetu. Hvala vam, ljudi u javnom sektoru, uvodimo platne razrede. Hvala vam, vas 180.000 koliko je u javnim preduzećima, ukidamo zabranu zapošljavanja. Ne mogu da budu korporacije ako nema slobodnog tržišta rada. Sve su to slabosti o kojima treba govoriti i vi ste dužni o tome nešto da kažete.

Znači, pitam vas šta se – dešava sa budžetom ukoliko ova mera kosovskih vlasti ostane na snazi? Imamo u startu minus jedan i po. Na koji način mislite da pomognete privatnom sektoru, pre svega mislim na finansiranje? Da li postoji uopšte ideja formiranja razvojne banke i ko o tome da treba da razgovara?

(Predsednik: Vreme.)

Izvinjavam se, završavam.

Recite, odgovorite za platne razrede i odgovorite, molim vas, na ono što mene veoma interesuje, a to je pitanje javnih preduzeća.

PREDSEDNIK: Hvala.

Ministar, izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala puno.

U narednih par minuta ću se osvrnuti na one delove budžeta za 2019. godinu i one delove zakona koji su pred vama danas koji su upravo usmereni ka tome da rasterete našu privredu i da podrže ne samo javni, nego i privatni sektor u njegovom rastu i razvoju.

Prva izmena i prvi zakon, to je Zakon o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje. Kao što sam već rekao, od 1. januara 2019. godine ukida se doprinos za nezaposlenost na teret poslodavca i to je prvi vid rasterećenja ukupne privrede i ukupne ekonomije Republike Srbije. Ukupan trošak za budžet je, a isto toliko ostaje privredi da više raspolaže u 2019. godini, dvanaest milijardi dinara. To je samo jedna od mera koja je usmerena ka tome da naša privreda, privredna društva, i privatna i javna, budu još konkurentnija i još bolja.

Drugo, Zakon o porezu na dobit pravnih lica. Izmene tog zakona u sebi sadrže veliki broj elemenata koji će dodatno i koji dodatno rasterećuju sve firme, sva preduzeća u Republici Srbiji. Ukupan iznos procenjenih ovih podsticaja i ovih rasterećenja je oko sedam milijardi dinara na godišnjem nivou. Dakle, 12 koje dolaze zbog ukidanja doprinosa za nezaposlenost i plus ovih sedam, i to su prevashodno sledeći. Pažljivo ću ih pročitati, pošto je važno da i građani Srbije znaju, ovo su detalji, a važno je i za vas da znate.

Dakle, promena metoda obračuna amortizacije tako da će se sva stalna sredstva koja se nabave počev od 1. januara 2019. godine amortizovati isključivo primenom proporcionalne metode, jedan od dva najvažnija zahteva koja smo dobili kada smo anketirali privredu, i kroz Savet stranih investitora, i kroz Američku privrednu komoru i kroz Privrednu komoru Srbije.

Dalje, priznavanje rashoda po osnovu reklama i propagande u poreskom bilansu bez ograničenja. Pre par dana imao sam razgovore sa Udruženjem korporativnih direktora Srbije; nisu bili svesni ove promene koja njima mnogo znači i svi su je prihvatili sa velikim zadovoljstvom.

Priznavanje troškova za istraživanje i razvoj u dvostruko većem iznosu u cilju motivisanja obveznika da se opredele za ulaganje u istraživanje i razvoj, koje bi pak dovelo do stvaranja inovativnih proizvoda i usluga. Dakle, sve ono što srpska preduzeća investiraju u istraživanje i razvoj u duplom iznosu se prihvata u poreskom bilansu, samim tim manje plaćaju porez na dobit, više njima novca ostaje i to je upravo još jedna od mera kako bismo podstakli inovativnost i razvoj naših preduzeća.

Priznavanje prava na poreski kredit po osnovu novčanih ulaganja izvršenih u povećanje osnovnog kapitala tzv. startup-društava. Oporezivanje dela prihoda koji ostvari nosilac autorskog ili srodnog prava po osnovu naknade za iskorišćavanje autorskog dela ili predmeta srodnog prava, upravo kako bismo stimulisali patente i veliki broj inovativnih stvari da se patentiraju u Srbiji da budu oslobođeni poreskog tretmana.

Oporezivanje dela kapitalnog dobitka ostvarenog otuđenjem prava intelektualne svojine razvijene u Srbiji u smislu izuzimanja 80% istog iz poreske osnovice, ogroman podsticaj daljem inovativnom radu naših preduzeća. Pravo na poreski kredit po osnovu poreza na kapitalni dobitak plaćen u drugoj državi, još jedan vid poreskog podsticaja za naša preduzeća. To je sve u izmenama i dopunama Zakona o porezu na dobit koji je danas ovde pred vama.

Treća stvar koja je veoma važna za realnu ekonomiju, za našu privredu, to je zakon o naknadama. Ponovo ću da vam pročitam šta taj zakon o naknadama sadrži. Malopre sam rekao, dve su stvari koje je privreda želela, to je ujednačavanje amortizacije, kako bi ubrzali amortizaciju osnovnih sredstava, kako bi se podstakli da više kupuju novu opremu i novu tehnologiju, i s druge strane, jedinstveni zakon o naknadama, sve naknade za korišćenje javnih dobara propisuju se sada jednim zakonom.

Dalje, četiri postojeće naknade. Inače, naknade kada saberemo sve ove koje smo ukinuli i koje planiramo da ukinemo od 1. januara, to je otprilike dve milijarde dinara na godišnjem nivou. Dakle, 12 milijardi ukidanje doprinosa za nezaposlenost, sedam milijardi poreski podsticaji, dve milijarde još dodatne, dakle preko 20 milijardi dinara ostaje privredi više samo na osnovu ovih

aktivnosti izmena zakona koje Vlada Republike Srbije predlaže za 2019. godinu.

Dakle, od 1. januara 2019. ukida se naknada za bio-goriva, naknada za obavezne rezerve prirodnog gasa, naknada za prekomerno korišćenje javnog puta, njegovog dela ili putnog objekta, naknada za korišćenje komercijalnih objekata kojima je omogućen pristup sa javnog puta. Smanjuje se visina naknade za promenu namena šuma i šumskog zemljišta sa desetostruke na petostruku vrednost osnovice. Precizirana je osnovica, pojednostavljen način obračuna naknade za odvodnjavanje i još veliki niz drugih promena, da vas sada ne zamaram ovde sa svim detaljima. Tu su upravo oni podsticaji, one mere koje treba da podstaknu dalji razvoj naše ekonomije, kako u javnom tako i u privatnom vlasništvu.

Možda najveći doprinos razvoju privrede u Srbiji država daje ne kroz ove, rekao bih, direktne mere, nego kroz to što je završila fiskalnu konsolidaciju i potpuno stabilizovala svoje javne finansije, gde država više nije teret privredi da raste i da se razvija. To se možda najbolje vidi, malopre sam i rekao, upravo po ceni kapitala, gde su kamatne stope i na dinarske i na evro obveznice na rekordno niskom nivou, što govori i u prilog tome koliko je poverenje investitora u našu ekonomiju, a s druge strane to je i reper za kredite koje daju privatne banke i državne banke privatnim i državnim kompanijama. Dakle, cena kapitala se mnogostruko umanjila i to je možda još i najveći doprinos koji država sa strane svoje stabilnosti daje realnoj ekonomiji.

Po pitanju javnih preduzeća, da vam odgovorim i na to pitanje, ono što je veoma važno, u delu programa sa MMF-om poseban osvrt je i na javna preduzeća. Tražio sam malopre da mi izračunaju kolika je ukupna dobit javnih preduzeća u Republici Srbiji; dakle, ona raste iz godine u godinu, a ono što je veoma važno, imamo veliki broj preduzeća koja pozitivno posluju, veoma mali broj gubitaša, ako ih imamo uopšte, a s druge strane uvodimo mehanizme, precizne mehanizme, zajedno sa Međunarodnim monetarnim fondom, kako da kontrolišemo i dodatno unapredimo rad naših javnih preduzeća.

Da li verujem da tu postoji mogućnost i prostor za dalje unapređenje? Apsolutno da. Da li smo na dobrom putu? Pa to upravo brojke pokazuju, što iz godine u godinu ukupna dividenda koju javna preduzeća uplaćuju u budžet je sve veća. Dakle bolje rade, više zarađuju, a od toga ima korist budžet Republike Srbije, samim tim i građani Srbije, posebno kroz povećane plate i povećane penzije. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI (Vladimir Marinković): Hvala, ministre.

Reč ima ministar odbrane gospodin Aleksandar Vulin.

Izvolite, ministre.

ALEKSANDAR VULIN: Zahvaljujem, poštovani predsedavajući.

Želeo sam samo nekoliko opaski.

Ovde se pominjao Zakon o radu, a ja sam imao tu čast da učestvujem u donošenju Zakona o radu kao tada resorni ministar, i da kažem da to nije bio zakon koji se naslanjao na zakon iz 2001. ili 2005. godine. Zakon iz 2001. i 2005. godine su zakoni koji su ne samo omogućili, nego su učestvovali delom u tome da se otpusti 400.000 ljudi. Nikad se nije lakše otpuštalo nego po tim zakonima. Nikad se sindikat nije više gazio nego po tim zakonima. Nikada se i strani investitori nisu lomili da dođu ovde baš, između ostalog, i zbog tog zakona.

Videli ste promenu. Tih dana kada smo donosili zakon, u Skupštini nije bila baš tako idilična atmosfera. Naprotiv, bili smo žestoko napadani, a vlade koje nisu smele da donesu ovakav zakon nisu imale Vučićevu hrabrost, kao što nisu imale ni našu upornost, kao što nisu imali ni poverenje nacije. Zahvaljujući svemu tome mi smo uspeali i ovaj zakon jeste promenio stvari nabolje. Zato smo, ne samo zato ali i zato smo smanjili nezaposlenost ovako žestoko i zato smo omogućili stranim investitorima da dođu. Uostalom, i zato u Srbiji nemate ni jedan jedini štrajk. Setite se kako je to izgledalo u vreme kada su donošeni ovi zakoni, a nije to bilo zato što su radnici željni nerada i štrajka, već zato što su spasavali голу glavu, голу egzistenciju.

Zakoni koje smo mi donosili su pomogli, oni su spasili našu privredu. Zato nemojmo porediti ove zakone iz 2001. i 2005. sa zakonima koje je donela ova skupština, koje je donela ova vlast.

Vi znate da ja ne mislim i ne držim baš previše do mišljenja Saveta Evrope i njihovih organa, ali evo samo da vam kažem da je taj Savet Evrope doneo zvaničan stav po pitanju Zakona o radu iz 2001. i 2005. godine i rekao da je on antiradnički i antievropski. To se za ovaj zakon nije moglo reći. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala, ministre Vulin.

Reč ima ministar Aleksandar Antić.

Izvolite, ministre.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Pre svega, uvaženi narodni poslanici, dame i gospodo, bilo je dosta stvari koje bi naprosto bilo dobro prokomentarisati.

Ovo o čemu je kolega Vulin govorio je činjenica koju ne treba dodatno obrazlagati. I, sva sreća, ova vlada apsolutno ne radi po bilo kojim zakonima koji su usvojeni u periodu od 2001. godine. To bi bio samo nastavak katastrofe kroz koju je prošla srpska ekonomija, čitava naša industrija, koje su uništene strahovitim privatizacijama koje su, da kažem, defakto od Srbije napravile ekološku državu, jer u Srbiji posle vas nije bilo industrije.

Nekad su postojale neke radničke „Rakovice“. I dalje su kao posledica tih zakona to ekološke „Rakovice“, jer tamo nijedan dimnjak ne radi, i to je rezultat tih mera i tih zakona, i o privatizaciji i Zakona o radu, koji su ostavili gotovo pola miliona ljudi bez posla. Molim vas, nemojte da uopšte tražite bilo

kakve paralele i dodirne tačke između vaših zakona i ovoga što mi danas radimo.

Javna preduzeća su, naravno, uvek problem i uvek treba uložiti dodatnu energiju kako bi se njihov rad učinio efikasnijim, transparentnijim, profesionalnijim i slično, ali ono što ja moram da istaknem, tu su i kolege, kad se javna preduzeća iz energetskog sektora u pitanju, sva ta preduzeća posluju po prvi put pozitivno. Znači, nikada se nije desilo da u godinama u kontinuitetu i „Elektroprivreda Srbije“, i „Srbijagas“ i „Transnafta“ i „Elektromreža Srbije“ posluju pozitivno i ostvaruju profit, što su javni podaci koji se daju proveriti. Ja vas pozivam da ih proverite sami. Ukoliko ne, daću vam rezultate toga.

Nije to posledica toga što sam ja genijalni ministar, niti što su na čelu tih kompanija genijalni generalni direktori, već zato što prolaze kroz ozbiljan proces konsolidacije i finansijskog restrukturiranja i finansijske konsolidacije koju radimo zajedno sa Svetskom bankom. Uspesi koje postizemo i u „Elektroprivredi Srbije“ i u „Srbijagasu“ su, pre svega, rezultat jednog ozbiljnog sistema koji je sad u tim kompanijama uspostavljen i koji će tek davati rezultate.

Da, nije sve sjajno, i opet ću iz svog resora, to je pre svega Javno preduzeće za podzemnu eksploataciju uglja „Resavica“, koje tradicionalno loše posluje i sebi na teret stavljam kao ministru što za ovih nekoliko godina nisam možda uložio više energije kako bismo taj sistem unapredili, ali i kad je ta kompanija u pitanju, radimo sa ekspertskim rudarskim timom Svetske banke jedan dodatni projekat i nadam se da će rezultat svega toga biti da i u „Resavici“ napravimo neku stazu kojom ćemo uspeti da tu kompaniju provučemo ili makar da sačuvamo one delove te kompanije koji bez ikakve sumnje imaju rezerve uglja, perspektivu poput rudnika Štavalj, rudnika Soko, delova rudnika Rembas, delova Ibarskih rudnika itd.

Postavljaju pitanje međudržavnog sporazuma privatizacije NIS-a i gasovoda. Pre svega, ja moram da podsetim još jedanput da su svi ti projekti realizovani u skladu sa međudržavnim sporazumom koji je usvojila ova skupština još 2008. godine i zaista ne mogu da vidim u ovom parlamentu političke snage koje su glasale protiv tog sporazuma. Čini mi se, nemojte sad da mi uzmete za zlo, ako se dobro sećam, Liga socijaldemokrata Vojvodine i gospodin Čanak, oni su bili javno eksponirani protiv tog projekta i, naravno, možda, ne znam ko je tada bio još u Parlamentu, gospođa Mičić, to sam gotovo uvek siguran, tako da, znači, opšti konsenzus u društvu je postojao oko tog međudržavnog sporazuma. Rezultat tog međudržavnog sporazuma je i privatizacija NIS-a i izgradnja „Banatskog Dvora“ i projekat gasovoda.

Taj projekat gasovoda je 2014. godine zaustavljen sticajem različitih okolnosti, pre svega zbog problema u Bugarskoj, i nadam se... Ja još uvek nisam apsolutni optimista, relativni sam optimista, biću optimista kada vidim masivne radove u Bugarskoj, Srbiji i Mađarskoj na realizaciji tog gasovoda. Nadam se

da će do tog gasovoda doći. To je zaista u vrhunskom interesu Republike Srbije i sa stanovišta energetske bezbednosti, i sigurnosti snabdevanja, i dalje gasifikacije i industrijalizacije Srbije, ali konačno i sa stanovišta profita.

I odnos vlasništva u kompaniji koja razvija taj gasovod, u skladu sa ranijim dogovorima, 51% Gasprom, 49% Srbijagas, verujte mi, uopšte nije loše za Srbiju. Štaviše, rizik ključni tog procesa i projekta pre svega leži u zakupu kapaciteta tog gasovoda. Čitav projekat i prihodi koji se očekuju od tog projekta u iznosu od 108 miliona dolara godišnje su pre svega vezani za zakup kapaciteta. Pa normalno je onda da ona strana koja garantuje zakup kapaciteta svojim gasom i preuzimanjem tog rizika ima tu sitnu nijansu razlike u vlasništvu.

Ne bih komentarisao i, mislim da ste na jako tankom ledu, da pričamo sada o „Azotari“, pogotovu sa stanovišta toga šta je prouzrokovalo u finalu odlazak „Azotare“ u stečaj. Ja moram tu da kažem da je katastrofa „Azotare“ počela od 2006. godine i katastrofalne privatizacije kojom je kompanija prodana budzašto da bi odmah nakon privatizacije ključna proizvodna linija bila od strane novog vlasnika izneta iz „Azotare“, iz Srbije, odneta u inostranstvo, prodana za daleko veće pare nego što je kupljena.

(Čedomir Jovanović: To nije tačno.)

Ma kako nije tačno? Nemojte, gospodine Jovanoviću. Da nije izneta linija za karbamide i da nije razorena tada proizvodnja u „Azotari“, mi bismo danas imali uspešnu „Azotaru“, tako da je debakl „Azotare“ opet posledica vašeg katastrofalnog zakona o privatizaciji i katastrofalnih privatizacija koje su rađene u tom periodu. Tako da mi danas imamo jedan neverovatno kompleksan zadatak, da u jednom strahovito teškom, i geostrateškom i ekonomskom, momentu i razvijamo Srbiju ali i peglamo sve probleme, koji su pre svega proizvod katastrofalnih privatizacija koje su realizovane u Srbiji nakon 2000. godine, a pre svega u periodu 2003, 2004, 2005, kada su i bili „najveći“ privatizacioni prihodi u budžetu Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Hvala.

Poštovani narodni poslanici, saglasno članu 27. i članu 87. st. 2. i 3. Poslovnika Narodne skupštine, obaveštavam vas da će Narodna skupština danas raditi i posle 18.00 časova, zbog potrebe da Narodna skupština što pre donese akte iz dnevnog reda ove sednice.

Takođe vas obaveštavam da sada upravo dajem pauzu i nastavljamo sa radom u 15.00 časova. Hvala.

(Posle pauze – 15.00)

PREDSEDAVAJUĆI (Veroljub Arsić): Poštovane dame i gospodo narodni poslanici, nastavljamo sa daljim radom.

(Čedomir Jovanović: Replika.)

Gospodine Jovanoviću, po kom osnovu?

(Čedomir Jovanović: Pa replika, da odgovorim ministru.)

Ne možete vi da odgovorite ministrima. Oni su odgovarali na vaša pitanja.

(Čedomir Jovanović: Pogrešno sam protumačen, pogotovo Antić.)

Pogrešno su vam odgovarali? Dobro, izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Poštovani predsedavajući, dame i gospodo narodni poslanici, predstavnici Vlade, samo kratak odgovor.

Što se tiče Zakona o radu, još jedanput želim da istaknem da je zakon koji je usvojen 2001. godine isključivo imao jedan cilj, da učini dinamičnim tržište rada. To je i bila obaveza koja se pojavila pred Vladom 2014. godine i zbog toga zaista ne postoji nikakva razlika između zakona koji smo mi usvojili 2001. i ovoga što je urađeno 2014. godine.

Uz svaki napor današnje vlasti da napravi neku distinkciju i razliku u odnosu na nas, suština je vrlo jednostavna – nije bilo moguće ekonomski razvijati zemlju bez reforme radnog zakonodavstva, i to smo učinili. Naravno, ne mimo sindikata. Lično sam vodio razgovore sa reprezentativnim sindikatima, poslednji je trajao devet sati. Dobili smo njihov pristanak. Isti slučaj je i sa Međunarodnom organizacijom rada.

Pošto ovde nema gospodina Antića, neću previše...

(Aleksandar Antić: Tu sam.)

A, tu ste?

Gospodine Antiću, ne znam da li vam nešto znači činjenica da vaša stranka postoji 28 godina a da je na vlasti u ovoj zemlji 26, a od oktobra 2000. do danas na vlasti ste 16 godina, pa kada opisujete i govorite o radničkoj „Rakovici“, o stotinama hiljada ljudi koji su ostali bez posla, da li vidite neku ulogu sopstvene partije u tome što opisujete kao neko nasleđe prošlosti.

Ja se sećam da je 5. oktobra „Rakovica“ bila pusta, da IMR nije radio, da „Rekord“ nije radio, da „21. maj“ nije radio. Sećam se da je radila „Galenika“ do 2008. godine. Ne znam da li vidite neku ulogu vaše partije u činjenici da je danas „Galenika“ privatizovana kao privredna ruina, a od nas je napravila da, umesto civilizovanog naroda, mi izgledamo kao pleme koje je sišlo sa Karpata. Sopstvenu farmaceutsku industriju više nemamo.

Što se tiče „Azotare“...

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem kolega Jovanoviću, dva minuta.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Okej, hvala.

(Neđo Jovanović: Replika.)

Izvolite.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsedavajući.

Javio sam se za repliku već nakon prethodnog govora gospodina Jovanovića, ali je, nažalost, došlo do prekida sednice i pauze.

Replika je jednostavna, imajući u vidu da je iznet niz netačnih podataka i navoda, naročito kada se radi o takozvanim pljačkaškim privatizacijama, pa ću ja morati da ukažem na činjenice koje niko ne može da dovede u sumnju.

Prva, da je od 2001. godine do 2009. godine u Srbiju uneto ni manje ni više nego 128 milijardi dolara stranih investicija za kupovinu domaćih preduzeća. Gde su te pare? Gde su se te pare pojavile u bilo kom finansijskom toku ili tokovima Republike Srbije? Da ne zaboravimo, 128 milijardi dolara podrazumeva 13 hiljada dolara po stanovniku.

Sledeća činjenica, koju takođe niko ne može da dovede u sumnju – 2.400 privatizacija je, gospodine Jovanoviću, sprovedeno.

PREDSEDAVAJUĆI: Bez ličnog obraćanja, kolega.

NEĐO JOVANOVIĆ: Izvinite.

Dakle, od tih 2.400 privatizacija, 620 privatizacija je raskinuto. Šta to znači? Odgovor države na sistemsku pljačku jeste bio raskid privatizacije. Ko će „Magnohromu“ da vrati radijatore, ko će „Magnohromu“ da vrati mašine, ko će „Magnohrom“ da vrati u ono stanje u kom je bio pre pljačkaške privatizacije kada su braća Indijci došli i pokupili sve do pisoara? Ko će to da vrati? Ko će da nadoknadi štetne posledice koje su se pojavile od tih privatizacija? Podsećanja radi, čovek koji je bio direktor „Ces mekona“, konsultantske firme za sve privatizacije, postao je premijer.

PREDSEDAVAJUĆI: Privodite kraju.

NEĐO JOVANOVIĆ: Završavam u poslednjoj rečenici.

(Čedomir Jovanović: Vi ste ga izabrali.)

Nije tačno, nego to je vaš premijer, koga ste ostavili na mestu direktora „Ces mekona“ a istovremeno ga odredili za premijera.

(Čedomir Jovanović: Ja sam bio protiv njega.)

Dobro. Zahvaljujem se.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, kolega Jovanoviću.

Reč ima ministar gospodin Antić.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Dame i gospodo narodni poslanici, gospodin Jovanović se javio za, pretpostavljam, repliku da bi mi replicirao na temu „Azotare“ i o svemu je govorio osim o „Azotari“, gde su podaci i činjenice koje sam ja izneo apsolutno tačne i proverljive.

Godine 2006. „Azotara“ je, u skladu sa tim genijalnim zakonima, privatizovana za 11 miliona i nešto evra, da bi...

(Čedomir Jovanović: Čija vlada?)

U skladu sa sjajnim zakonom o privatizaciji ... da bi nakon toga samo jedna od linija – gle, ona ključna, Karbamid 2 – bila, mimo saglasnosti i mimo bilo kakve ekonomske logike, prodana za 32 miliona i nakon toga „Azotara“

devastirana, jer defakto uzeta joj je duša, uzeta je ključna linija i nakon toga je ona krenula u ponor. I, umesto da polemišemo na tu temu, mi sada polemišemo na neku drugu temu i sada se vrši jedna potpuna zamena teza.

Ja zaista ne posmatram kroz ružičaste naočare period i sve vreme u kome je Socijalistička partija Srbije bila na vlasti. To je vreme prepuno različitih izazova, dobrih odluka, nažalost i loših, uspona i padova. Ali nisam ja hvalio vreme u kome je Socijalistička partija Srbije bila na vlasti kao idealno vreme i lupao se u grudi kako je u to vreme bilo sve sjajno, već naprotiv, nama se nameće ovde teza da ovo što ova vlada radi je kontinuitet nekih dobrih poteza koji su krenuli u periodu posle 2000. godine. Vezano je i za Zakon o privatizaciji, vezano je i za Zakon o radu.

Ja apsolutno odgovorno kažem i ponavljam još jedanput, apsolutno to ne stoji i najveća sreća za ovo društvo je što ova vlada ima potpuni diskontinuitet sa tom jednom katastrofalnom politikom koja je razorila privredu i ekonomiju Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Čedomir Jovanović: Replika.)

Nemate pravo na repliku, kolega Jovanoviću.

(Čedomir Jovanović: Neću više, samo da završim ovo.)

Žao mi je. Ako bih sada mimo pravila vama dao pravo...

(Čedomir Jovanović: Poslovnik, član 107.)

Po poslovniku, član 107, izvolite.

ČEDOMIR JOVANOVIĆ: Neću zloupotrebljavati Poslovnik, završiću ovde. Mislim da mi je bilo potrebno 10 sekundi samo da odgovorim i time ne bi bilo prostora uopšte za polemiku.

Pominjete predsednika Vlade vašeg. Mirko Cvetković je vaš predsednik Vlade, izabrali ste ga ovde u Skupštini...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Jovanoviću, vi ste upravo ušli u repliku.

(Čedomir Jovanović: Izvinjavam se.)

Član 107, da li želite da se Skupština u danu za glasanje izjasni? (Ne.) Hvala lepo.

Reč ima koleginica Sanda Rašković Ivić.

Izvolite.

SANDA RAŠKOVIĆ IVIĆ: Hvala, gospodine predsedavajući.

Gospodo ministri sa saradnicima, dame i gospodo narodni poslanici, slušajući danas ministre, zaista je velika šteta da imamo objedinjenu raspravu za ove 62 tačke, zato što ovde imamo pored budžeta, koji je u stvari sam život Srbije i krvotok Srbije, i niz drugih jako važnih zakona, koji su takođe od velikog značaja za život građana Srbije.

Stiče se utisak da je nekako sve objedinjeno možda iz nekog javašluka, izvinjavam se, ili zbog neke želje da određeni zakoni prođu onako ispod radara.

Moram da priznam da ja zbog obimnosti materijala nisam stigla ni sve da pročitam a kamoli da se udubim u sve, pa ono što sam čitala i proučavala, na to bih dala i određeni osvrt.

Pre nego što počnem o budžetu, koji naravno treba da bude glavna tema, jer budžet je ipak, kao što rekoh, krvotok jedne države i sam život, želela bih da kažem nekoliko reči o Predlogu zakona o izmenama Zakona o vraćanju oduzete imovine i obeštećenju. Da prevedem, radi se o zakonu o restituciji.

Zakon o restituciji donela je jedna druga skupštinska većina 2011. godine, i to jednim delom u nameri da se nepravda ispravi, iako je nemoguće tu nepravdu i otimačinu ispraviti, ali i jednim delom, rekla bih velikim delom, i zbog toga da se ispuni nešto što je bio uslov za približavanje Srbije Evropskoj uniji.

Tada je bilo određeno da se 2013, pa onda posle toga 2015. godine, isplaćuju obveznice za one ljude koji su bili vlasnici a kojima nije mogla u naturi da se vrati njihova imovina. Tadašnji ministar finansija gospodin Vujović je imao toliko obraza i hrabrosti da izađe pred građane i da kaže – mi nemamo novca u ovom trenutku i ne možemo da isplatimo obveznice. A sada se, rekla bih, pronalaze neki razlozi, kao bezmalo krivo je to što ima jako puno ljudi, jer ima 64.350 zahteva koji nisu pravosnažno okončani jer su prvostepeni postupci u toku, postupci po žalbi i tužbi, i onda se cela stvar opet prolongira za naredne tri godine, pa se onda dospeće, koje je trebalo da bude ove godine 15. decembra, prebacuje na 2021. godinu i tamo stoji da će između 2021. i 2033. godine biti isplaćivane te obveznice.

Onda kad je zakon donošen, tada je zaključeno i da ljudi koji imaju 65 do 70 godina imaju prednost, međutim, ljudi koji danas imaju 70 godina imaće preko 80 godina 2033. godine, kada im budu pristigla ova finansijska sredstva.

Dakle, navodi iz ovog obrazloženja uz ovaj predlog zakona odslikavaju ipak sistem kako u ovoj zemlji sve funkcioniše neko vreme, a to je da sve što može da se odloži se odloži, po onoj narodnoj – što možeš da uradiš prekosutra, nemoj nikako da uradiš sutra. Gura se pod tepih, pa tako i ovaj zakon o restituciji nije jedini zakon gde imamo odlaganje.

Odlaganje imamo i kod nekih zakona koji su jako značajni a imaju i te kako veze sa životom u Srbiji, a i sa budžetom, a to je Predlog zakona o izmenama Zakona o platama službenika i nameštenika u organima autonomne pokrajine i jedinica lokalne samouprave – to je u stvari odlaganje platnih razreda; Predlog zakona o izmenama Zakona o zaposlenima u javnim službama – ovde imamo praktično na snazi i dalju zabranu zapošljavanja; dalje, imamo Predlog zakona o izmenama Zakona o sistemu plata zaposlenih u javnom sektoru i Predlog zakona o izmenama zakona o platama zaposlenih u javnim

agencijama i drugim organizacijama koje je osnovala Republika Srbija, autonomna pokrajina ili jedinice lokalne samouprave. Znači, ovde svuda imamo odlaganje za po godinu dana jer navodno nije još napravljen katalog svega, svih tih stvari i ne može da se ide u realizaciju ovih zakona, iako znamo da je 2013. godine, negde u ovo vreme, ili u decembru mesecu, obećano da će se ići u reforme i da će te reforme već dogodne stupiti na snagu, pa onda '14, '15. itd., i evo nas u '18. godini, a sve se odlaže za '19. godinu.

Takođe, ispod radara negde prolazi i Predlog zakona o sticanju svojine nad zemljištem i objektima i vodovima RTB Bora, gde sam ja ovo razumela kao svojevrsni leks specijalis, odnosno da sada, nakon celog niza godina, višedecenijskih tih reformi, sve ono što je pripadalo državi odjednom treba da pripadne firmi, i to onom delu firme koji je pod kineskom upravom. Da odmah budem jasna, meni su jako dragi Kinezi i Republika Kina, i zbog Kosova i zbog njihove kulture i uopšte uloge koju igraju u svetu, ali meni je draža Srbija i draži mi je srpski interes. Svakako ova vrsta leks specijalisa će uzeti naše resurse. To se zove stranim investicijama, a gospodin Katić, dr Katić kaže da ono što je nekad bilo, a to je tržište i preuzimanje resursa, što se definisalo kao kolonijalizam, danas se definiše kao strana investicija.

Dalje bih se pre priče o budžetu osvrnula i na dva zakona koja se tiču prosvete; to je Zakon o patentima i, naravno, još više, Zakon o nauci. Ponavljam, nekako mi je možda i promaklo, pozdravljajući svakako da postoji fond i da se nauci posebna pažnja posvećuje, moram reći da ja nisam razumela, odnosno meni izgleda kao da je tu zaboravljena kategorija fundamentalnih nauka. Dobro je da se nauka povezuje sa privredom, ali imate neke fundamentalne nauke, kao što je matematika ili kao što je teorijska fizika ili teorijska hemija, koje ne mogu da se povezuju sa privredom. Isto tako, čini mi se nekako da nisu uzete u obzir, barem ne dovoljno, društvene nauke, koje ne mogu da se kvantifikuju i povezuju sa privredom, ali koje su jako važne u nekom identitetskom smislu.

Ja bih sada prešla na sam budžet. Slušajući ministra Malog mi smo ovde mogli da steknemo utisak da je ovo istorijski budžet, nikad bolji, izvanredan, nikad manji javni dug, suficit, rastu plate. Neke od tih stvari stvarno stoje. Međutim, ja sam se malo potrudila i pročitala sam i šta kaže druga strana, šta, recimo, kaže gospodin Boarov, šta kaže dr Katić, šta kaže dr Nikolić, šta kaže Fiskalni savet, u konačnom, koji je svakako jedna institucija koju je, u stvari, birala ovde ova skupština i koja je dosad davala i podršku, ali takođe i dobronamernu kritiku, i upravo na tu dobronamernu kritiku bih se ja i osvrnula.

Ja ću početi od gospodina Boarova, koji kaže – dobro je da se daju tri pravca ka podršci razvoju, jer to je podrška razvoju, a to je da se plate povećavaju, da se smanjuje opterećenje privrede i da rastu javne investicije. Evo, u tome se negde slaže i Fiskalni savet. Kaže – dobro je da se plate

povećavaju. I ja kažem – dobro je da se plate povećavaju. Mnogo ljudi nam odlazi iz zemlje, plate su zaista niske, plate lekara i medicinskog osoblja, i svih ostalih, i vojske i policije i svakog.

Što se tiče lekara i zdravstvenog osoblja, čini mi se da smo tu prilično zakasnili, zato što, eto, samo ove godine 800 specijalista odlazi iz ove zemlje. Međutim, ono što u kombinaciji sa ovim porastom plata nekako ne ide i bode oči da bude uspeh kompletan jeste zabrana zapošljavanja. Mi sa tom zabranom zapošljavanja, odnosno Vlada sa zabranom zapošljavanja može da podigne plate. Međutim, postavlja se pitanje, opet, ko će nas da leči, ko će da radi na mnogim deficitarnim poslovima za kojima danas postoji jako velika potreba, a sem toga, mi na taj način i povećavamo odliv mladih ljudi u inostranstvo, jer ako vi ne možete da se zaposlite, ako imate opet zabranu zapošljavanja, vi nemate druge nego da spakujete kofere i da odete u inostranstvo.

Što se tiče smanjenja opterećenja privrede, to je takođe stvar koja treba da se pozdravi. Fiskalni savet je imao ideju i preporuku da to bude, umesto na svakih 63 dinara sto da se uplaćuje, odnosno 163, da se uplati 60. Međutim, išlo se na to da se uplaćuje 62 dinara, što jeste neka pomoć, ali nije ona pomoć koja bi zaista mogla da da prave rezultate.

Što se tiče porasta javnih investicija, moram da kažem da je taj porast javnih investicija skoncentrisan više na nabavku vojne opreme, pa i policijske, ali naročito vojne opreme, i ono što je novinar Vasović rekao – naoružava se sirotinja. Naravno, nisam protiv toga da se Srbija naoružava, ali mislim da imamo mnogo prećih stvari od naoružanja, pogotovo ako se vidi u kakvom nam je stanju infrastruktura, jer ovde se sada za infrastrukturu odvaja samo 100 miliona, a ljudi iz Fiskalnog saveta smatraju da bi 300 miliona bila negde mnogo bolja cifra, koja bi više radila na podizanju infrastrukture i opšteg stanja u Srbiji.

Gospodin Boarov daje jedan dosta dobar komentar rekavši da ove kapitalne investicije u koje se ulazi i za koje se odvaja novac ne daju u građevini toliku konjunkturu kao za vreme Socijalističke Jugoslavije, jer se danas ugrađuju i uvozni materijali, a i mnoge firme koje dobijaju posao su strane, pa onda imamo tako u Novom Sadu, u velikom centru Lidlovom, u multinacionalnom centru Promenada, imamo Rumune koji rade i rumunske radnike, imamo Ruse koji rekonstruišu prugu u Čortanovačkom tunelu, imamo Kineze na Koridoru 11, verovatno ćemo imati Behtel, odnosno Amerikance na Šumadijskom koridoru, tako da se ne dobija ono što bi trebalo da se dobije u smislu neke konjunkturu čitave države.

Posebno bih se osvrnula na budžet za socijalu, koji je ove godine za čak 22 milijarde dinara sveukupno manji nego što je bio u prethodnim godinama, a u isto vreme, recimo, kupuju se roba i usluge za više od 8,4% i najviše usluge po ugovoru i putovanja. Onda razne subvencije, koje su više od 10,9%, i to za Koridore, za Službeni glasnik, za Kancelariju za Kosovo i Metohiju, 7,1% ide

na lokalne zajednice, i to ne sve, nego samo neke, a u isto vreme fond za penzije smanjuje se minus 2,4%. I, ono na šta Fiskalni savet ima takođe primedbu je to da država ostaje bez toga da se zakonom uređuju penzije, nego će to biti neka vrsta milostinje, ono – tri hiljade za gospođu, dve hiljade za gospodina.

Kada vidimo da socijala pada, pa da padaju sredstva za boračku i invalidsku zaštitu, za socijalnu zaštitu, za novčanu pomoć, za porodični smeštaj, za ostala davanja, koja su umanjena, kao što je, recimo, namirivanje zaposlenih u slučaju stečaja, a najviše se smanjuje rashoda za obavljanje delatnosti ustanova socijalne zaštite pa se onda svi ljute što socijalni radnici ne obavljaju svoje poslove kako treba. Vidimo da se novac smanjuje i da je novac za socijalu, u stvari, 31 milijardu, 32 milijarde iznosi za ugovore o delu, a za putovanja je određeno šest milijardi. Tri milijarde je naknada štete koja je naneta od strane državnih organa, to su ova tabloidna hapšenja, a za elementarne nepogode imamo samo 0,8 milijardi i za izbeglice imamo isto tako 0,8 milijardi.

Znači, ja bih rekla da ovde vlada, kad se pogleda gde je budžet smanjen, jedna prilična nesvesnost socijalna i neodgovornost što se tiče ovog budžeta. Takođe, rekla bih da nije predviđena niti jedna kapitalna investicija.

Ja moram polako da završavam i završiću sa rečima gospodina Katića, koji je rekao da je potpuno pogrešno da se hvalimo porastom BDP-a ove godine za 4,2 a da će on dogodne biti 3,5, zato što bi bilo realno da se to gleda a la long, kroz najmanje 10 godina, i da one zemlje koje imaju *per capita* mali BDP, a Srbija ima ispod pet hiljada dolara, za razliku od, recimo, Češke, koja ima skoro 30.000 dolara, ili Austrije, koja ima negde, čini mi se, 46.000 dolara, ne možemo time da se hvalimo.

Što se tiče javnog duga, za koji ministar kaže da je smanjen, doktor Katić kaže – mnogo reklamirani pad javnog duga u odnosu na BDP je u domenu finansijske alhemije i mogao bi se nazvati trijumfom metodologije nad zdravim razumom.

Ovaj budžet ima jako malo dobrih strana, ima više loših strana i ja bih rekla da je on više izborni nego što je razvojni. Hvala na pažnji.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Šarčević.

Izvolite.

MLADEN ŠARČEVIĆ: Hvala, gospodine Arsiću.

Samo radi javnosti, a i gospođi Sandi da pojasnim ove stvari, a vezano je za zakon o fondu.

Ja sam duboko zahvalan Ministarstvu finansija što je prihvatilo da mi možemo da uđemo sada, pre Nove godine, u zakon o budžetu da bi fond imao vidljiva sredstva. A inače, završen je zakon o nauci i istraživanjima, koji je krovni zakon.

Dok nismo imali ova dva zakona, ovi će biti vrlo brzo, u sledećem zasedanju Skupštine, imali smo 2016. godine svađu među istraživačima, između

DH polja i drugih nauka, tako da je oboren i projektni ciklus, kao što znate. Mi smo uspeli da uvučemo mlade istraživače kroz jednu drugu formu, ali tada se to rešavalo putem pravilnika. Taj pravilnik je bio pre svega nedovoljan pravni akt, a s druge strane sam koncept fonda je koncept koji postoji u mnogim razvijenim zemljama širom sveta i on treba da na neki način da sigurnost istraživačima da će biti potpuno nezavisan fond, znači koji neće zavisiti od ministarstva do ministarstva, nego kao jedno potpuno nezavisno telo koje će imati svog direktora, upravni odbor, nadzorni odbor i koji će imati priliku da bira najbolje programe.

Ono što je jako važno, sve su fundamentalne nauke, društvene nauke, zaštićene. Jer, ako uzmete u samom ovom aktu, ovog zakona, pod Programi fonda prvi program je program razvoja, drugi program je strategija, pa ideje itd., ali u razvoju govorimo da programi osnovnih i primenjenih istraživanja, pod osnovnim istraživanjima upravo mislim na fundamentalne nauke, tako da svi oni mogu da apliciraju i kroz fond.

Upravo da bismo zaštitili fundamentalne nauke i istraživanja u oblasti DH polja, radi se taj zakon, koji je gotov. Evo, danas smo dobili i završna mišljenja iz ministarstava i zakonodavstva i on je završio svoju proceduru. Tamo ćete videti da mi kroz sledeći budžet, pa i ovaj sada, za 2019. godinu, upravo to razdvajamo, da će na našem ministarstvu kao matičnom se nalaziti određena sredstva koja će upravo služiti za sigurnost istraživača koji ne mogu da idu na ovaj projektni način, da se na taj isti način vezuju za privredu.

Kao što vam je poznato, mi hvatamo korak sa 4.0 revolucijom, ali svet govori o 5.0, gde je svakako društvena nauka nešto što prednjači u tom delu i mi otvaranjem pre svega istraživačke stanice u Tršiću smo pokazali da posle Petnice, posle dugo godina je država uložila u jedan centar koji nije samo lingvistički nego i područje društvenih nauka.

Ovo je samo pojašnjenje, da znate da smo na kvalitetniji način mislili o svim istraživačima iz svih oblasti, ali i u ovom fondu ima mesta za njih. Čak postoji jedan program, i time završavam, zove se kreativnost, gde umetnost aplicira. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Uvaženi poslanici, samo par komentara.

Dakle, po pitanju Zakona o vraćanju oduzete imovine, i sami ste čuli da u ovom trenutku postoji 64.000 još nerešenih slučajeva i, upravo zbog principa odgovornosti, neophodan je dodatni rok kako bi se tačan iznos obeštećenja utvrdio, na osnovu kojeg onda Vlada Republike Srbije po zakonu utvrđuje tzv. koeficijente obeštećenja. To je jedini razlog zbog kojeg čekamo rešenje tih slučajeva, kako bismo, na kraju krajeva, i utvrdili pravi iznos obeštećenja, pri

čemu smo u potpunosti i potpuno posvećeni konačnom rešenju ovog problema. Naravno, kada budemo znali ukupan iznos o kojem se radi.

Po pitanju povećanja plata u javnom sektoru, smanjenja opterećenja privrede i povećanja investicija, ne postoji zabrana zapošljavanja u Republici Srbiji, postoji kontrola zapošljavanja. Dakle, tamo gde postoji potreba za dodatnim zapošljavanjem, tamo se i zapošljavaju ljudi. Ono što je posebno važno, upravo mera koja je usmerena ka povećanju plata u javnom sektoru treba i da doprinese tome da ti ljudi bolje žive i da ne donose odluku da odlaze iz naše zemlje, nego da ostanu ovde i da svoju budućnost i budućnost svoje porodice, na kraju, ovde i ostvare.

Po pitanju budžeta za Ministarstvo za rad, zapošljavanje i boračka i socijalna pitanja, mislim da je ovde samo pitanje, neću da kažem neznanja, eventualno je neophodno pojašnjenje. Dakle, budžet Ministarstva za rad i zapošljavanje 2019. u odnosu na 2018. godinu je veći za 1.065.000.000 dinara. Ono o čemu se radi što možda nije jasno, budžet iz 2018. godine je iznosio 149,2 milijarde, a u tom budžetu je bilo 23,4 milijarde transfera PIO fondu za staž osiguranja i naknadu razlike do najniže penzije. Taj transfer je sada, u dogovoru sa MMF-om i Ministarstvom za rad, zapošljavanje i socijalna pitanja, prebačen na razdeo Ministarstva finansija. Tako da prava ostaju ista, radi se samo o tehničkoj raspodeli tih aproprijacija i razdela, ali kada saberete i jedno i drugo pravo, dolazite do većeg budžeta u 2019. u odnosu na 2018. godinu za 1.065.000.000 dinara, što potpuno pokazuje koliko smo posvećeni pomaganju onih kojima je naša pomoć najpotrebnija, uz mnogobrojna prava koje je Vlada Republike Srbije uvela ove godine. Upravo budžet za ovo ministarstvo to odslikava.

Na kraju, da li da se hvalimo sa BDP-om ili ne, ja ću vam reći, u ovom trenutku, za prvih devet meseci imamo projekciju rasta BDP-a od 4,5%, do kraja godine projektujemo rast od 4,2%, a sada ću da vam pročitam projekcije Evropske komisije po pitanju stopa rasta BDP-a do kraja godine zemalja u okruženju i još nekih zemalja u Evropi. Dakle, projekcija stope rasta u Bosni je 3,0%, u Bugarskoj 3,5%, u Hrvatskoj 2,8%, u Makedoniji 2,1%, u Crnoj Gori 3,9%, u Rumuniji 3,6%, u Češkoj 3,0%, u Estoniji 3,5%.

Dakle, ako ostvarimo stopu rasta BDP-a do kraja godine od 4,2 ili 4,3 posto, da, ja mislim da treba da budemo ponosni na tu stopu rasta. Mislim da treba da se hvalimo tom stopom rasta. To je ogromna razlika u odnosu na stope rasta koje je srpska ekonomija imala 2008, 2009, 2010, 2011. godine – minus 3,1 ili 3,6, minus jedan, rast od 0,4%.

Sada smo na pravom putu. Srpska privreda je na pravom putu oporavka. Visoke stope rasta iz ove godine daju nam pravo da budemo optimisti i za sledeću godinu, a naročito zbog toga što je budžet za 2019. godinu koncipiran

da kroz podizanje plata i penzija, da kroz povećanje kapitalnih investicija i rasterećenje privrede dodatno omogući realizaciju tih stopa rasta. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Antić.

Izvolite.

ALEKSANDAR ANTIĆ: Uvaženi narodni poslanici, veoma kratko.

Gospođa Rašković Ivić je tokom svoje diskusije iskazala jedan stepen zabrinutosti da će zbog većeg broja tačaka koje se nalaze na dnevnom redu u ovoj raspravi jedan broj zakonskih projekata ostati u neku ruku ispod radara ukupne javnosti. Upravo iz tog razloga ja sam prilikom uvodnog izlaganja dao jedan širi kontekst vezano za tačku koju ste, među ostalima, naveli kao tačku za koju imate tu dozu zabrinutosti, a vezana je za sticanja prava svojine na zemljištu, objektima i vodovima Rudarsko-topioničarskog basena RTB Bor. Dakle, potpuno suprotno, ja sam tu tačku upravo istakao sa posebnim jednim akcentom da bi bila u punom fokusu javnosti i da bi apsolutno svi narodni poslanici, ali i ukupna javnost, razumeli da kao deo procesa u kome se nalazimo, a vezano za izbor strateškog partnera za RTB Bor, usvajamo i ovakav zakon.

Ovaj zakon, ja moram da kažem, on ma koliko ima elemente leks specijalisa, on je pre svega zakon koji, da kažem, na tehnički način rešava višegodišnje i višedecenijske probleme koje mi imamo u našim knjigama. Ne samo u Boru, nego u čitavoj Srbiji. Defakto on daje odgovore na pitanja kako da se sada ta zajednička kompanija organizuje u svom nekom narednom periodu sa stanovišta vlasništva nad pojedinim objektima, i jednim delom zemljišta, na kojim postoje različiti osnovi po kojima je RTB Bor danas upisan. Nažalost, vi znate kakvo je stanje u našim knjigama. Tamo ima pašnjaka – znate gde sve ima pašnjaka, pa ima i u centru Beograda – ima pašnjaka i gde se obavlja rudarska delatnost.

Takođe, RTB Bor je na pojedinim važnim segmentima koji su neophodni za obavljanje njegove rudarske delatnosti držalac sa pravom korišćenja nad svojinom koja je državna, koja je društvena, mešovita. Znači, čitav jedan dijapazon različitih pravnih situacija nad zemljištem koje defakto koristi, koje suštinski jeste vlasništvo RTB Bora, samo se u knjigama vodi drugačije, i mi to ovim zakonom uređujemo.

Ali moram posebno da vam skrenem pažnju na ono što ste komentarisali, da mi ovime nekome poklanjamo, ili dajemo ili prepuštamo, koja god da je formulacija, naša prirodna bogatstva. Skrećem vam pažnju na dva segmenta. Jedan se nalazi u članu 5. ovog zakona, koji kaže – uspostavljanje prava svojine u korist RTB u smislu ovog zakona ne odnosi se na nepokretnosti koje su dobro od opšteg interesa i dobro u opštoj upotrebi i u javnoj svojini u skladu sa odredbama zakona kojima se uređuje javna svojina. Dakle, apsolutno ovaj zakon ne izlazi iz okvira Zakona o javnoj svojini. Ono što ne može da bude u

toj vrsti vlasništva apsolutno neće preći u to vlasništvo i član 5. to eksplicitno kaže.

To je jedan segment, a onaj drugi segment, za koji ja cenim iz vaše diskusije da je i vama, ali i svima nama, daleko važnije, jesu rudna bogatstva. Dakle, kompanija „Ziđin“ će negde sredinom decembra uplatom od 350 miliona dolara steći 63% vlasništva nad kompanijom RTB Bor. Kompanija RTB Bor nije, niti može biti – ni RTB niti bilo koja druga rudarska kompanija u Srbiji – vlasnik naših mineralnih sirovina. Kompanija RTB ima licence i prava za istraživanje i eksploataciju bakra i ostalih plemenitih metala kojima se bavi. Tako da „Ziđin“ apsolutno ne postaje vlasnik nijednog miligrama našeg prirodnog bogatstva. Oni ne postaju vlasnici ni bakra, ni zlata. U skladu sa Ustavom Republike Srbije, apsolutni vlasnik svih prirodnih sirovina, svih mineralnih bogatstava Republike Srbije je Republika Srbija. Kompanije na tom nivou mogu imati samo prava na eksploataciju, koju obavljaju u skladu sa Zakonom o rudarstvu, u skladu sa programima koje mi odobravamo, plaćajući rudnu rentu Republici Srbiji u skladu sa zakonom.

Tako da, apsolutno vas uveravam, ne postoji nijedan razlog za zabrinutost. Svi vitalni interesi Republike Srbije su u ovom procesu apsolutno sačuvani, sa jedne strane, i sa druge strane, ovaj proces predstavlja zaista, apsolutno sam uveren, jedan vrhunski interes za Republiku Srbiju, od čega će benefite osetiti i istočna Srbija, koja će ponovo da zaživi u punom kapacitetu, ali i čitava Srbija, jer će RTB sa novom energijom i novim investicijama, sa 1.260.000.000 dolara investicija u rudarstvo i preradu, postati jedan od najznačajnijih stubova našeg ukupnog privrednog razvoja. I, tu bih završio.

Danas rudarstvo u Srbiji učestvuje u BDP-u sa oko 1%. Kada se završi ovaj investicioni ciklus u RTB-u i kada se zaokruži taj proces sa onim projektom Čukaru Peki Timok samo proizvodnja bakra će učestvovati u našem BDP-u sa 5%. Tako da će rudarstvo postati, bez ikakve sumnje, najdinamičniji segment našeg ukupnog razvoja, duboko verujem na zadovoljstvo i veliki uspeh čitave Srbije.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem, ministre Antiću.

(Sanda Rašković Ivić: Replika.)

Nemate pravo na repliku, koleginice Rašković Ivić.

Reč ima narodni poslanik Boško Obradović.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Hvala, predsedavajući.

Pre nego što počnem sa svojim izlaganjem, ja bih želeo da građanima Srbije pokažem kako izgleda dnevni red. E, ovako, poštovani građani Srbije, izgledaju 62 tačke dnevnog reda koje su stavljene u jednu tačku dnevnog reda rasprave, što znači da mi iz opozicije, koji treba da govorimo kritički protiv Vlade, jer nam je to posao, da ukažemo na sve što vlast radi loše, imamo nešto manje od 20 sekundi da govorimo po svakom zakonu od ova 62 predloga

zakona, računajući i najvažniji zakon u jednoj kalendarskoj skupštinskoj godini, a to je zakon o budžetu za narednu godinu.

Ono što odmah želim da kažem jeste da Dveri nisu opozicija državi Srbiji, već su Dveri opozicija vladajućem režimu Srpske napredne stranke i Socijalističke partije Srbije i naša je obaveza da podržimo sve što je dobro, ali i, još više, da kritikujemo sve što je loše, a toga ima mnogo u redovima aktuelne vlasti.

Ja bih konkretno ovaj budžet za 2019. godinu nazvao superhikovski budžet ili klasičan naprednjački budžet koji podrazumeva – otmite siromašnima i dajte bogatima. Evo da konkretizujem šta to...

(Isključen mikrofon.)

PREDSEDAVAJUĆI: Izričem vam opomenu, gospodine Obradoviću. Molim vas da ocene budžeta i svakog drugog zakona držite u okvirima pristojnosti.

Izvolite.

BOŠKO OBRADOVIĆ: Poštovani predsedavajući, možda vi niste čitali čuveni kultni strip Alan Ford, ali svako ko ga je čitao zna šta znači kada nekoga uporedite sa Superhikom, koji je bio poznat po tome što je otimao od siromašnih i davao bogatima.

Niste mi dozvolili da dovršim šta sam pod tim mislio. Gospodin Siniša Mali, aktuelni ministar finansija, odlično će me razumeti.

Dakle, kako je aktuelna vlast stabilizovala finansijske prilike u Srbiji, kako je konsolidovala državnu kasu? Tako što je opljačkala sopstveni narod. Smanjiti plate i penzije, povećati poreze, takse, akcize, povećati porez na imovinu, povećati cenu goriva u Srbiji, i tako lepo uzmete od svoga naroda i stavite u državnu kasu, a onda iz te državne kase dajete svojim prijateljima iz stranih multinacionalnih kompanija koje dolaze u Srbiju i subvencionišete sa narodnim državnim parama svako njihovo novootvoreno radno mesto.

Na taj način, dakle, oštećeni su, pre svega, penzioneri – 850.000 njih, koji su opljačkani za četiri godine za 850.000.000 evra. Oštećeni su zaposleni u javnom sektoru, koji su takođe opljačkani zbog smanjenja plata. Oštećeni su poljoprivrednici, kojima su smanjene subvencije sa 14 na četiri hiljade dinara, i koji nemaju regresirano dizel-gorivo, tj. plaćaju najskuplje dizel-gorivo u Evropi, a to im je osnovno sredstvo za rad u poljoprivredi. Naravno, oštećena je i država Srbija ovom rasprodajom naših prirodnih i privrednih bogatstava, jer ovo je prva vlast koja prodaje i rudna bogatstva, i poljoprivredno zemljište, i rečne tokove, izvore čiste pijaće vode i to je nešto što je zaista apsolutno nedopustivo.

Ono što ja danas ovde želim da kažem i da tako nastupim, za svaku stvar koju budem kritikovao aktuelnu vlast ja ću ponuditi i rešenje šta bi Srpski pokret

Dveri i šta bi Savez za Srbiju, kao najveća opoziciona grupacija u ovom trenutku u Srbiji, uradila da smo trenutno na vlasti.

Dakle, što se tiče penzionera, Dveri i Savez za Srbiju nadoknadiće im sve što im je opljačkano u prethodne četiri godine, za vreme važenja privremenog načina isplate penzija. Dakle, penzioneri mogu da budu spokojni; buduća vlast, koja dolazi posle pada Aleksandra Vučića sa vlasti, na čelu sa Dverima i Savezom za Srbiju, nadoknadiće im ono što im je Srpska napredna stranka opljačkala, a radi se, da podsetim, o 850.000.000 evra i opljačkanih 850.000 penzionera.

Što se tiče poljoprivrednika, povećaćemo subvencije za poljoprivrednu proizvodnju i sve ono što ova vlast daje stranim firmama mi ćemo preusmeriti u podršku domaćoj privredi i poljoprivredi. I to vam se obavezujem u ime Srpskog pokreta Dveri i Saveza za Srbiju u celini.

Takođe ćemo smanjiti akcize na gorivo, jer je nedopustiva ova pljačka građana Srbije sa ovako nenormalnom cenom goriva, gde akciza čini 55% cene goriva, što znači da država može da utiče na cenu goriva ali neće, država hoće da nastavi sa pljačkom svojih građana.

Ono što takođe ovde želim da istaknem jeste da ćemo mi nacionalizovati sve ono što je opljačkano od ovoga naroda burazerskim šemama i kombinacijama sa vašim prijateljima iz stranih kompanija, kojima budzašto prodajete RTB Bor, ili PKB ili Aerodrom Beograd. Sve to mora biti vraćeno državi Srbiji, a oni će biti pravedno obeštećeni. Sve što su uložili biće im vraćeno, ali neće moći da gazduju srpskim prirodnim i privrednim bogatstvima, to će moći da gazduje samo država Srbija i to će moći da bude u vlasništvu isključivo građana Srbije.

Ono što posebno želim da naglasim jesu upravo domaći privrednici, koje ste vi zaboravili. Nigde ih apsolutno vi niti pominjete, niti primećujete da milion ljudi u Srbiji radi u malim i srednjim preduzećima, da neki poslodavci ovde imaju ogromne obaveze prema državi, da su porezi na zarade nenormalno veliki i da vi dajete sve za strane kompanije, a veoma malo ili gotovo ništa domaćem privredniku.

Moglo je da bude mnogo značajnije smanjenje poreza i doprinosa na zarade zaposlenih, mogla je da bude mnogo veća podrška, i kroz subvencije, i kroz poreske olakšice, i kroz izvozne garancije i kroz povoljne kredite domaćoj privredi i domaćoj poljoprivredi, a ne da u prvom planu imate isključivo stranog investitora, koji je ovde zaštićen kao beli medved.

Podsetiću vas da je nedavno jedan vaš veliki prijatelj, strani investitor, nemačka kompanija „Serfud“ iz Smedereva, pobegla iz Srbije tako što je zatvorila svoj pogon u Smederevu, koji je inače izgrađen sredstvima Grada Smedereva, koji je uzeo kredit od 300.000.000 dinara da bi izgradio halu ovoj nemačkoj kompaniji. Lično Aleksandar Vučić je uručio ključeve ovoj nemačkoj

kompaniji, ali ga sada nema, kada je ova nemačka kompanija pobegla iz Smedereva a da nije ispunila svoje ugovorne obaveze. Bila je obavezna da zaposli 300 ljudi. Nikada nije zaposlila 300 ljudi. Zaposlila je prvo 65 ljudi, pa pala na 25 ljudi, koji su na kraju izbačeni na ulicu. Javljeno im je preko Viber grupe da firma više ne postoji i da je katanac stavljen na firmu Serfud u Smederevu. Nisam video Aleksandra Vučića da dođe na zatvaranje ove nemačke kompanije, kao što je bio na otvaranju.

Ali da ne bude da o svemu ovome govorim samo ja kao opozicioni kritičar vlasti, nego da vidimo šta o svemu ovome kaže Fiskalni savet. To je interesantno. Evo, da počnemo od ključne konstatacije Fiskalnog saveta – budžetski proces se i dalje narušava, ne usvaja se završni račun budžeta i krši se budžetski kalendar. Ključna konstatacija Fiskalnog saveta – već godinama unazad javnost nema nikakvu informaciju o tome na koji način su budžetom planirana sredstva zaista i potrošena. Zamislite, dakle vi ne podnosite završni račun budžeta. Građani Srbije ne znaju kako su potrošene narodne pare koje ste planirali budžetom.

Dalje, Fiskalni savet, naravno, podržava ono što su Dveri ovde kritikovale, da je besmisleno da Vlada odlučuje o smanjenju i povećanju penzija i da penzije po zakonu moraju biti usklađene sa rastom troškova života na godišnjem nivou. Znači i tu smo bili u pravu, i to potvrđuje Fiskalni savet u svojoj analizi ovog budžeta.

I najvažnija stvar koju potvrđuje Fiskalni savet, a suština je svega što vam govorim o ekonomiji već dve i po godine ovde u Domu Narodne skupštine Republike Srbije. Kaže Fiskalni savet u svom rezimeu – predloženi budžet za 2019. godinu ne predviđa dovoljno efikasne mere za potrebno ubrzanje privrednog rasta. Dakle, u vašem budžetu nema mera za ubrzanje privrednog rasta u Srbiji, i to je suština čitave ove priče.

Ja bih želeo tu da naglasim još jedan komentar koji je dao Fiskalni savet. Mislim da je značajan, zato sam ga i obeležio. Kaže Fiskalni savet – jedna od najvećih zamerki na predlog budžeta za 2019. godinu je to što nije prepoznao potrebu za povećanjem javnih investicija u zaštitu životne sredine. Krupna stvar, evo zbog čega. Višedecenijski nedovoljno ulaganje Srbije, još uvek se ne raspolaže ni osnovom strukturom u ovoj oblasti. Otpadne vode se ne prečišćavaju ni u najvećim gradovima, poput Beograda ili Novog Sada. Gotovo da nema deponija otpada koje zadovoljavaju sanitarne standarde. Skoro polovina javnih vodovoda nema ispravnu vodu za piće, a približno dva i po miliona građana živi u oblastima s prekomerno zagađenim vazduhom, opasnim po zdravlje. Dakle, koja je uloga Fiskalnog saveta, ako ga ni u čemu ne slušate i ne uvažavate njegove ovakve dragocene savete?

Takođe je Fiskalni savet rekao tamo da niste imali hrabrosti da donesete platne razrede, da ste to ponovo odložili, ali mi smo navikli da vi ne ispunjavate vaša predizborna i bilo koja druga obećanja.

Ono što ovde posebno želim da naglasim tiče se cene goriva, najbolnije teme, zbog koje, evo, ceo Pariz gori jer građani Francuske se bune protiv pljačke koju njihova vlada čini na ceni goriva. Evo šta ste vi uradili sa akcizama na naftne derivate u 2019. godini – povećavate ih za 23.000.000. Povećanje akciza na naftne derivate za sledeću godinu – povećana je čak 100.000.000 evra u odnosu na 2017. godinu i 200.000.000 evra u odnosu na 2016. godinu.

S druge strane, novih 15 milijardi dinara naših para dajete stranim investitorima. Ponovo Fijat, ponovo Teklas, ponovo Džonson elektrik, ponovo Leoni, ponovo Er Srbija. Dakle i dalje građani Srbije finansiraju vaše strane kompanije. Zbog čega ako oni posluju u plusu? Zbog čega ako oni dobro rade u Srbiji? Što mi više dajemo njima naše pare? Što naše pare iz budžeta ne damo našim privrednicima i poljoprivrednicima? To je pitanje na koje vi ovde već šest godina nemate odgovor.

Naravno, sa druge strane trpi porodica u Srbiji, trpe prava korisnika iz oblasti zaštite porodice i dece – 11.000.000 evra manje nego što je ministar ovde najavio prilikom donošenja Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom. Jedanaest miliona evra manje dajete za prava korisnika iz oblasti zaštite porodice i dece.

Ali evo da budem precizan kako izgleda vaša budžetska struktura. Ovako, u odnosu na sadašnju 2018. godinu, u budžetu za 2019. godinu predvideli ste 40% više za vas, za Vladu Republike Srbije, 84% više para za Generalni sekretarijat Vlade, 18% više para za Kabinet predsednika Vlade, 72% više para za avio-službu Vlade, 160% para više u sledećoj godini za sudove zbog penala i lošeg rada korumpiranog pravosuđa u Srbiji, 18,2% više za BIA, 7% više za rashode za korišćenje usluga i roba i, verovali ili ne, 2,8 milijardi više za usluge po ugovoru, gde ćete naravno zapošljavati vaše partijske vojnike.

Naravno, ima tu i smanjenja. Smanjili ste Budžetski fond za restituciju za 50%, smanjili ste izdavanja za Upravu za saradnju sa Srbima u regionu i rasejanju za 5%, smanjili ste sredstva Agenciji za borbu protiv korupcije za 30%, što je ispravno, oni inače ništa ne rade.

Da vidimo dalje. Tek sada pravite registar zaposlenih u Ministarstvu finansija, 425 miliona. Vađenje potonule nemačke flote iz Drugog svetskog rata 178 miliona. Gondola u Beogradu 862 miliona, kapitalni projekti BIA 389 miliona. Rekonstrukcija dve vile, Vile Mir i još jedne u Beogradu, valjda za Vučića, Nikolića i ostale iz Srpske napredne stranke, 53 miliona dinara. Jedino što podržavam to su izdvajanja za nove zatvorske jedinice u Zabeli, Sremskoj Mitrovici, Okružnom zatvoru u Beogradu i novi zatvor u Kragujevcu. Ima potrebe za tim, posebno kada vi padnete sa vlasti i kada budemo ispitivali vašu

odgovornost, kriminal i korupciju i kada kao Savez za Srbiju na vlasti, a Dveri vam to obećavaju, donesemo zakon o ispitivanju porekla imovine svih nosilaca funkcija od 1990. godine do danas.

Koliko se sećam, deset puta je Aleksandar Vučić obećavao donošenje zakona o ispitivanju porekla imovine, i šest godina ga nema. I moram da prenesem građanima Srbije jednu genijalnu stvar koju sam pre neki dan video na televiziji. Pogledam ja program jedne od naših televizijskih stanica, vidim jedno poznato mi lice, ali ne mogu da se setim odakle znam čoveka. Vidim obilazi neka poljoprivredna domaćinstva, razgovara sa poljoprivrednicima, dolazi na neku tribinu, obraća se građanima u prepunoj sali, kad ono, setim se, Miroslav Mišković, čoveče. Miroslav Mišković, sa članom predsedništva SNS Boškom Ničićem, govori o poljoprivredi u Zaječaru, a posle vidim Aleksandar Vučić u emisiji „Oko“ na RTS-u kaže – pa naravno, pitao me je Boško Ničić i ja sam mu rekao kako da ne, zašto da ne, Miroslav Mišković ima pravo da vodi kampanju SNS-a u gradu Zaječaru.

Miroslav Mišković, isti onaj sa kojim je nazdravljao Siniša Mali kada su proslavljali godišnjicu firme „Delta holding“. Čekajte, isti onaj koga ste optužili da je najveći tajkun, kriminalac i lopov u državi Srbiji, koga ste držali mesecima u zatvoru. Pa što ne izađete sad i kažete – izvinite, gospodine Miškoviću, pa mi smo grešili, vi ste mnogo fin čovek, vi biste mogli da budete i ministar u Vladi Aleksandra Vučića i Ane Brnabić, vi biste mogli da nam pomognete da vidimo kako da rešimo srpsku poljoprivredu? Kao što sada Miroslav Mišković lično učestvuje u kampanji Srpske napredne stranke u Zaječaru, zajedno sa gradonačelnikom Boškom Ničićem.

Na kraju još samo nekoliko važnih napomena. Pre svega, apsolutno nedopustivo povećanje pretplata za RTS i za RTV. Nema razloga da građani Srbije plaćaju da bi svako veče gledali Aleksandra Vučića na javnim medijskim servisima. Takođe nema razloga da se REM-u omoguće bilo kakva dodatna sredstva, jer je REM odavno trebalo da ukine nacionalnu frekvenciju Televiziji Pink, da zabrani rijaliti-šoue, ali to nije uradio i ne vidim zašto bi dobijao dodatna sredstva iz budžeta.

Naravno, hoću da kažem na kraju da su i drugi zakoni ovde sporni. Ima ih puno: problem restitucije, koji ponovo odlažete; zakon o radijacionoj i nuklearnoj sigurnosti i bezbednosti, gde smo dobili mnogo dopisa da dovodi u pitanje moratorijum na izgradnju nuklearnih elektrana i odlaganje nuklearnog otpada; tu su problemi sa zakonom o uvozu i izvozu robe dvostruke namene, gde očitó omogućavate ponovo vašim stranim partnerima da mogu da uvoze i da rade šta hoće ovde u državi Srbiji; tu je zakon o izmenama i dopunama Zakona o javnoj svojini, koju još uvek niste popisali i nemate popis javne imovine; tu su zakoni o stečaju, gde i dalje ista stvar funkcioniše, da privilegovani stečajni upravnici, privilegovani stečajni poverioci, privilegovani

advokati i advokatske kancelarije rade šta hoće; imamo primedbe i na zakon o uslugama, gde je predlog sporan, njime advokaturu prevodite u uslužnu delatnost itd. Dakle, mnogo je primedbi, ali kako to sve reći za svaki zakon u 20 sekundi?

Ono što na kraju mogu da kažem jeste da će Savez za Srbiju i Srpski pokret Dveri raditi sve suprotno. Znači, mi ćemo zabraniti prodaju našeg poljoprivrednog zemljišta, mi ćemo zabraniti uvoz i promet genetski modifikovane hrane i semena, mi ćemo ukinuti ovaj nepravedni sistem javnih izvršitelja, mi ćemo ove bankarske derikože privesti poznaniju prava i mi ćemo, umesto da budemo Superhikovi kao vi, koji pljačkaju siromašne i daju bogatima, dodatno da oporezujemo bogate i ekstraprofitere, strane kompanije, tajkune i banke koje deru kožu s leđa građana Srbije.

Konačno, donećemo zakon o zaštiti prezaduženih porodica, omogućićemo da građani na lokalnim referendumima odlučuju gde će da idu sredstva od poreza na imovinu i, na kraju, donećemo zakon o ispitivanju porekla imovine, a prvi čije će poreklo da se ispituje po tom novom zakonu biće lideri Saveza za Srbiju. Pa prvo poreklo Boška Obradovića, pa Dragana Đilasa, pa Vuka Jeremića i redom onda svih nosilaca javnih funkcija od 1990. godine do danas, da vidimo ko je opljačkao ovaj narod i državu i da onaj ko je opljačkao ovaj narod i državu, nezakonito stekao imovinu, da mu bude oduzeta, pa makar to bili i braća Mali, i braća Vučić, i Goran Vesić i bilo ko od sadašnjih vodećih ličnosti iz SNS. Dakle, vreme je da se podvuče crta i da znamo ko je opljačkao ovaj narod i državu u prethodnih 20 godina. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima ministar gospodin Siniša Mali.

Izvolite.

SINIŠA MALI: Hvala lepo.

Ja bih se osvrnuo na nekoliko komentara koje smo imali priliku da čujemo, pogotovu one koji su važni, koji se odnose na Fiskalni savet Republike Srbije. Najpre želim da iskoristim priliku da se zahvalim svim članovima Fiskalnog saveta na veoma konstruktivnoj i dobroj saradnji u prethodnom periodu i građane Srbije želim da upoznam sa pravnim rezimeom Fiskalnog saveta vezano za budžet za 2019. godinu.

Ovaj rezime kaže: „Predviđeni nizak fiskalni deficit odgovarajući je za Srbiju budući da osigurava postignutu makroekonomsku stabilnost (nisku inflaciju, stabilan kurs dinara) i u narednoj godini će da dovede do daljeg smanjivanja visokog učešća javnog duga u odnosu na BDP.“ Druga dobra karakteristika predloženog budžeta je u tome što je on kredibilan, odnosno prihodi i rashodi Republike u načelu su realistično planirani. Dalje, Srbija ima uravnoteženi budžet.

Za građane Srbije ovo je najvažniji rezime nalaza Fiskalnog saveta s obzirom na to da mi po prvi put imamo stabilne finansije. Treću godinu zaredom

imamo fiskalni suficit u našem budžetu. Imamo stabilnu stopu inflacije, 2,3% međugodišnje inflacije ove godine. U odnosu na 12, 13, 14, koji su bili samo 2013. godine, to je ogromna razlika. Imamo stabilan kurs dinara; u odnosu na evro on se menja, ali menja se na štetu evra a u korist dinara, što se nikada pre nije desilo. Ono što je posebno važno, budžet za 2019. godinu je, što kaže Fiskalni savet, koncipiran tako da nam omogućava dalje smanjenje učešća javnog duga u našem BDP-u, što je najvažnija ili jedna od najvažnijih karakteristika budžeta za 2019. godinu.

Po pitanju stopa rasta, malopre sam govorio o tome, mislim da treba da budemo ponosni na ostvarenu stopu rasta za prvih devet meseci ove godine. Dakle, naša privreda je rasla 4,5% ove godine u prvih devet meseci. Malopre sam uporedio i ostale zemlje u okruženju i neke druge zemlje Evropske unije; dakle, mi imamo višu stopu rasta nego što imaju oni, što je veoma važno. U budžetu za 2019. godinu upravo kroz povećanje plata i penzija, dakle kroz povećanje životnog standarda građana Srbije, kroz veliki rast, za 30% više javnih investicija u 2019. godini nego u 2018. godini, želimo da podstaknemo i dalje povećanje ulaganja u infrastrukturu i, s treće strane, kroz smanjenje opterećenja na rad i kroz velike poreske podsticaje. To su tri elementa i tri karakteristike našeg budžeta koje treba dodatno da podstaknu rast srpske ekonomije.

Ono što Fiskalni savet kaže, treba još više da radimo na tome, i tu se slažemo, ali samo ove tri mere su već, negde oko 220 milijardi su investicije, fiskalno rasterećenje 20-30 milijardi, smanjenje opterećenja na zarade, dakle to su već ogromni koraci napred, koji treba da podstaknu našu ekonomiju da bude konkurentnija, atraktivnija i to je za nas prvi korak.

Dakle, to je veoma važno napomenuti i čuo sam malopre i oko toga da nikada manje, ili da nismo predvideli investicije u zaštitu životne sredine. Želim poslanicima da skrenem pažnju na član 3. zakona o budžetu, možda niko nije ni video, 200 miliona evra za Ministarstvo za zaštitu životne sredine za izgradnju, ako se ne varam, šezdeset i nešto fabrika za prečišćavanje otpadnih voda. To je upravo ono što nam nedostaje i to je upravo ono što je u budžetu za narednu godinu.

Na kraju, ako smo čuli izjavu iz stripa „Alan Ford“, ja bih i želeo da završim sa „Alan Fordom“ i da kažem – ako kanite pobediti, nemojte izgubiti. Hvala puno.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, vi ste tražili povredu Poslovnika?

Pravo na repliku, narodni poslanik Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodin koordinator je govorio o „Alanu Fordu“. Tamo ima jedan lik koji se zove Gumifleks. Ovaj Gumifleks se pretvorio od fašiste u đilasovca i priča o poreklu imovine; on će da ispita kada

dođe na vlast sa svojim kriminalcima i lopovima koji su ojadili Srbiju, onda će on, kaže, da ispita poreklo imovine svih nas iz Srpske napredne stranke.

Juče je jedan od lidera te vaše nove koalicije odgovarao kao svedok u njujorškom sudu o svojim mafijaškim vezama sa gospodinom Patrikom Hoom, koji je bio svojevremeno ministar unutrašnjih poslova Hongkonga, i po izjavi samog Patrika Hoa, Vuk Jeremić je zaposlen u jednoj firmi, *CFC* mislim da se zove, gde je za dve godine dobio 660.000 evra.

Da podsetim gospodina koordinatora kako se obogatio njegov lider Dragan Đilas. Obogatio se na grbači građana Srbije, tako što je ostvario milionske sume u evrima prodajući i trgujući sekundama upravo na Radio-televiziji Srbije i upravo na rijaliti-programima, koje je on doveo u Republiku Srbiju. Tad mu rijaliti-programi nisu smetali, zato što je bio suvlasnik jedne od televizija koja je emitovala rijaliti-programe.

Ono što gospodin koordinator neće da prizna, a ja moram da kažem zbog građana Srbije, kada su prijatelji koordinatora bili na vlasti... Gospodine Arsiću, ja ću navesti samo jedan primer, to je bila sednica Narodne skupštine od 5. maja 2010. godine. Ovi koji plaću kako nisu imali dovoljno vremena da pročitaju materijal, predloge zakona itd. na sednici od 5. maja 2010. godine prijatelji koordinatora, dakle Dragan Đilas, Vuk Jeremić, Borko Stefanović, Šane Petrović i svi ostali su spojili 94 tačke dnevnog reda. To je bila sednica od 5. maja 2010. godine – vi se, gospodine Arsiću, toga sećate – pa ste imali npr. Zakon o potvrđivanju Sporazuma o ekonomskoj i tehničkoj saradnji između Vlade Republike Srbije i Vlade države Kuvajt, pa do zakona o PIO.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.)

Tad Draganu Đilasu, Vuku Jeremiću i ostalim lopovima i kriminalcima koji su upropastili Srbiju nije smetalo da spoje 94 tačke dnevnog reda.

(Predsedavajući: Zahvaljujem.)

Tad nisu u Skupštini donosili predloge zakona i pokazivali građanima Srbije koliko moraju da pročitaju materijala. Tad je to bilo super, tad je to bilo evropski, tad je to bilo demokratski.

(Predsedavajući: Zahvaljujem, kolega Martinoviću.)

Samo da završim. Većina ovih predloga zakona nalazi se u skupštinskoj proceduri više od dva meseca i nije tačno da su materijal dobili tri dana pred početak sednice.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Reč ima narodni poslanik gospođa Maja Gojković.

Izvolite.

MAJA GOJKOVIĆ: Ja se izvinjavam, govorim kao neko ko je predložio jedan od zakona, koji očigledno neki poslanici nisu ni pročitali ali imaju potrebu tako nešto da govore.

Da, ali taj zakon je pisala struka i onda i ne očekujem da poslanici, pojedini, bilo šta smisle, a ne umeju ni da kažu. Mi smo čuli more ovde neistinitih navoda, ne samo na zakon koji sam predložila. Ja sam predlagač zakona, ja ga nisam pisala, pisala ga je struka, i to sa ponosom kažem, a kao poslanik imam prava da dobar zakon predložim. Ali je neverovatno da poslanik ovde ustane i priča o zakonu o uslugama kao nečemu što smo mi uvrstili ovde u dnevni red. Zakon o uslugama uopšte nije na dnevnom redu, čak je i povučen iz procedure skupštinske. I, eto, samo ta činjenica govori da poslanik koji je govorio pre nekoliko ovde govornika i ne zna o čemu govori; niti se pripremio, niti zna šta mi imamo na dnevnom redu.

I stvarno, jedna je ta moja profesija advokature ako se ona uopšte obraćala poslaniku da im nešto pomogne u vezi zakona o uslugama. Evo, ubeđena sam da Advokatska komora Srbije nije imala nikakav kontakt sa ovim poslanikom, Advokatska komora Vojvodine još manje. Da li je neko iz beogradske organizacije razgovarao sa njim, možda, ali na njihovim tim partijskim seansama, znajući da jedan od njih je sada trenutno u tom pokretu za svašta nešto i pokušavaju da shvate filozofiju Alana Forda. Od ovoga što im je ministar Mali rekao bojim se da ništa nisu razumeli, jer su se nasmejali, da „ako kaniš pobijediti, ne smeš izgubiti“. Al' oni stalno gube, gube i gube i nikad ništa da nauče, a to je barem da se pripremiš za sednicu kad hoćeš nešto da kritikuješ.

Što se tiče ovoga što je rečeno da je Smederevo uzelo kredit da bi pomoglo otvaranje neke fabrike, predložila bih poslaniku da se dobro raspita u svom trenutnom političkom okruženju kako su se ranije uzimali krediti i za kakve sve poslove. Ja ću mu samo reći nešto što ima malo dodirnih tačaka s ovim zakonom koji sam predložila, a to je malo da prouči kako je i kada nastalo Javno preduzeće „Nuklearni objekti Srbije“ 2009. godine i kako su sutra ujutru uzeli jedan ogroman kredit ne bi li obavili prljav posao ovde u ovoj državi. Tako da preporučujem kolegama, kad se zatrče da nešto kritikuju i govore, da se odmah pripreme da znaju kakav će odgovor dobiti nazad. Ili da prećute neke stvari, a ja bih im u vezi sa ovim zaista preporučila da prećute.

Što se tiče građana Srbije, važno je da ne ostane ta rečenica kako nekakav zakon sada treba da omogući izgradnju nuklearnih elektrana u Srbiji. To je takva budalaština opasna koja je ovde izgovorena da davno nešto Parlament Republike Srbije nije imao priliku da čuje. To je neverovatno. Ja znam da, recimo, hartija trpi sve, verovatno trpi i vazduh sve, ali da vi građane Srbije plašite ovakvom budalaštinom, da jedan zakon omogućava izgradnju nuklearnih elektrana, i to danas u Srbiji, pa to je smejurija. Ali, znate šta, treba imati malo dubinu, malo širinu, obrazovanje, pa kad se pripremate, da vidite koji zakoni još postoje u našoj državi.

Zakon o zabrani izgradnje nuklearnih elektrana, još u Jugoslaviji, koji važi ovde u Srbiji, davno je zabranio izgradnju i nuklearnih elektrana i izgradnju

postrojenja za proizvodnju nuklearnog goriva. A u članu 4. zakona, kojeg ste samo verovatno uzeli prvu stranicu pa rekli – aha, sad ću nešto da lupim u vezi sa ovim pa da ostane zabeleženo, dakle u članu 4. upućuje se upravo na taj zakon gde je ovo sve zabranjeno. Pročitajte zakon pa onda ustanite nešto da kažete smisleno, ako to uopšte možete, a ja vam kažem – vežbajte, vežbajte i dalje kako biste jednog dana zaista prestali da gubite. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Orlić.

VLADIMIR ORLIĆ: Član 107. i pitanje dostojanstva.

Videli ste, gospodine Arsiću, nego razumete i vi da je bio pun sistem, a vezano za ono što je Boško Obradović, ovaj koordinator svih poslanika Dragana Đilasa i tog njihovog saveza za temeljno uništavanje Srbije, rekao ovde. Smatram da je pitanje dostojanstva kada se javi ovde čovek i priča potpune nebuloze, na primer o tajkunu Miškoviću, i objašnjava nam kako je fasciniran temom nekih kampanja pa mu se priviđaju. Što je fasciniran temom kampanja, to razumem. U tri opštine od četiri, u koliko će biti izbori ovog decembra, njegov, Đilasov, Jeremićev, Obradovićev i savez „žutog preduzeća“, je l' tako, neće ni da se pojavi. A zašto neće? Jer ne mogu da skupe dva potpisa da negde listu podnesu, a kamoli da dobiju neki glas na tim izborima. Ali, da se ne brinu, neće biti nikakve razlike u efektu, u te tri opštine u kojima se ni pojaviti neće, i u ovoj četvrtoj, jer u četvrtoj, u Lučanima, znaju građani jako dobro da su ih svi zajedno opustošili temeljno, kako god su samo umeli i mogli, u vreme kada su žarili i palili, pa i tom opštinom, da su bar 2.000, je l' tako, brat bratu, ljudi bez posla ostavili. I tamo će da prođu isto kao ovamo gde se i ne pojavljuju.

Što se Miškovića tiče, evo, ne mogu da se setim kada je taj čovek, beše, postao predmet interesovanja nadležnih organa. Nekako se ispostavlja baš u vreme kada je Aleksandar Vučić, koga smisliti ne možete, dobio priliku da se stara o ovoj zemlji. Nije u vreme Dragana Đilasa. Je l' znate šta je radio Miroslav Mišković sa Draganom Đilasom, koji vas je tada finansirao, vas iz Dveri, između ostalog, a ove iz Demokratske stranke je malo i pljačkao dok ih je vodio? Tada je Mišković imao zajednički biznis sa Đilasom. Ako vas zanima bilo šta na temu Miškovića, pa pitajte Đilasa. Niko to ne zna bolje od Đilasa, jer su, beše, zajedno ta dvojica velikana, ti veliki ktitori, dobročinitelji, držali novine, bili zajedno u novinskom biznisu. Mišković je posle priznao, a Đilas i dan-danas negira. Ali vidite šta, priznaju ovi ostali. Nekako im se omakne pa kažu. Pitajte Tadića, koji je to priznao javno. „Da“, kaže, „znali smo da su Đilas i Mišković bili poslovni saradnici i partneri“. Pitajte pa nek vam objasne.

U isto vreme, ako hoćete rijalitijima da se bavite, pitajte Đilasa za to ko je uveo rijalitije...

(Predsedavajući: Privedite kraju, kolega.)

Još rečenicu, gospodine Arsiću.

... Ko je decu ostavljao bez onoga što im pripada zbog rijalitija i pitajte onog vašeg Lepomira. On je verovatno i lep, a i mudar, i toliko politički važan kao vi, a u rijalitije se razume skoro isto tako dobro kao vi. Hvala lepo.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Orliću, moraću da oduzmem dva minuta od vremena poslaničke grupe, jer ovo je bila replika, ipak.

Reč ima, kao predlagač, narodni poslanik Aleksandra Tomić.

Izvolite.

ALEKSANDRA TOMIĆ: Zahvaljujem, predsedavajući.

Uvaženi ministri, kolege poslanici, imali smo prilike da čujemo mnogo tema, počev od „Alana Forda“ do toga kako ne treba usvojiti predlog odluke o davanju saglasnosti na izmene pojedinih rashoda bez promene ukupnih rashoda na finansijski plan REM-a. Šta to znači? To znači da se uopšte obim sredstava nije promenio, da su unutar stavki i suštinski REM promenili određene pozicije, i to pokazuje, u suštini, da onaj ko je hteo da priča nije hteo ni da čuje ni da pročita kako glasi tačka dnevnog reda.

REM je institucija koja u nadležnosti rada Skupštine Srbije. Ona, znači, ne prima pare iz budžeta, ona stiće sredstva kojima raspolaže slobodno na tržištu, na osnovu naplate naknade za medijske usluge, i ta cena naknada se nije menjala, ali se promenio način na koji oni raspolažu unutar samih finansijskih sredstava i pozicija. Time što je Odbor dozvolio i usaglasio tu izmenu, samim tim je dozvolio da REM zaista može da koristi određena sredstva u skladu sa zakonom. U protivnom ne bi mogao da koristi. Znači, nema povećanja sredstava.

To je vrlo bitno, da kažemo istinu kada govorimo uopšte o nekim tačkama dnevnog reda. A mi smo danas slušali ne samo o REM-u, nego smo slušali o Fiskalnom savetu kako je nešto rekao, a u stvari je potpuno suprotno rekao, onda smo slušali o restituciji, kako smo smanjili sredstva kao država, što uopšte ne stoji, jer 64.000 ljudi čeka da se završe postupci, jer jednostavno ne mogu da dokumentaciju koja se odnosi na imovinu, brojeve parcela, završe zbog nekih loših premera i predračuna katastra koji su dugo godina za nama.

Drugo, imamo priču o tome da Vila „Mir“ treba da bude rekonstruisana zarad toga da bi neko bio u njoj. Ukoliko ne znate, strane delegacije su gosti tih svih rezidencijalnih objekata, a ne pojedinci.

Prema tome, nemojte da obmanjujete narod ovde kada govorite na neku temu, a ne znate uopšte šta pričate, nego pričate isključivo zbog toga da biste pravili marketing vašem tom novom savezu, na neki arhaičan način, pri tome spominjući neke pare i neke pronevere novca koje, jednostavno, prvo nisu ni dokazane, a drugo i ne postoje.

Ali, u stvari, vi uvek polazite od sebe, jer ste vi ti koji su vaši partneri i te porodice i majke oštetili, jer je budžet Grada Beograda bio oštećen za 1.200.000.000. Preko 200.000.000 je ostalo neisplaćeno porodiljama naknada u

Beogradu do 2013. godine. Znači, vi morate prvo svog predsednika, odnosno mentora, gospodina Đilasa da pitate kako je on raspolagao parama, gde je taj novac od tih 300.000.000 evra što je prošlo kroz njegove firme, odakle samo 25.000.000 je ostalo na njegovoj imovini, gde su ti ostali novci. Znači, morate da uđete potpuno u analizu

vaših stranačkih partnera sa kojima predstavljate taj savez.

I, na kraju krajeva, ako već hoćete da se bavite temom kao što je „Alan Ford“, postoji jedan lik koji se zove *Number One*. On kaže, jednostavno, govori o tome da ono što obećavate, ne treba da obećavate, nego treba da izvršite. E, mi to radimo. Mi ne obećavamo mnogo, ali zato radimo posao od kojeg građani Srbije zaista vide rezultate. Hvala.

PRESEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Boško Obradović: Replika.)

Nemate pravo na repliku, kolega.

Reč ima narodni poslanik Vojislav Šešelj.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Dame i gospodo narodni poslanici, vi ste danas iz parlamentarne većine oborili sopstveni rekord, šezdeset dve tačke dnevnog reda u raspravi ste spojili u jednu. To vam jača efikasnost rada. Formalno ćete sve izglasati pa će ispasti da je demokratski odluka donesena. Ali izvetrio je duh demokratije iz ove skupštine. Nema to nigde u svetu. Jednog dana će se pisati o ovom skupštinskom sazivu gde je bilo moguće 62 tačke dnevnog reda, uključujući zakon o budžetu, objediniti u raspravi.

I, rasprava se zapravo kvalitetno ne može voditi. Umesto, što je jedan stručnjak danas rekao, mesec dana da se vodi rasprava samo o budžetu, da se do tančina pretrese budžet, ovde se zapravo ništa neće do tančina pretresti i nije ni moguće da se to uradi.

Mi ni ove godine nismo videli završni račun budžeta. Šest godina vaše vlasti nijedne godine nije razmatran završni račun. Nije ni usvajan. Naravno, vi imate izgovor da devet godina dosmanlijska vlast nije podnosila završni račun budžeta. Al' je l' vama dosmanlijska vlast primer za ugled? O tome se radi. Vi se možete stalno pozivati – nisu oni, nećemo ni mi. Je l' to nešto na šta se možete ugledati? Je l' to nešto za poređenje? Ne bi smelo da bude.

Najavljivana je rekonstrukcija Vlade mesecima, pa je rečeno – kad se to desi, pa kad se to desi, pa kad se to desi. I, evo, uđosmo u donošenje budžeta za 2019. godinu i još nema rekonstrukcije. Da li je to pametno? Je l' bilo mnogo bolje da se izvrši rekonstrukcija Vlade pa onda da se pravi budžet?

Pronose se glasine, neka štampa o tome piše, da se mogu vanredni izbori očekivati na proleće. Pa nećete vi valjda na te nove izbore izaći sa Vladom u čijem će sastavu biti Rasim Ljajić, Zorana Mihajlović, Zlatibor Lončar i još njih troje-četvoro. Da li je to pametan potez? Da li se s njima može na izbore? Meni

kao opozicionaru je drago što ćete vi s njima na izbore, kako sada stvari stoje, a vama će se razbiti o glavu.

Mi imamo tu mnogo tih stavki budžetskih koje su nedorečene, koje su nepotpune. Imamo finansiranje svega i svačega, ali nemamo sve precizno navedeno. Dakle dosta je to redigovano u odnosu na ranije zakone o budžetu. Vi ste dolaskom na vlast, pre šest godina, imali obimniji. Je l' tako Nataša? Ti se sećaš toga. Ja sam bio na službenom putu. Borio sam se da dobijem jednu titulu, najznačajniju titulu u životu, pa sam uspeo da je dobijem.

I sada ste počeli da opštim stavkama prikrivate pojedinačna budžetska davanja. Vi između ostalog planirate finansiranje saveta nacionalnih manjina, manjinskih saveta. To je u redu, ali možete li baš svaki manjinski savet da finansirate? Možete li da finansirate bošnjački manjinski savet, u kome je predsednik Esad Džudžo? Esad Džudžo, koji se zalaže za dalje cepanje i deljenje Srbije, i objavljuje mapu tog cepanja, i uvek je bio protiv Srbije kao države, uvek je imao neprijateljske pozicije u pogledu opstanka Srbije i njenog teritorijalnog integriteta i suvereniteta.

Naravno, Srbija je demokratska država pa može dozvoliti da se verbalno i takve ideje iznose, ali može li Srbija kao država finansirati takve ideje? I mogu li Srbi dozvoliti da Rasim Ljajić ostane potpredsednik Vlade i ministar trgovine i telekomunikacija iako je uz njegovu podršku izabran Esad Džudžo za predsednika bošnjačkog nacionalnog saveta? Jer za njega je glasala organizacija „Vakat je“, politička organizacija iza koje direktno stoji Rasim Ljajić. I u kampanji je to pokazivao. Govorio je stalno – mi, mi, mi. Na svim njihovim skupovima. Nema, dakle, nikakve sumnje da on direktno iza toga stoji.

Na stranu to što je ranije bio na pištolj i nož sa Sulejmanom Ugljaninom, što su se međusobno optuživali za ubistva i Rasim Ljajić da je naručivao ubistva nekih ljudi koji su bili Ugljaninovi, da su neka ubistva izvršena. Svega je toga bilo na ovim televizijama čiji su urednici muslimani ili čiji su vlasnici muslimani. Možete toga mnogo da nađete na internetu, da vam ja ne govorim pojedinosti.

Može li, dakle, da se taj nacionalni savet, dok ima ovakvog predsednika, finansira iz državnog budžeta?

Ja sam ovde postavljao juče pitanje ministru unutrašnjih poslova. Ministar nije bio, bio je verovatno zauzet. Pa možda je stvarno bio zauzet, ne sumnjam u to, međutim, juče nisam stigao nešto da vam kažem, što je veoma važno. Danas ću vam reći. Naš ministar je naučnik, ministar Nebojša Stefanović je doktor nauka, to je opštepoznata činjenica, i kao doktor nauka, jedne od grane društvenih nauka, normalno bi bilo da redovno prati jedan od najeminentnijih svetskih naučnih časopisa, koji se zove *Defense & Foreign Affairs Strategic Policy*.

Taj časopis pokazuje, evo na primer člankom Gregorija Koplija o terorizmu na Balkanu, da je Rasim Ljajić još pre 2004. godine bio predmet obrade svetske nauke, svetske pravne i političke nauke. Toliki je njegov značaj u svetskim kriminalnim krugovima, u mafijaškim krugovima. Evo šta kaže u tom časopisu – iz dobro pozicioniranih muslimanskih izvora saznaje se da je brat jednog saveznog ministra Srbije i Crne Gore baziran u Novom Pazaru, gradu u južnoj Srbiji, i deluje kao ključni čovek u poslu za veliki deo trgovine narkoticima. Ti izvori tvrde da drugi članovi kabineta i zvaničnici nižeg ranga takođe imaju koristi od isplata za reket od narkotika... (Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Šešelji, govorimo o budžetu. Zaista nemojte, vratite se na temu dnevnog reda.

(Vojislav Šešelji: Ovo jeste tema.)

U kom delu?

(Vojislav Šešelji: Ovo je tema, u delu gde vi finansirate bošnjački nacionalni savet, na čijem čelu je Esad Džudžo...)

Zatražite ponovo reč.

Izvolite.

VOJISLAV ŠEŠELJI: Dakle, ubedio sam vas da nisam skrenuo s dnevnog reda. Pa gde ja da skrenem s dnevnog reda?

Dakle, pruža i logistiku za kretanje terorista i oružja. Kol'ko se puta desilo da naši carinski organi zaplene hladnjače s govedinom zaklanom pre 20 i više godina koja je stigla preko Albanije, a kabinet Rasima Ljajića, ministra trgovine – pustite to?

Pa da. Sve je zabeleženo.

Samo se vi smejte. Ko se poslednji smeje, najslabije se smeje.

Ako ja lažem, svetska nauka ne laže. Imam li ja s Gregorijem Koplijem nešto? O meni piše svašta, ali ne piše da sam kriminalac, da sam narko-mafijaš, da sam lopov, da kradem, da pljačkam itd., ili da radim protiv svoje države.

(Muamer Bačevac: Ti radiš decenijama, ti radiš konstantno, ti si Srbe isterao sa svojih ognjišta.)

Bačevac, brate Srbije, čuti malo, bre. Ne dolikuje tebi kao Srbini da si tako nervozan.

Imamo mi tu još mnogo raznih argumenata. Dalje se finansira i Savet za borbu protiv korupcije, a i Agencija za borbu protiv korupcije.

Ja sam pratio rad oba ta tela, ni do danas nisam shvatio razliku, zašto mi imamo ta dva tela.

Imali smo nekada Vericu Barać, bila je na apsolutno različitim ideološkim pozicijama od mojih, ali su je svi cenili zbog ličnog poštenja i zbog toga što je beskompromisno razotkrivala raznorazne korupcionaške afere, pre svega vezane za dosmanlijski režim. Kada ste vi naprednjaci došli na vlast, Tomislav Nikolić je odmah posthumno odlikovao Vericu Barać. I posle toga

nijednu aferu sa onog spiska od 24 niste priveli kraju, a i vaši neki čelnici režima, uključujući i Tomislava Nikolića, upadoše u duboku korupciju.

Pazite, vi u budžetu ovde imate i stavku, mada je nevešto prikrivate, da se održava i vila, državna, od 800 kvadrata, u kojoj i dalje živi Tomislav Nikolić, i to na osnovu Uredbe Vlade Srbije. Čovek uložio milion evra da sebi i svojoj ženi sazida mauzolej u Bajčetini, a ovamo država plaća sedam-osam hiljada evra svaki mesec za održavanje državne vile u kojoj on živi. Umesto da na toj vili zarađuje, da je nekoj stranoj ambasadi iznajmljuje itd.

Formirali ste apsolutno nepotreban državni organ, gde je on zaposlio neke svoje prateće elemente, neki organ za saradnju sa Rusijom i Kinom. Nikad ga Aleksandar Vučić nije poveo ni u Rusiju ni u Kinu kad je išao na važne razgovore i dogovore. I to je pedeset valjda tri miliona godišnje dostiglo iznos.

Nemojte to da radite, prestanite s tim. Imate suviše komotnu većinu u Narodnoj skupštini i smatrate ovakve stvari će proći u Narodnoj skupštini. Hoće, ali u najmanju ruku ne prolaze u istoriji. Ovo će se pamtiti, ovo će se pisati. Više će se o ovome pisati nego o tome kol'ko je svaki od vas zaslužan za ispravan rad ministarstva. Ako ima takvih zaslužnih. Ja ne znam, nemam na osnovu čega da zaključujem, a nemam ni mogućnosti da dovoljno o tome govorim.

Vidite, imate Agenciju za restituciju, koja je vratila sve ono što se moglo vratiti. Nikada Narodnoj skupštini nije podnela izveštaj, nikada niko nije istražio koliko su rukovodioci te institucije uzimali mita, uzimali procenat od onih kojima su vraćali nekretnine, a sad došlo na red da se isplaćuje u gotovini. Od čega? Od srpske sirotinje da se finansiraju potomci nekadašnjih tajkuna.

Ovde imamo slučaj Darko Šarić. Uhapšen pre mnogo godina, još u vreme Borisa Tadića, i čim je uhapšen, krenulo je razvlačenje njegove imovine. Postoji neka direkcija za upravljanje oduzetom imovinom, međutim, njega su temeljito opljačkali, sve kuće, sve stanove, budzašto prodavali nameštaj, razvlačeno je to, televizijskih snimaka se sećam kako je razvlačeno. Ne možete da ga osudite, jer nije trgovao drogom na teritoriji Srbije nego tamo ko zna gde, ako je uopšte. A ko će mu vraćati ovu imovinu? Hoće li Boris Tadić? Ne, on će se izvući. Vraćaće mu država, to znači opet će mu vraćati srpska sirotinja.

Kad je uhapšen Šarić, na tržištu droge u Srbiji nije bilo nikakvih promena. Znači da nije imalo veze sa trgovinom droge u Srbiji. A kad je Rasim Ljajić postao potpredsednik Vlade, cena droge na tržištu je sve manja. Droga je sve jeftinija. Kad mu je brat poginuo u laboratoriji za proizvodnju heroina, došla je policija da izvrši uviđaj. Cela laboratorija je netragom nestala. Nema papira o zapleni laboratorije. To je 2004. godina, nije to davno bilo.

(Narodni poslanik Muamer Bačevac dobacuje s mesta.)

Ja bih preuzeo da sam bio ovde, nego nisam bio tu.

Dakle, otkad on vodi te poslove, cena droge je sve niža i niža. Jer je siguran, ne može mu niko ništa. I svi vi iz Vlade to dobro znate, svi ministri, i pravite se da ne znate. On vam je zbog nečeg potreban. Zbog čega? Evo, vidite da je pokazao pravo lice izborom Esada Džudže za predsednika Bošnjačkog nacionalnog vijeća, što znači da vam sledi jedna poveća glavobolja. Sledi vam glavobolja koju ćete sami finansirati.

Imate vi slučajeve Zorane Mihajlović, koja je prvo reklamirala greške u izgradnji ove deonice auto-puta između Obrenovca i Mionice – je li Nataša? – i bilo je nekih nedostataka, i preduzeće „Planum“ je uklonilo sve nedostatke, a posle toga je ona otišla i raskopala celi put pa stala pred kamere i rekla – mora se sve iz početka. Nije moralo iz početka. Da bi se potrošilo novih deset miliona evra i da bi to dobila da radi firma koja nije došla na osnovu javnog tendera nego neposrednom pogodbom. Ta ista Zorana Mihajlović sklapa sa Amerikancima preliminarni dogovor o izgradnji auto-puta od Čačka do Pojata 300 miliona evra skuplje nego što je bila kineska ili azerbejdžanska ponuda. Trista miliona. I nećete da vršite rekonstrukciju.

Imate ministra zdravlja Zlatibora Lončara, koji ogromne pare uzima na osnovu provizije za narudžbe skupocene medicinske opreme. On je skoro sve u Nišu, ovo što je nabavljeno, kupio bez javnog tendera uz ogromne provizije i čak obmanuo javnost u pogledu tehničke prirode nekih od tih objekata.

Imate ovog ministra Šarčevića – Mladene, nisam te zaboravio –koji kupuje od Hrvata opremu za elektronski dnevnik tri-četiri puta skuplju nego što se može kod nas nabaviti od naših proizvođača. Ali nije to tako strašno. Najstrašnije je što on, posle više naših upozorenja, ništa nije uradio da država povрати monopol na izdavanje udžbenika za osnovne i srednje škole kako ne bi udžbenička mafija tu godišnje okretala oko sto miliona evra. Izdavači iz Hrvatske, iz Nemačke i iz nekih drugih zemalja.

Imamo mi i ovoga ministra sporta. Njegov jedan od najbližih saradnika je već u zatvoru, valjda za nekih milion i nešto evra, možda i skoro dva miliona. Neki akteri su još uhapšeni pored njega, zbog fantomske firme Evropske univerzitetske igre 2020. godine u Beogradu, kojoj su uplaćivane pare i netragom nestajale. Ministar je još uvek na svojoj funkciji.

Dakle, imate čitav niz ministara koje ste morali izbaciti iz Vlade, otarasiti ih se, pa onda krenite i na te izbore ako izbore pripremate.

(Predsedavajući: Privodite kraju, kolega Šešelj.)

Ovako, s njima usvajati budžet i s njima na izbore izaći, teško ćete se provesti. Nemojte misliti da vam nešto iz stare slave može tu pomoći, jer mnogo je prljavog veša iza nekih od vaših ministara...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Povreda Poslovnika, narodni poslanik Vladimir Marinković.

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Hvala, uvaženi predsedavajući.

Poštovani ministre, dame i gospodo narodni poslanici, reklamiram povredu Poslovnika, članovi 27, 106. i 108.

Meni je jasno da je ovo poslednji mandat Srpske radikalne stranke i da prethodni govornik želi da privuče pažnju, ali mi nije jasno da predsedavajući tokom 20 minuta ne pokuša bar poslovnički, imajući pravo da primeni član 108. ili 109, imajući u vidu da prethodni govornik apsolutno ništa nije govorio o budžetu.

Ali ajde što nije govorio o budžetu, ja moram da napomenem da se naša zemlja danas nalazi u jednoj veoma izazovnoj situaciji, možda situaciji koja nije bila takva u proteklih 20 godina. Naš narod na Kosovu i Metohiji danas nema lekove, naš narod na Kosovu i Metohiji možda za nekoliko dana će biti u takvoj situaciji da nema hranu, da nema vodu, da nema grejanje, i u takvoj situaciji ja sam zamišljao da će ljudi iz SRS, možda bar simbolično, možda na neki drugi način...

Meni je zabranjeno. Pre neki dan, zajedno sa predsednicom Narodne skupštine, od strane kosovskih odnosno albanskih separatista, da uđem na teritoriju Kosova i Metohije...

(Vojislav Šešelj: Ih, kad je meni zabranjeno!)

... Ali vama nije.

(Vojislav Šešelj: Kako nije?)

Vi možete zajedno da pomognete našem narodu da se izбори tamo sa ovakvom situacijom, a možda i da dejstvujete, kao četničke jedinice po KBS-u, po ROSU jedinicama, kako ste to govorili proteklih 20 godina...

(Predsedavajući: Kolega Marinkoviću...)

... I da na taj način ugrozite šiptarske separatiste.

Ja mislim da ovakav jedan vid ponašanja nije na čast nikome. Ne samo prethodnom govorniku, ne samo dr Šešelju. Nije nikome u ovoj zemlji. Mislim da se Milan Stojadinović, Nikola Pašić prevrću u grobu zbog ovakvog ponašanja.

PREDSEDAVAJUĆI: Kolega Marinkoviću, privodite kraju.

Da li želite da se Skupština izjasni u danu za glasanje?

VLADIMIR MARINKOVIĆ: Tražiću da se Narodna skupština izjasni u danu za glasanje. Uz to, molim vas da nastavite da vodite sednicu kako ne bismo imali jednu ozbiljnu krizu ovde u Parlamentu, jer će doći do mogućnosti da se ovde, kao što se od prethodnog govornika opstruira rad Parlamenta, da to i mi sad ovako... (Isključen mikrofonom.)

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

Pravo na repliku, narodni poslanik Milorad Mijatović.

MILORAD MIJATOVIĆ: Ne, ja želim da diskutujem kao ovlašćeni.

PREDSEDAVAJUĆI: Nastavite, kolega Mijatoviću.

MIŁORAD MIJATOVIĆ: Hvala.

Pošto je Socijaldemokratska partija Srbije partija koja gleda u budućnost, ja se obraćam zbog građana Srbije. Ja se neću vraćati u prošlost. Stranka o kojoj je malo bilo reći, samo minutu, stranka je prošlosti, njen lider Vojislav Šešelj je pluskvamperfekt i samim tim nemamo šta o tome da govorimo. Ja ću se vratiti na budžet.

Budžet je nešto o čemu danas raspravljamo, a raspravljamo o jednom budžetu koji je za nas vrlo značajan i vrlo bitan.

Postigli smo dobar rezultat u finansijskoj konsolidaciji. Ne dobar rezultat, mogu reći izvanredan rezultat. A zašto izvanredan rezultat? Uredili smo finansije. Srbija ima uređene finansije. To je veoma važno da građani Srbije znaju.

(Narodni poslanik Vojislav Šešelj dobacuje s mesta.)

(Narodni poslanik Muamer Bačevac dobacuje s mesta.)

Molim vas, smirite ih.

(Vjerica Radeta: Čovek nema koncentraciju.)

(Vojislav Šešelj: Nemaš koncentraciju?)

PREDSEDAVAJUĆI: Molim kolege da omoguće kolegi Mijatoviću da nastavi svoju diskusiju.

MIŁORAD MIJATOVIĆ: Za vas sam uvek imao koncentraciju i imaću je zauvek. Uvek sam vas pobeđivao, i u Sarajevu i ovde.

Ja govorim o stabilnosti budžeta. Budžet je planiran tako da na prihodnoj strani i rashodnoj strani ima stabilnost, što znači sredstva su planirana realno, konzervativno i Srbija nema više iznenađenja. Ne može se desiti da Srbija dođe u situaciju da iskoči neki dug, da iskoči nešto što nije bilo predviđeno, što znači da Srbija postaje jedna uređena zemlja, okrenuta budućnosti.

Dalje, ovaj budžet je uravnotežen, što znači tačno se zna gde će se šta potrošiti. Ne može da se desi dizbalans, ne može da se desi da se pojavi budžetski deficit. Mi imamo iskustva sa budžetskim deficitom. Da vam kažem, znate kad je bilo 6,6% deficita BDP-a, kad se radilo o stotinama miliona? A mi u poslednje tri godine imamo suficit, što je veoma važno, što je veoma bitno. U ovom budžetu koji smo planirali mi imamo situaciju da planiramo deficit od 0,5%. Godine 2015, kada sam govorio o budžetu, tada sam jasno stavio do znanja – ako postignemo 0,5%, tada će to biti istorijski uspeh. E, mi imamo procenjeno 0,5% budžetskog deficita, što je za zemlju kao što je Srbija, njenu ekonomsku snagu, sasvim normalno i što omogućava da idemo dalje.

Međutim, ja smatram da je postići uspeh u finansijskoj konsolidaciji lakše nego to sačuvati. Zašto? Pa zbog činjenice da, kad imate više sredstava, više sredstava za potrošnju, tada se nalazite u situaciji da rastu apetiti. Svi traže veće plate, svi traže veće penzije, svi hoće nove auto-puteve, svi hoće nove železnice, dakle javljaju se oni čiji apetiti jačaju. Zato ova vlast, za koju ja ne

sumnjam, i ova pozicija u kojoj se nalazimo, da ćemo uvek dobiti izbore zato što se ponašamo domaćinski, zato što trošimo ono što smo zaradili, to znači ne razbacujemo se državnim parama, već o svakom dinaru vodimo računa. To je ono što nas karakteriše i to je ono što građani Srbije znaju i veruju.

Ovaj budžet ima i značajnu socijalnu dimenziju. Zašto? Pa vodimo računa da povećamo standard. Evo, na primer, sama činjenica da se povećavaju plate i da će te plate biti povećavane 7–12%. Za plate u ovoj godini daćemo više 33 milijarde dinara, ali zapamtite, to su one pare koje su zarađene u ovoj godini i koje će biti zarađene u sledećoj godini. Mi ne pozajmljujemo, mi nemamo populističku politiku koja će biti u situaciji da se narodu daje više sredstava da bi se dobili glasovi. Ne, mi smo građanima Srbije rekli da idemo u finansijsku konsolidaciju, da idemo u težak period, ali ćemo, kad dođe vreme, zaista to vratiti, što se i vidi. Dajemo dakle 33 milijarde više za plate, i to dajemo upravo vodeći računa o socijalnim elementima, onim kategorijama koje su i najteže prošle. Odmah da kažem da je veoma dobro što medicinskim tehničarima dajemo 12% veću platu, lekarima 10%, prosveti 9%, vojsci i policiji 9%, carina i poreska uprava 8,5% itd. To je nešto što je veoma značajno. Znači, obećali smo, kada se stvore uslovi, da će te plate biti vraćene na nivo na kojem su bile, al' ne samo vraćene na taj nivo, već te plate će biti i povećane u skladu sa ekonomskom moći zemlje.

Isto tako moram da pozdravim i jednu situaciju koja je vrlo značajna, o kojoj je takođe danas bilo govora ovde u našem parlamentu, a to je minimalna cena rada. Znači, ta minimalna cena rada je znatno povećana. Ona je negde od 2012. godine bila 102 dinara, 2019. godine biće 155 dinara, ili veća za 52%. To je znak da Vlada Republike Srbije i te kako vodi računa o onim kategorijama koje teško žive i koje se nalaze u teškoj situaciji.

Socijaldemokratska partija Srbije upravo je ta partija koja se zalaže za takve elemente da svi imaju jednake šanse da mogu da žive. Meni je posebno drago u ime SDPS što su ovi dogovori napravljeni putem socijalnog dijaloga, što je i prisutni ministar upravo u tome učestvovao, i stigli smo do ove minimalne plate od 27.000 dinara.

Odmah da vam kažem, tim se ne zadovoljavamo. Minimalna plata treba da bude jednaka minimalnoj potrošačkoj korpi. Ta minimalna potrošačka korpa iznosi 36.871 dinar. Al' to je cilj kojem težimo, ne može se sve odjednom. Pristalice smo stava korak po korak i da postignemo. Kao što, kada smo 2014. godine krenuli u finansijsku konsolidaciju, niko od nas nije verovao da ćemo doći u ovu situaciju da imamo sredstva, da imamo budžetski deficit od 0,5%, pa smo 2018. godine to postigli. Ja zato verujem, i verujem ovoj našoj vladi, našoj vladajućoj poziciji, da ćemo moći u narednom periodu zaista doći do ove cene, minimalne cene rada koja će omogućiti da bude jednaka minimalnoj potrošačkoj korpi.

I uvek ćete imati, gospodine ministre, podršku Socijaldemokratske partije da u dogovoru sa sindikatima dođete do bolje i veće cene rada, jer veća cena rada ne samo u javnom sektoru, već povećava plate i u privatnom sektoru i samim tim omogućava da građani Srbije bolje i kvalitetnije žive i da imamo bolji životni standard.

Kada sam već kod plata, želim da kažem još jednu stvar. Nisam oduševljen što nisu usvojeni platni razredi. Ipak, godinu 2019. smatram prelaznom godinom. Drugim rečima, to je godina koja još omogućava da u potpunosti utvrdimo osnove koje smo postigli u finansijskoj konsolidaciji. Ali zato nadležnom ministru zaista upućujem jasnu poruku – očekujem da će platni razredi zaživeti 2020. godine, od 1. januara 2020. godine, i to će za nas biti jedan značajan reformski potez, i to vrlo značajan reformski potez, koji će omogućiti da se uvede red u platama u javnoj administraciji.

To je veoma dobro, jer mi imamo sada jedan raspon koji je od jedan do sedam. Neko kaže – da, to je veliki raspon. Nije. Nama trebaju kvalitetni kadrovi, kvalitetni kadrovi treba da budu plaćeni. Taj raspon može i treba da bude i znatno veći, veći nego što je 1:7. Po mojoj proceni, a i po proceni Fiskalnog saveta, može da bude 1:12.

Još nešto, ja se zalažem za socijalne karte i socijalnu politiku. Drugim rečima, mi nemamo još uvek socijalne karte. Stalno se govori – da, napravićemo ih. Ako hoćemo da imamo adekvatnu socijalnu politiku, tada moramo znati u kakvom stanju se svi nalaze, svaka porodica, a ne da nam se dešava da neko je u stanju socijalne potrebe a ima značajnu imovinu i on koristi instrumente države da bi bolje živeo. Ministar je takođe obećao socijalne karte, a ja držim do tog obećanja i uvek ću vas podsećati kada će biti gotove socijalne karte.

Ja bih želeo da govorim nešto malo o penzijama. Pozdravljamo odluku da se ukine zakon o smanjivanju penzija. To je zaista vrlo velik rezultat. Gospodin Čolaković i ja smo se za to zalagali još krajem 2017. godine. On je ukinut krajem septembra i ...

Molim vas, predsedavajući, da ih umirite, ja ne mogu da govorim.

(Predsedavajući: Molim kolege da dopuste kolegi Mijatoviću da završi svoje izlaganje i da budu malo tiši.

Nastavite, kolega Mijatoviću.)

Ja govorim o penzijama, ne govorim o nekim stvarima koje ovi ljudi sa desne strane govore govoreći o zaštiti srpstva, a više vode računa o svojim džepovima i o svojoj imovini. Ja govorim o ljudima koji žive od penzija, plata, koji nemaju dodatna primanja, koji rade da bi preživeli i izdržavali svoje porodice. Zato insistiram da penzije, koje su zaista povećane, penzioneri su to dobili i osetili u svojim džepovima, i upravo zbog te činjenice predlažem da se razmisli da 2019. bude takođe prelazna godina, ali da u 2020. imamo jasno naznačenu formulu kako će se usklađivati penzije. Ja neću da govorim kako će

da izgleda ta formula, nek se dogovore penzioneri i svi ostali, ali se ne može ostaviti da to bude proizvoljno, već treba uraditi tako da bude jasna i eksplicitna formula da bi penzioneri mogli da znaju šta ih očekuje u narednom periodu. Milion i sedamsto hiljada penzionera je u ovoj zemlji, oni su izdržali najveći teret i zaslužuju da budu nagrađeni, da imaju ono što su svojim radom zaradili, a to je i njihovo pravo.

Oko mnogo stvari mogu da govorim, a ja ću se sada vratiti na neke druge stvari. Želeo bih da vidim u ovom budžetu, nešto je ministar finansija i rekao, ostvarivanje ciljeva održivog razvoja i ostvarivanje Agende 2030. Vrlo značajna agenda. O tome sam govorio kad su bili zakoni o zaštiti životne sredine, i za to trebaju značajne pare i mnogo sredstava ulagati.

Govorim o ciljevima održivog razvoja, a osvrnuću se na zaštitu životne sredine. Ministar je rekao da će značajna sredstva biti izdvojena za prečistače vode, za zdrav vazduh, za vodu, i to je ono što nas inače očekuje kod ulaska u Evropsku uniju.

Mi smo podneli amandmane. Fokus grupa, koja prati ostvarivanje ciljeva održivog razvoja, podnela je amandmane i očekujemo da će se o njima detaljno raspravljati, a to ćemo u pojedinačnoj raspravi i reći. Ovo ne govorim samo zato da bi to bila manifestacija neka, već zato što ciljevi održivog razvoja znače i rast privrede, zelene ekonomije. Ako prečišćavamo otpad, to su značajna sredstva. Ako pravimo obnovljivu energiju, to je takođe značajan rast društvenog proizvoda, a Srbija mora i treba da ima značajan rast bruto društvenog proizvoda. Veliki je rezultat 4,5%, koji imamo u prvih deset meseci, do kraja godine 4,2%. Neću da spominjem kad je to bilo minus 3,1%, o tome je bilo govora.

Srbija ima jednu stabilnost, ide napred i ići će napred, ali osim stabilnosti, treba da znamo gde i kako hoćemo da idemo. Da se ne vraćamo u prošlost, da nas neki ne vraćaju na neke puteve, tamne puteve, na šta su inače stalno spremni jer samo u tim tamnim putevima, tamnim vilajetima mogu da opstanu i da postoje. E, to se više neće desiti. Bolji deo njihove stranke se odvojio, i on ide napred, i neće ih ništa zaustaviti, ni nas zajedno. Hvala.

PREDSEDAVAJUĆI: Zahvaljujem.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

Nemate pravo, gospodine Šešelj, na repliku.

(Vojislav Šešelj: Rekao je da sam pluskvamperfekat.)

Ne, nije vas pomenuo.

Reč ima narodni poslanik Aleksandar Stevanović.

ALEKSANDAR STEVANOVIĆ: Uvaženi potpredsedniče, uvaženi članovi Vlade Republike Srbije, dame i gospodo, pred nama je najbitniji zakon o kojem možemo raspravljati u Narodnoj skupštini Republike Srbije, budžet

Republike Srbije. Rasprava o budžetu Republike Srbije i glasanje o budžetu Republike Srbije jesu ekvivalent rasprave o Vladi i njenim rezultatima.

Kada posmatramo ovaj budžet, možemo da uočimo neke stvari koje su dobre i koje treba pohvaliti, i neke stvari koje nam govore da postoje razlozi zbog kojih bismo morali u nekim segmentima biti zabrinuti. Prevažhodno, ja bih rekao, uljuljkani u nekim stvarima. Ali da krenemo od dobrih stvari, jer kada govorite o bilo čemu, red je da se prvo kaže šta valja, a ne šta ne valja.

Budžet je stabilan, budžet je projektovan na osnovu realističnih pretpostavki, na osnovu realističnog pogleda koliki će biti rast BDP-a, u saradnji sa najvažnijim međunarodnim organizacijama koje jesu na neki način naši bitni savetodavci i garanti našeg kredibiliteta. Nama još uvek treba kredibilitet spolja.

Dobre stvari koje možemo primetiti na makroekonomskom planu jesu da dolazi do pada duga Republike Srbije kao procenta BDP-a i uopšte da imamo nisku inflaciju, stabilan devizni kurs, odnosno sve pretpostavke za to da kažemo da živimo u zemlji koja je postigla stabilnost. Treba biti izuzetno zlonameran i negirati takvo postignuće. Stabilnost je preduslov da bismo mogli razmišljati o nekim drugim stvarima, a te druge stvari se zovu strukturne reforme. I, to je jedan od razloga zašto imamo jedno zrno soli nakon jedne prilično solidne pohvale kada je reč o postignutoj stabilnosti i uravnoteženosti budžeta.

Visok rast koji mi imamo u ovoj godini je posledica, jednim značajnim delom, relativno niske osnovice iz prošle godine, koja je bila loša zbog pada poljoprivredne proizvodnje i zbog loših rezultata u energetici. Logično, kada je taj jednokratni poremećaj prestao da se dešava, on se ne dešava svake godine, mi smo u ovoj godini imali relativno visoku stopu rasta i ona neće biti ispod 4%. I tu sam potpuno saglasan sa procenama koje je izneo ministar koji trenutno, nažalost, nije tu, ali siguran sam da drugi ministri znaju podjednako dobro budžet.

Nažalost, ja i moja poslanička grupa imamo jednu dozu skepse da u narednoj godini građevina i poljoprivreda mogu zabeležiti tako dobre stope rasta kao one koje su se desile, odnosno će se desiti u ovoj godini, i mi u narednoj godini nećemo imati rast od 4%, nego najverovatnije ovih 3,5% koji su projektovani. To je razlog da se zamislimo o dobrim godinama, kako da učinimo da svaka godina donosi rast od četiri ili pet posto, jer Srbija je zemlja u kojoj nisu aktivirani svi proizvodni resursi. Mi smo zemlja koja može u dužem nizu godina da raste po 5%, ako se urade sve stvari koje su neophodne da se rast podstakne. I, ono što je nas zabrinulo je što smo u ovom budžetu rast koji ćemo imati, od tri i nešto procenta u narednoj godini, uglavnom prelili u izdatke, odnosno rashode budžeta, a samo manjim delom to je otišlo u rasterećenje privrede.

Dakle, jako je dobro što je izvršeno rasterećenje koje se tiče osiguranja od nezaposlenosti, što su ukinuti neki parafiskali, ali da bi Srbija bila zemlja

koja svake godine raste po 5%, neophodno je uraditi mnogo više. Dobre godine, kada je stopa rasta četiri ili pet procenata, otvaraju nam prostor da radimo takve stvari, odnosno da smanjujemo opterećenja na najniže plate, smanjujemo druga poreska opterećenja, parafiskale. Bukvalno svake godine kada imamo rast od 4% ili 5%, mi možemo smanjiti ukupno poresko opterećenje privrede za barem 2% i na takav način u periodu od, recimo, četiri, pet ili šest godina napraviti Srbiju koja je jako dobra za domaća mala i srednja preduzeća, a samim tim i za strana. Takva privreda koja bi bila u zemlji, sa državom koja je efikasna a mnogo manje troši, odličan je poziv i za investitore, ali još više za mala i srednja preduzeća iz Srbije da investiraju.

U ovom momentu osnovni problem u rastu u Srbiji su niske investicije, posebno niske investicije domaćih malih i srednjih preduzeća. I, tu je priča zašto mi rastemo po 3,5% u ovoj godini, narednoj, a ne po 4% ili 5%, i to je jedno od ključnih pitanja.

Meni je žao što u ovom budžetu nismo dali veći podsticaj rastu, i tu sam saglasan sa Fiskalnim savetom. Jako mi je drago što je dat delimičan podsticaj kroz neka smanjenja parafiskala i nameta na rad, ali to je zasada još uvek nedovoljno. Takođe, što je isto bitno istaći, najveći lek za probleme preraspodele, o kojima svi vole pričati u Skupštini, jeste rast. Jer lako je zahvatiti iz velikog kazana, a jako je teško zahvatiti iz malog koji je poluprazan. Sa visokim stopama rasta i podsticajima rastu verovatno bismo bili u stanju mnogo bolje i raditi izgradnju infrastrukture, i bolje plaćati profesore i lekare i raditi sve te stvari koje su bitne da Srbija bude zemlja u kojoj se lepo živi, iz koje se ljudi ne iseljavaju.

Ono što mi smatramo u poslaničkoj grupi Pokreta centra je da je neophodno da u budućim usvajanjima budžeta barem 50% dodatnih prihoda koji nastaju na osnovu rasta BDP-a ne budu potrošeni, nego budu upotrebljeni za smanjenje poreskih opterećenja. Samo na taj način privreda Srbije može održivo da raste visokim stopama rasta. Mimo toga smo osuđeni na nešto što se zove stagniranje.

Koliko je to bitno, recimo, možemo pogledati ako zamislimo da imamo dve zemlje, recimo zelenu i plavu zemlju, i one su iste. Nakon osam godina, što jesu dva mandata Vlade, jedna zemlja je rasla po 5%, druga je rasla po 3%. Ona koja je rasla po 5% je bila je hrabra i uradila je nešto dobro. Ona koja je rasla po 3% bila je konzervativna i nije imala dovoljno ambicija. A pogledajmo šta će biti rezultat toga. Zemlja koja je rasla po 5% imaće ovoliki BDP, zemlja koja je rasla po 3% nakon osam godina će značajno da zaostaje. Ovde su problemi koji se rešavaju u školstvu, zdravstvu, vojsci i svemu što je bitno.

Ključno pitanje u svakom budžetu je pitanje rasta. Mi smo pitanje stabilnosti rešili, i ono što jeste potrebno Srbiji je da imamo hrabre politike rasta BDP-a, politike koja se neće zadovoljavati time što smo bolji nego što smo bili

pre šest godina. To su male ambicije. Nema sada bankrotiranih banaka kao pre 20 godina, to se ne dešava. Nema sakrivenog deficita, to se ne dešava. Nema mnogih drugih stvari. Nema toga da se napravi Vlada u vreme krize i da Vlada poveća troškove a ne smanji rashode i tako uđe u krizu i napravi ludost. Toga više nema. Ali je pitanje da li će biti zadovoljstvo da smo postigli nešto ili će se postići nešto mnogo više, i to je ključno pitanje koje stoji.

Zašto mislim isto da je izuzetno bitno razmatrati smanjenje nameta na rad, na najniže plate? I o tome se govorilo danas, šteta što se nije govorilo više. Iseljavanje je realnost Balkana. Dešava se u Hrvatskoj, dešava se u Bosni, u Srbiji, Bugarskoj, Rumuniji, dešava se svugde. Ono što će biti naša realnost za dve do tri godine je da u mnogim granama nećemo imati dovoljno radnika. Sada već u nekim granama nemamo radnika. Kada nemate dovoljno radne snage, zakoni tržišta kažu rastu plate, što nije loše za one koji ostanu. Međutim, taj rast, ako ne bude organski, neće biti rast plata koji je praćen rastom produktivnosti i u većini slučajeva će staviti pritisak na biznis da se zatvara ili da ide u sivi sektor. Ako ne budemo imali politiku smanjenja nameta, bojim se da će nam se taj izazov obiti o glavu. Ne sada, ne za godinu, ali za 2-3 godine ćemo imati taj problem. A ne možemo smanjivati namete tako što ćemo ih jedne godine saseći. Tako se ne radi, ni deficit nije sasecan u jednoj godini. I, to je pitanje svih pitanja koje stoji pred Srbijom.

Takođe je politika Vlade politika subvencija. Pa ako ne bude bilo jeftine radne snage, koga ćemo subvencionisati? Koliko ja god bio protiv te politike subvencija, neće biti jeftine radne snage da je nađete. Zato je pitanje rasta osnovno pitanje, i pitanje smanjenja poreskih nameta. I, da shvatimo, ako imate malu zemlju koja raste, ona je u početku ovalika, malo je tužna, ko Srbija. Država nam potroši, naša, otprilike ovaliko, to jest malo manje od pola. A kad ste veliki i kad rastete, naša polovina, odnosno 45%, manje je od trećine, kad zemlja raste. I, to je osnovno pitanje. Vrlo je jednostavno, ali je za to potrebno imati hrabrosti i naš je poziv da, ko god bude vodio Srbiju, ključno pitanje bude kako ćemo imati rast, a ne kako ćemo potrošiti nove poreske prihode.

Naša poslanička grupa će reći još nešto i o ostalom setu zakona, od kojih mnogi od tih zakona jesu dobri i odgovaraju delom na pitanje rasta i na neka druga pitanja. Toliko od mene. Hvala što ste saslušali i hvala, je li, ako bude bilo nekih komentara.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

PREDSEDNİK: Replika? Kome replika?

(Vojislav Šešelj: Replika Mijatoviću.)

Poslanik Mijatović?

(Vojislav Šešelj: Pomenao mi je ime i prezime i rekao da sam pluskvamperfekat.)

Samo da vidim hoće neko od ministara odgovarati. (Ne.)

Evo replika, dve minute.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Možda smo mi politička prošlost. Međutim, mi smo stranka, mi srpski radikali, koja uvek dosledno samostalno izlazi na izbore, pa kad narod smatra da zaslužujemo deo poverenja, narod nam ukaže to poverenje. Kad narod smatra da nismo potrebni u Skupštini, onda izgubimo poverenje. Kako će biti na sledećim izborima, tek će se videti.

Od kada ste vi formirali vašu partiju, tu socijaldemokratsku, kako se zove, vi nikad sami niste izašli na izbore. Vi ste se uvek prišljamačili uz neku drugu partiju. Vi ste kao bršljan, kao imela, vi ste sadaka partija. Vi se nekom priklonite, pa vam taj pokloni nekoliko mandata i glumite da ste političari.

Hajde jednom sami izađite na izbore. Evo, među Bošnjacima u Sandžaku onaj prirodni cenzus osvoji muftija Zukorlić, osvoji i Sulejman Ugljanin. Vi to niste u stanju. To su pokazali izbori za Bošnjački nacionalni savjet. Vi ste tamo jezičak na vagi, ali jezičak koji drži Rasim Ljajić da bi u životu, političkom, zadržao Sulejmana Ugljanina, jer vas povezuju zajednički interesi.

Dalje, zašto sam o ovome naročito govorio u raspravi o budžetu? Zato što Rasim Ljajić kontroliše i budžetska sredstva koja idu nacionalnim savetima, savetima nacionalnih manjina. Njegov kadar je direktor Kancelarije za ljudska i manjinska prava Suzana Paunović. Pre nje je bio Dušan Ignjatović. To je onaj isti Ignjatović koji je bio i u ovom Savetu za saradnju sa Haškim tribunalom. Rasim Ljajić kontroliše novac koji ide tamo. Zbog toga je to još veća opasnost...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Hvala. Dve minute. Moramo da poštujemo Poslovnik.

Reč ima Milorad Mijatović.

Izvolite.

MILORAD MIJATOVIĆ: Poštovana predsednice, teško je odgovarati nekom ko nikad ne govori istinu, stalno govori neistinu i vi treba da objašnjavate da to nije tačno. Sto puta ponovljena laž je opet laž, nikad neće biti istina.

No, odmah da se razjasnimo. Godine 2012. mi smo pozvani od Tomislava Nikolića, Aleksandra Vučića i nama je ponuđeno da uđemo u Vladu. Mi se nismo nikom nudili, već smo pozvani i ušli smo u Vladu. Godine 2014. mi smo takođe pozvani od Aleksandra Vučića, da vam napomenem, prvi od koalicionih partnera, i jasno nam je rečeno – da, imamo poverenja u vas, dobro radite i zbog toga želimo i dalje da radimo sa vama. Sve ono što je naš koalicioni sporazum sadržavao, Aleksandar Vučić je do poslednje tačke ispunio. To se isto desilo i 2016. godine. Da vas podsetim, prvi smo od koalicionih partnera pozvani. Rečeno nam je – da, idemo sa vama, dobro ste radili i nastavljamo dalje posao i reforme koje smo započeli. Budite uvereni, i tog puta je Aleksandar Vučić ispunio sve ono što je nama dao.

Prema tome, znajući naše kadrove, znajući naše kapacitete i naše mogućnosti, mi smo ušli u vlast samo kao neko ko zaista to svojim radom i

podrškom svojih glasača zaslužuje. Znači, tom podrškom mi smo ušli u vlast. Mi ćemo i dalje raditi, kao što smo i sad deo koalicije i dalje ćemo raditi. Ako budemo pozvani, mi ćemo i dalje biti u istoj koaliciji, jer imamo zaista rezultate i puno poverenja u naše koalicione partnere.

PREDSEDNIK: Hvala.

Po Poslovniku, izvolite.

MUAMER BAČEVAC: Poštovana predsedavajuća, ovo nasilje koje mi ovde trpimo je strašno. Povređen je član 27. Ovde se pominju mrtvi ljudi, iznose laži, neistine od političkog šakala u Republici Srbiji, ratnog zločinca, ovog ovde čoveka, Šešelja, izuzetno puno laži na račun časnih ljudi i to je nešto što se ne sme dozvoliti. Ovde predsedavajući celo vreme dopušta da se ovaj čovek na najgori način obraća drugim poslanicima, dobacuje, zaustavlja rad i unižava srpski parlament i sve što je srpsko.

I dobro je rekao moj kolega – dok se Srbi bore za svoj opstanak, on se bori za svoj džep. I, ne damo mu pare, one koje traži kao reket da prestane. To neće dobiti, ali mu obećavam da ću ga vratiti u Hag, u koji treba da se vrati zato što je ratni zločinac i zato što se krše zakoni ove države. Socijaldemokratska partija i njen predsednik će se izboriti da se zakoni ove države ispoštuju, zakoni Republike Srbije po kojima ovaj ratni zločinac ne sme da sedi ovde. Zapamtite dobro da će se ljudi u Sandžaku, i Srbi i Bošnjaci, pobuniti, čekajte, ispred ove skupštine.

(Vojislav Šešelj: Replika, Mijatoviću odgovaram.)

PREDSEDNIK: Daću vam repliku.

VOJISLAV ŠEŠELJ: Neću Bačevcu, nemam šta da kažem, sve je u pravu. I da sam šakal i sve ostalo, sve je u pravu Bačevac.

(Muamer Bačevac: Bačevac je uvek u pravu.)

Nisi uvek, al' sad si potpuno. Neću ti odgovarati. Samo nastavi tako, Bačevac.

Nego, ovo što se tiče Mijatovića, on kaže da im je Vučić ispunio sve želje. Ne sumnjam. Samo su i Vučić, Aleksandar Vučić, predsednik Republike, i ministar unutrašnjih poslova Nebojša Stefanović neki dan rekli da nemaju pojma da je Rasim Ljajić šef narkomanske mafije. Nisu imali pojma. Zašto? Zato što ih direktor Policije nije uredno izveštavao. Je l' tako, Đorđeviću? A, ti si bio vojni ministar. Dakle, za to nisu znali. Ali sad znaju. I sad znaju da Rasim Ljajić podržava Sulejmana Ugljanina, da je s njim u koaliciji i da je podržao Esada Džudžu za predsednika Bošnjačkog nacionalnog savjeta. Sad su sve maske skinute.

I, ja se sve vreme obraćam vlasti, obraćam se Vladi, a ne obraćam se njima. Oni su za mene beznačajni. Oni ne smeju nikad sami da izađu na izbore. Oni su bili 2012. godine sa Tadićem u koaliciji, sadaka partija, dobili od njega broj mandata, a onda preveslali i Tadića i Dunav i prešli kod naprednjaka u

vladajuću većinu. Posle su sadaka partija naprednjačke stranke, stavili ih tamo na listu, poklonili im određen broj mandata. Sledeći put nek izađu sami pa će videti – dupla nula, nula na kvadrat.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Imam tri prijavljena.

Milorad Mijatović prvi, replika.

MILORAD MIJATOVIĆ: Naravno, ja više ne vidim svrhu ove polemike koja je ovde nastala. Znam da ova partija s desne strane moje želi to, ona se upravo u takvim situacijama najbolje snalazi, u haosu, neredu, ali ovo je jedna druga Srbija, na koju izgleda nisu navikli. Oni nisu navikli da je ovo jedna uređena zemlja gde se poštuju zakoni, gde se zna šta ko radi i gde se ide napred.

Mi ovde govorimo o budžetu. Želim da se nastavi priča o budžetu, a ne o prošlosti. Prošlost je iza nas i zaista nećemo o njoj govoriti. Neću ni odgovarati ni na one proste izraze koji se ovde govore. Znate, ja mogu da kažem da je ova partija koja je podržavala jednog sudionika u izborima u Sandžaku izgubila. Pa šta se ljutite? Izgubili ste. Vi ste muftiju Zukorlića podržavali, izgubili ste. Šta vam ja mogu?

A mogu za vas da kažem još nešto dalje, vi ste najamnička partija. Ako želite neki poslovi da se urade, daju vam se pare, vi u najam uđete. Jedino što ste se ovde prevarili, a to je – niste uradili posao. Sad se vadite. Pa znate, nije majka sina karala što se kockao, već zato što se vadio, a vi se sada vadite.

PREDSEDNIK: Određujem, po članu 112, pauzu od pet minuta da bismo prešli da raspravljamo dalje o budžetu.

(Vojislav Šešelj: Replika.)

Nema više replika, mislim da smo dosta pričali o ovoj temi.

(Posle pauze.)

PREDSEDNIK: Možemo da nastavimo.

Reč ima poslanik Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Zahvaljujem, predsednice.

Ovako izgleda novogodišnji poklon koji ste pripremili građanima Srbije i svaka od ovih preko 3.500 strana ovde, ovog poklona koji ste pripremili građanima Srbije, uređuje njihove živote i uređivaće u narednoj 2019. godini, a raspravljaćemo u jednoj objedinjenoj raspravi sa 62 tačke dnevnog reda 40 zakona, od kojih svega tri nisu po hitnom postupku, 1.761 član ukupno.

Kako čuh malopre neke koji kažu da je neke 2010. godine neko imao i više tačaka na sednici, da, samo je zaboravio da kaže da nikada sve tačke nisu bile objedinjene sa budžetom u jednu tačku dnevnog reda, već u 14 različitih rasprava, i sednica je trajala tri meseca, za razliku od vaših, koje traju po nedelju ili dve dana sa jednim jedinim ciljem, a to je da se prikrije istina od građana Republike Srbije. Ovo je ponižavanje njih. Nije ovo ponižavanje nas koji smo

opozicioni poslanici u Skupštini, nego građana Republike Srbije, čiji ste vi ovde predstavnici i treba da zastupate njihov interes.

Takođe, predsednice Parlamenta, moram da izrazim nezadovoljstvo zato što je Siniša Mali, ministar finansija, napustio Parlament. Ne znam koji to on važniji posao danas ima nego kada je rasprava u načelu o zakonu o budžetu i setu zakona iz oblasti finansija i ekonomije pa je otišao nekim drugim poslom verovatno i neće biti tu da sa nama polemíše o tome i da odgovara na pitanja koja ćemo postaviti u ime građana Republike Srbije. Tako da bi možda i bolje bilo da prekinete sednicu pa da sutra nastavimo, ako se on udostoji pa da se vrati ovde u ovaj parlament.

Što se tiče stanja u državi, prioriteti jedne države su prva stvar u ozbiljnim društvima uz dijagnozu trenutne situacije kako bi se napravila strategija šta treba raditi u jednom društvu. Naravno, to nikada nije bilo svojstveno vašoj vlasti. Sedam godina vladate Srbijom, i dan-danas ne znate šta su problemi u Srbiji. Niste ni u ovom budžetu definisali ključne probleme. Ne bavite se problemom ni demografije, ni obrazovanja, kao dva ključna problema u ovom društvu, a da ne govorim o reformi političkog i ekonomskog sistema.

Naravno, ono što je odlika vaše vladavine je da ste razorili sistem institucija, da ste razorili vladavinu zakona i prava, jer vam to ne odgovara, odgovara vam samo moć političara, onih koji su na vlasti, a ne poštovanje zakona i ne funkcionisanje ozbiljnih i nezavisnih institucija. Zato jedna od ključnih stvari koja proizilazi iz ovog budžeta jeste da će on nastaviti sa korupcijom u velikim razmerama u Republici Srbiji, da će se birokratija, koju ste obećavali da ćete rešiti, nastaviti, nastaviće da opterećuje građane Srbije.

Što se korupcije tiče, došli ste na vlast sa pričom o borbi protiv korupcije. Danas, nažalost, ministra finansija nema da mi odgovori šta je preduzeo dosada i šta će preduzeti da se Srbija skine sa crne liste FATF-a. Jedina zemlja u Evropi osumnjičena za pranje novca i finansiranje terorizma. To je njegov resor. Da ne govorim o onome što je GREKO rekao o rastu korupcije u Srbiji, jer nijednu od preporuka od 2015. godine niste primenili.

Naravno, i u ovom budžetu će nastaviti da se bahate javna preduzeća, i sve to na teret građana Republike Srbije, jer sedam godina pogrešne ekonomske politike je stvorilo katastrofalne rezultate po građane Republike Srbije. Jer vaša politika je svih sedam godina, i nastaviće se u 2019. godini, da uzimate pare i novac od građana Srbije, da trpate u centralnu kasu i da onda te novce trošite besmisleno na raznorazne projekte koji imaju za cilj ili vaše bogaćenje kroz koruptivne projekte ili političku kampanju za kupovinu glasova i vaš opstanak na vlasti.

Stoga je i ovaj budžet koji ste predložili predizborni budžet i daleko je od tog, kako je rekao Siniša Mali, dominantno razvojnog karaktera, jer ovde

nema razvoja, izuzev političkog razvoja gde ćete se dodvoravati građanima pojedinim stavkama iz ovog budžeta.

Vaša pogrešna ekonomska politika koju vodite sedam godina dovela je do toga da su Srbi danas, gospodo, jedan od najsiromašnijih naroda u Evropi. Ako niste znali, dva puta su Srbi siromašniji od Hrvata, tri puta od Mađara i Hrvata, a čak pet puta od Slovenaca i Čeha. To je zato što i danas u Srbiji naši radnici, zaposleni, primaju gotovo najniže zarade u Evropi. Reći ću vam da je i ovo vaše povećanje, predizborno, koje ste predvideli, toliko malo da se srpski radnici neće nimalo osetiti bolje u odnosu na one koji rade u zemljama u okruženju. Danas su plate u Sloveniji 1.082 evra, u Hrvatskoj 843 evra, u Mađarskoj 703, u Rumuniji 535, Crnoj Gori 512, Bosni i Hercegovini 448, u Srbiji septembarska plata, kako reče Zavod za statistiku pre neki dan, 405 evra. Samo je Makedonija sa 393 ispod nas. Toliko o vašim ekonomskim uspesima.

Dalje, kaže predsednik Aleksandar Vučić na vašem partijskom glasilu „Pink“ TV pre neki dan, pozivajući se na navode Agencije CIA – možete misliti, Aleksandar Vučić se poziva na izveštaj Agencije CIA – da u svom najnovijem izveštaju o zemljama sveta su glavni faktori za povoljni privredni rast i ekonomske reforme Srbije njene strateška lokacija, jeftina i kvalifikovana radna snaga i Sporazum o slobodnoj trgovini sa Evropskom unijom. Ali zaboravi da nastavi šta još kaže taj izveštaj CIA na koji se on poziva, a to je da je nezaposlenost u Srbiji sa 16% daleko iznad proseka EU, da nedostaje implementacija strukturnih reformi i da je izuzetno spora, da je udeo javnog duga u BDP-u 2017. godine iznosio 71%, a ne kako kažu podaci Ministarstva finansija 61,5%, da strukturne reforme javnih preduzeća izostaju, strateška reforma javnog sektora i, naravno, najveći izazov je to što je neefikasni sudski sistem, izuzetno visok nivo korupcije i stanovništvo koje ubrzano stari. To je zaboravio da kaže predsednik Aleksandar Vučić kad se pozivao na taj izveštaj.

Zbog svega toga iz Srbije vam je za šest godina vaše vladavine 600.000 ljudi otišlo. Otišli su u ozbiljne zemlje, organizovane zemlje, u kojima se bolje živi, gde postoji vladavina prava i zakona, ljudske slobode, gde ljudi mogu da budu pristojno plaćeni od svog rada.

Kada govorite o rastu BDP-a, i posebno mi je žao što ovde nema gospodina Siniše Malog, ministra finansija, reći ću vam da smo i po BDP-u na začelju i Evrope i regiona. BDP Republike Srbije je, po ovom izveštaju CIA na koji se poziva Aleksandar Vučić, tu negde na nivou sa Obalom Slonovače, Kongom, Turkmenistanom, daleko iza Hrvatske, Bugarske, Mađarske i Rumunije. To su takođe vrlo važni podaci.

Siniša Mali govori o nekakvom rastu BDP-a u ovoj godini, koji će biti 4%, kako on kaže, nada se i preko toga, samo zaboravi da kaže da ostale zemlje sa kojima se poredi iz regiona su, za razliku od nas, imale daleko veći BDP prošle godine i da taj vaš rast kojim se hvalite ove godine se bazira na činjenici

da smo imali najmanji rast u Evropi prošle godine – 1,8%. Zaboravljate to da kažete građanima Srbije.

Pa onda kažete vrlo zanimljivu jednu stvar, pošto nema rasta BDP-a i pošto smo i dalje na začelju, da se javni dug smanjuje. A ja ću vas pitati – kako? Kumulativni rast BDP-a, odnosno proizvodnje u Republici Srbiji je od 2012. do 2017. godine, za vreme vaše vladavine, 5,25%. Za isti taj period svetski rast BDP-a je 23%, četiri puta više u proseku. Kada govorite o rastu u periodu pre 2012. godine, vrlo često znate da pomenete 2009. godinu i kažete – tada je bio negativan, minus 3,12%. A što ne pomenete 2008. godinu, kad je bio 5,37%, 2007. godinu – 5,89%? Kad govorite o tome da ćete biti lideri, a Vučić je govorio da ćemo imati najveći rast u Evropi, da ćemo imati rast veći od Nemačke, zašto ne kažete da smo 2002. godine sa 7% bili prvi u Evropi po rastu BDP-a, da smo 2004. godine sa 9,05% rasta imali drugo mesto u Evropi i da je od 2001. do 2012. godine kumulativno 46% porastao bruto društveni proizvod Republike Srbije? Za vas je to misaona imenica, zato što vodite potpuno pogrešnu ekonomsku politiku.

Ono što je rezultat pogrešne politike je javni dug. Zadužili ste građane Srbije od 2012. godine do danas za punih devet milijardi evra. Kad ste došli na vlast 2012. godine, javni dug je bio 15 milijardi evra, on je danas 24,3 milijarde evra. I onda kažete – u junu mesecu javni dug je 24,4 milijardi evra, 60,5% BDP-a. Zadužili ste građane Srbije za novih 800 miliona evra u ovoj godini, a onda kažete da je u septembru 24,3 milijarde, skoro isti iznos, apsolutni, koliko duguju građani Srbije, 56,7% BDP-a.

Dakle, vi nastavljate da izmenom metodologije i falsifikovanjem statističkih podataka i lažnim promenama procena BDP-a za ovu godinu smanjujete statistički procenat zaduženja Republike Srbije, odnosno njenih građana, jer građani Srbije sve više duguju pod vašom vlašću i vašim režimom. Dakle, i pored ovih devet milijardi koje dugujemo više nego 2012. godine, ukupno 24 milijarde, vi ste i u budžetu za 2019. godinu planirali nova zaduženja.

Kada govorimo o penzijama, obećali ste penzionerima da će imati novi ček, koji će dobiti ove godine posle, normalno, ukidanja privremenog smanjenja penzija, da će svi imati veće penzije 8,8–13,2%. Veće penzije. Oni koji su imali više sreće, dobili su istu penziju kao 2014. godine, pre smanjenja. Oni koji su imali manje sreće, dobili su hiljadu dinara ili dve manje. Rugate se penzionerima Srbije. Omalovažavate ih i smeжете im se u lice govoreći im o nekakvim povećanjima, a dali ste im u najboljem slučaju istu penziju, a možda i manju. Siniša Mali je govorio da će biti istorijski najveća penzija. Brutalno je slagao penzionere Republike Srbije, da pritom nijednom rečju nije rekao kako će vratiti 800 miliona evra koje je od njih uzeo za ove četiri godine, ukrao 800 miliona evra para od penzionera koji su građani Republike Srbije. A i da su

porasle penzije za 8,6%, to se ne bi osetilo jer u istom periodu za 8,6% su porasle potrošačke cene u Republici Srbiji.

Dakle, nastavlja se i u ovom budžetu pljačka građana Republike Srbije, kroz razna poskupljenja, kroz takse, kroz akcize, a u prethodne tri godine ste samo na akcizama za gorivo, koristeći pad cene nafte na svetskom tržištu, uzeli od građana Srbije negde oko 220 miliona evra, zato što niste smanjili akcizu onda kada je počela da skače cena nafte na svetskom tržištu, ali ste podizali akcize onda kada je nafta na svetskom tržištu padala.

I kad govorite o poljoprivredi u budžetu i pričate o tome kako je, ne znam, povećan budžet za 17,4%, 7,6 milijardi je više, da, to je super, to je bolje nego da nema nikakvog povećanja, to je bolje nego da ima smanjenja, ali je to, dragi prijatelji, daleko od onoga što treba srpskom agraru i srpskom seljaku. Sa ovim povećanjem od 7,6 milijardi samo ćete da im vratite ono što im dugujete. To nije povećanje budžeta za njih, to je da se razdužite, jer im dugujete za podsticaje i subvencije iz 2018. godine, ove, koje još niste isplatili i nećete isplatiti do kraja godine.

A podsetiću vas, 2012. godine, kad ste dolazili na vlast, šta ste obećali srpskom seljaku – agrarni budžet će se značajno povećavati i njegova visina treba da iznosi minimalno 5% u 2012. godini, sa minimalnim povećanjem od 1% u svakoj narednoj godini. Zna li, ministre, koliko je on danas? Opet ispod pet. Zakonom o podsticajima u poljoprivredi je definisano da minimum 5% bude iznos agrarnog budžeta. Opet ste ispod pet. Godine 2012. ste obećali da ćete svake godine povećavati za po 1%, a vi ste skinuli i ispod 5%.

Ali zato vi imate vaše poljoprivrednike, imate „Tenis“, za koji spremate subvencije, dajete mu zemlju naših paora, imate raznorazne Arape koji desetine hiljada zemljišta po Srbiji uzimaju, kojima ste poklonili PKB za 105 miliona, a paralelno s tim ste investirali u kupovinu kablovske mreže „Kopernikusa“ sa 200 miliona evra. Dakle više vredi kablovski operater koji vi plaćate nego PKB koji ste prodali za 105 miliona evra, sa 17.000 hektara, 17.000 grla stoke.

I, naravno, ono što dokumentuje to da je ovo predizborni budžet jeste i nivo kapitalnih investicija, svega sto miliona više za infrastrukturne projekte. Dakle, nema nikakve priče o rastu BDP-a ni u sledećoj godini, zato što ste 46 milijardi opredelili za vojsku i policiju, za njihovu opremu, petinu ukupnih investicija. I, to nije sporno, ako treba, ali objasnite građanima Srbije konkretno za šta će se ti novci u vojski utrošiti. Pošto svakoga dana u vašim tabloidima slušaju o ratovima, o tenkovima, o raketama, o ko zna čemu, recite ljudima za šta će se, u koju opremu će se tih 46 milijardi uložiti. Naravno, trpeće zbog toga zdravstvo, školstvo i ekologija.

Kad govorimo o infrastrukturi, posebno moram da napomenem Moravski koridor, pošto ja živim u tom delu Srbije. U ovom budžetu ste predvideli 800 miliona evra za početak izgradnje Moravskog koridora, auto-

puta koji je dugačak 110 kilometara i ide dolinom Morave. Isti taj put 2013. godine, kada je trebalo da se gradi, 500 miliona evra je bila procena CIP-a, a ponuda kineske kompanije, investicionog fonda, od 530 miliona je odbijena jer je prevazilazila procenjenu vrednost nabavke. Šta se desilo u međuvremenu pa je cena skočila za 300 miliona? Ista dužina, ista trasa, samo što otprilike neki drugi se bave tim poslom, koji se bolje razumeju u procenite. Molim vas da mi neko odgovori šta je poskupelo za 300 miliona evra na Moravskom koridoru, koji je ista trasa, koji je ista dužina, samo je veća para koja treba da se da, ovog puta američkom izvođaču i investitoru „Behtelu“.

Naravno, predložićemo amandmanom da se jedan deo sredstava iz kancelarije predsednika Nikolića za saradnju sa Kinom i Rusijom prebaci u fond za Ministarstvo građevine kako bi mogli da sruše nelegalan objekat na Kopaoniku, za koji očigledno nemate dovoljno para da ga srušite ili je možda povezan sa ovim vašim vođama koji drže mir, stabilnost i na braniku su otadžbine na Kosovu, kako reče Vučić pre neki dan pozivajući se na Milana Radojičića kao najvećeg zaštitnika Srba na Kosovu.

Naravno, kako izgleda stanje u budžetu najbolje pokazuju pojedine brojke. I dalje se nastavlja sa pogubnom politikom subvencionisanja javnih preduzeća, pa ste Železnici dali novih 14,6 milijardi i u ovom budžetu, kao i prošle godine. Usluge po ugovoru kabineta premijera povećane za 17,6%, avio-služba Vlade za 72% je povećana, na 500 miliona, verovatno ovi koji vas voze iz „Pinka“ treba da se plate, mediji 5,3%, 43 miliona je budžet za medije, ali zato ste Kancelariji za borbu protiv droga smanjili za 22% budžet, za četiri miliona, pa ste onda socijalnu zaštitu smanjili za 15% – to je vaš resor, ministre – za 21 milijardu, pa ste Agenciji za borbu protiv korupcije smanjili budžet za 30,6%, za 111 miliona, pa ste Upravi za javne nabavke smanjili 43%, ili 108 miliona, Ministarstvu privrede za 10%, ili četiri milijarde, i ono što je dobro, smanjili ste i Kancelariji za saradnju sa Rusijom i Kinom za 17,6%, ili osam miliona, ali ste ostavili 41 milion Tomislavu Nikoliću da, pored toplog boravka u predsedničkoj vili u Užičkoj, može da ima i neke novce za džeparac. E, to je loša vest za građane Srbije i to je politika kontinuiteta kojom će oni biti sve siromašniji a vi na vlasti sve bogatiji.

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Izvolite, Martinoviću, replika.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: Gospodin Aleksić je tražio neke odgovore. Evo, ja ću pokušati da mu odgovorim.

Ovo su reči Edite Tahiri: „Kosovo je samostalna, međunarodno priznata država, potvrđena Međunarodnim sudom pravde“. To je posledica vaše politike. To je posledica politike Vuka Jeremića, koji je postavio pitanje zahvaljujući kome Srbi danas koji žive na Kosovu i Metohiji imaju ogromne životne probleme.

Vi danas, gospodine Aleksiću, vodite kampanju. Vi koji stalno pričate o slobodi medija, vi koji pričate o diktaturi, vi koji kažete da postoji cenzura u Srbiji od strane Aleksandra Vučića i Srpske napredne stranke, vi ste danas izdali saopštenje gde vodite harangu protiv, to piše u vašem saopštenju pa ću da citiram, „Pinka“, „Studija B“, dnevnih novina „Srpski telegraf“, „Informer“, „Alo!“, „Kurir“, „Večernje novosti“ i „Politika“, kao i veb-portala *republika.rs* i *srbijadanas.com*, samo zato što su objavili informaciju da je Vuk Jeremić svedok u postupku koji se vodi pred Okružnim sudom u Njujorku, u koji je umešana međunarodna korupcionaška banda čiji je sastavni deo Vuk Jeremić, a postupak se vodi protiv njegovog prijatelja i poslovnog partnera Patrika Hoa, koji mu je omogućio enormnu zaradu.

Samo u jednoj firmi, *CFC*, Vuk Jeremić je za dve godine, po svedočenju samog Patrika Hoa, i to je pročitano u postupku pred Okružnim sudom u Njujorku, dobio 660.000 evra. Do dana današnjeg građani Srbije nisu dobili informacije po kom osnovu i zbog čega je katarska ambasada u Berlinu uplatila Vuku Jeremiću iznos od 200.000 evra. Do dan-danas građani Srbije nisu dobili informaciju odakle Vuku Jeremiću na računu preko sedam miliona evra.

(Predsednik: Hvala, vreme.)

Dakle, to su posledice pogubne politike Vuka Jeremića, Dragana Đilasa, Dušana Petrovića i svih onih koji danas predstavljaju tzv. Savez za Srbiju, a ja ću nastaviti dalje, gospođo Gojković, da iznosim kako su i na koji način upropastili srpsku privredu.

PREDSEDNIK: Hvala.

Po Poslovniku, izvolite.

VLADIMIR ORLIĆ: Hvala, gospođo predsednice.

Član 107. i pitanje dostojanstva Narodne skupštine, i zbog ponovo notornih neistina koje smo slušali iz usta poslanika Aleksića, ali i zbog potpuno neprihvatljivog odnosa prema predstavnicima Vlade.

Našao je čovek za shodno da ovde bukvalno proziva imenom i prezimenom ministre i pita gde je otišao taj i taj, zašto nije tu. To je apsolutno neprihvatljivo, jer svi mi kao narodni poslanici dobijamo lepo i uredno ko su predstavnici Vlade. To je mogao da pročita, i to zna, ali nije hteo to da uvaži. Ali potpuno je neprihvatljivo da se na taj način odnosi prema ljudima koji su mu politički protivnici, a ne nađe za shodno da pogleda oko sebe. Gde su narodni poslanici Dragana Đilasa, Vuka Jeremića, Boška Obradovića i njima sličnih? Gde su? Pogledajte samo taj boks gde sedi on. Gde je iza Aleksića bilo ko? Tamo što ih ima troje-četvoro, hajde to i da uvažimo, ali gde su i na ovoj sednici i na bilo kojoj?

Znamo, naravno, i ne bi to niko ni zamerio, da imaju neke političke tribine, poput ove što će sada da bude u šest sati. Ali šta je problem tu? Ne da idu gde god hoće, široko im polje, nego što će tamo da ponove gnusne laži i

gnusne optužbe na račun Aleksandra Vučića i SNS-a, da su krivi za nešto što se dogodilo Borku Stefanoviću, a to im je tema tribine, a neće naći za shodno, neće naći za potrebno da elementarno poštenu stvar kažu, da je Stefanovića spasao policajac, predstavnik države o kojoj govorite sve najgore, koju olajavate na sva usta.

Nećete naći za shodno da ponovite tamo, da kažete ljudima da je u roku od 90 minuta identifikovano svako od tri lica koja su učestvovala u tome i da je ta zla država, koju ne volite, koju ne podnosite i mrzite zato što Aleksandra Vučića mrzite, to rešila za 90 minuta. Pa budite poštteni, tamo kažite da ste 15 dana branili u vreme kada je ubijen Ranko Panić, a stradao pod čizmom kojom su komandovali i Đilas, i Jeremić, i Obradović i ostali, da ste tada 15 dana branili da se zna za sudbinu čoveka. A sada kad je neko napadnut, i nije važno kome pripada, za 90 minuta se rešava ono što je bilo neprijatno, neprihvatljivo...

(Predsednik: Vreme.)

Završavam, poslednja rečenica.

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Vreme. Hvala.

Miroslav Aleksić.

MIROSLAV ALEKSIĆ: Drago mi je što osim jeftinog politikanstva i napada na opoziciju niste imali šta da kažete na moju diskusiju, jer sve što sam rekao rekao sam istinu i nemate šta da demantujete.

Što se tiče Kosova, nije niko osim vas pravio vladu sa Ramušem Haradinajem i terao Srbe da izađu na izbore, niti potpisao sporazum o uspostavljanju administrativnih prelaza, niti dao sudsku i izvršnu vlast na Kosovu. To ste sve uradili vi, da vas podsetim, Briselskim sporazumom i nekim drugim dokumentima, a sada kukate kad vas oni odozdo ošamare, pa kažete – možemo mi da trpimo, neka biju oni nas, mi smo fini, žalićemo se Evropi, Americi, da rešimo probleme. Ne, na taj način trpe samo građani na Kosovu. To je rezultat vaše potpuno pogrešne politike.

Što se tiče kampanje protiv medija, nikakvu mi kampanju ne vodimo protiv medija, nego mediji vode protiv opozicije, Saveza za Srbiju, Narodne stranke i gospodina Vuka Jeremića. Od tih medija smo tražili da objave demanti da je on taj koji je šef međunarodne kriminalne bande, da je umešan u međunarodnu korupciju. To su objavljivali. To je laž, to su neistine i to je način vaše političke borbe protiv neistomišljenika, tako što ih ljagate, tako što ih omalovažavate, tako što širite mržnju, tako što širite agresiju, stvarate atmosferu linča i, kad se desi ovo što se dogodilo Borku Stefanoviću, vi se posle pozivate na neke druge slučajeve.

Pa nije tačno. Vi ste ti. Aleksandar Vučić je uzrok što je neko Borku Stefanoviću razbio glavu...

(Isključen mikrofoni.)

PREDSEDNIK: Vreme vam je prošlo.

Replika, Aleksandar Martinović.

ALEKSANDAR MARTINOVIĆ: U vaše vreme, gospodine Aleksiću, odnosno u vreme Vuka Jeremića, vi tad niste verovatno predstavljali ništa na političkoj sceni Srbije, ubijeni su, pored Ranka Panića 2008. godine, ubijen je Momir Gavrilović, ubijen je Nenad Batočanin, ubijeni su ljudi koji su svedočili o kriminalu onih koji su došli na vlast 2000. godine.

Što se tiče suđenja pred Okružnim sudom u Njujorku, pa vaš Vuk Jeremić je rekao, to su njegove reči, to je on rekao pred sudom, da je on lično, evo citiram šta čovek kaže: „Ja sam povezao Patrika Hoa i bivšeg šefa diplomatije Senegala, Tidijana Gadija“. On je, dakle, povezao tu dvojicu ljudi i iz toga izvukao ogromnu imovinsku korist. A sam Patrik Ho je na sudu rekao da je on zaposlio vašeg predsednika stranke Vuka Jeremića u jednu kompaniju, gde je za dve godine dobio 660.000 evra.

Što se tiče rasta bruto društvenog proizvoda, u vreme vaše vlasti rast BDP-a je zabeležen samo u onim godinama kada je u Srbiji sprovedena pljačkaška privatizacija koja nije sprovedena ni u jednoj evropskoj zemlji. Samo tada ste mogli da puniti budžet. Ne iz realnih prihoda, ne iz proizvodnje, nego od prodaje državnih preduzeća budzašto. Samo tada je zabeležen rast bruto društvenog proizvoda.

A ja vas sad pitam, da kažete pred građanima Srbije – koju je to firmu prodao Aleksandar Vučić, koju je to firmu prodala Srpska napredna stranka pa danas imamo rast bruto društvenog proizvoda od 4,5%? U vreme vaše vlasti zabeležena je negativna stopa od 3,1% bruto društvenog proizvoda i uspeli ste za četiri godine vaše vlasti, od 2008. do 2012. godine, da otpustite preko 400.000 građana Srbije sa njihovih radnih mesta.

Za to vreme je lider vaše koalicije Dragan Đilas, predsednik izmišljene narodne kancelarije predsednika republike, u periodu od 2007. do 2012. godine uvećao svoju imovinu za 300 miliona evra. To su rezultati vaše politike.

PREDSEDNIK: Hvala. Vreme.

Neđo Jovanović, vi ste tražili reč po kom osnovu?

Replika.

NEĐO JOVANOVIĆ: Zahvaljujem se, predsednice.

Mislim da je krajnje vreme i da građani dobro prepoznaju da je mantra o tome kako je sve do 2000. godine bilo bukvalno sve crno, bez imalo belog, a od 2000. godine sve je ružičasto otrcana priča u koju više niko ne može da veruje.

Peti oktobar je oktobar velikih obećanja, nakon čega dolaze godine ogromnih razočarenja, razočarenja u sve ono što je iluzionistički prikazano građanima Srbije, razočarenja u sve ono što se nudilo, navodno, da će biti bolje, a ništa nije bilo bolje.

A onda bih zamolio gospodu da odgovore na pitanje koje sam i danas postavio. Šta je sa 128 milijardi evra, koje su od 2001. godine ušle u Srbiju kroz privatizaciju? Šta je sa tim što je 13.000 dolara trebalo da dođe po stanovniku Srbije od prodatih firmi u privatizaciji? Šta je sa onima koji su kupovali budzašto firme kao što su „Sartid“, „Jugoremedija“, ATP „Vojvodina“, „Azotara“, „Srbolek“? Šta je sa šećeranama koje su prodane za po tri evra? Gde su te pare?

Kako je dolazilo do toga da se nakon 2001. godine, kada su upravo ova gospoda koja nam danas spočitavaju sve i svašta, a ništa činjenično utemeljeno, bilo šta privredila ili prihodovala? Kako je došlo do toga da kupci, oni koji su prevarili male akcionare obarajući cene akcija, dođu do kapitala koji isisaju, a onda taj kapital prenesu na privatne firme? Kako da objasne građanima Srbije da je od onoliko privatizacija koliko ih je bilo, a bilo ih je 2.400, 640 raskinuto? Šta je sa onim obećanjem što je dato da će biti izvršena reorganizacija, nova zapošljavanja, osnaženja privrednih društava?

Naprotiv, kralo se, kralo, kriminalizovalo i došli smo do onoga do čega smo došli, da bismo danas mi spasavali ono što se može spasti.

PREDSEDNIK: Hvala.

Predlažem da se vratimo na raspravu o budžetu.

Reč ima Mira Petrović.

(Miroslav Aleksić: Replika. Zašto mi niko od ministara nije odgovorio?)

MIRA PETROVIĆ: Poštovana predsednice gospođo Gojković, uvaženi ministri, drage kolege, ja ću u ime poslaničke grupe PUPS da malo unesem optimizma i da vratim raspravu u svoje tokove i da malo smirim strasti i da pričam o budžetu.

Što se tiče budžeta, kakav je budžet, mislim da je svoj stav izneo i Fiskalni savet. Ako smo godinama unazad uvažavali mišljenje Fiskalnog saveta, koje je bilo uglavnom negativno, odnosno loše po budžet koji je planiran, ne vidim zašto bismo sada dovodili u sumnju da li je njihov stav ispravan ili ne. Tako da ću se ja sad osvrnuti samo na par stvari, za koje mislim da su nama važne kao poslaničkoj grupi.

To da li su sredstva u budžetu dobro raspodeljena je, naravno, uvek diskutabilno. Jedni misle, koji su dobili više, da je u redu, ovi koji su dobili manje, misle da nije, a mi iz poslaničke grupe PUPS mislimo da nije dobro, da je ministar zadužen za regionalni razvoj, naš predsednik, ministar Krkobabić, zaista odradio sjajnu stvar sa idejom zadruga i da je prosto ove godine trebalo da se planira više sredstava vezano za razvoj zadrugarstva u Srbiji.

S druge strane, moramo da se vratimo unazad i da kažemo da je u ovom prethodnom periodu, dve godine poslednje, kako se ministar Krkobabić bavio zadrugama, urađena zaista sjajna stvar, da su se oko neophodnosti osnivanja zadruga i udruživanja malih poljoprivrednih proizvođača svi saglasili, da smo

dobili podršku i najeminentnije ustanove, Srpske akademije nauka, i najvećih stručnjaka u zemlji što se tiče sela i svih poslova kojima se bave ljudi na selu, a znamo da imamo 600.000 sela i da 1.400.000 ljudi živi od toga.

S te strane moramo da izrazimo zadovoljstvo da je, prosto, ta ideja o zadrugarstvu zaživela, probudila sve nas i bila taj jedan mali zamajac koji je bio neophodan da se svi osvestimo i da se svi setimo, na kraju krajeva, da smo svi potekli odatle, uglavnom, i to je ono što kod nas izaziva sada, s druge strane, i optimizam gledajući budžet Ministarstva poljoprivrede, koji je dobio 7,6 milijardi više, očekujući da ministar poljoprivrede, prosto, nastavi i da uloži još više sredstava i da ta sela zaista zažive na način koji su počeli.

Naravno, regionalni razvoj, niko od nas nije naivan i niko ne misli da je to zadruga. Regionalni razvoj je sve drugo, i kultura, i obrazovanje, sve sfere su tu neophodne, ali, eto, ono što je bio naš doprinos je zadrugarstvo. Prosto, buđenje svesti da je selo neophodno i da treba podržati i pomoći tim ljudima da mogu da zažive i da postanu i robni proizvođači.

Taj deo sam morala da spomenem, ali ću se, naravno, baviti penzionerima, jer smo, na kraju krajeva, pre 13 godina zbog njih i osnovani. Moram da priznam da smo mi zadovoljni što smo konačno došli do toga da budžet ove godine, vezano za penzije, bude veći, da su penzije vraćene, odnosno i uvećane, da smo preživeli krizna vremena koja su bila iza nas.

Podsetiću vas da smo mi uvek bili napadani. I kada smo se osnovali, i kada su penzije bile ispod 40%, i tada je bilo otprilike – šta sada ovi ovde traže? Pa onda smo napadani za tu 2008. godinu, koju sada niko ne spominje, sem u kontekstu kad se napada PUPS i kriza koja je tada nastala, a mi duboko verujemo da smo uradili pravu stvar i tada zaštitili, jer smo zbog toga i osnovani bili, 1.700.000 penzionera tekućih. S druge strane, napadani smo ponovo i 2014. godine, kada smo podržali tešku meru za sve nas, tešku meru, moram priznati, tada i za premijera Aleksandra Vučića, vrlo tešku političku odluku, da se smanje penzije tolikom broju ljudi, da to, s druge strane, iako je 1.050.000, čini mi se, ostalo zaštićeno, dovede u sumnju da li ćemo uopšte moći da se izvučemo, da li će država moći da se izvuce iz bankrota koji je pretio i da li će se to možda odraziti i na njih.

Ja slušam ovde moje kolege kada pričaju o penzijama i, naravno, svi se sada bave penzionerima, svi se bave zaštitom penzionera, ali ja ću podsetiti na jednu stvar – te mere jesu bile potrebne. Da li se sada mi slažemo ili se ne slažemo, odnosno da li hoćemo da priznamo ili ne, to je jedno, ali je činjenica da vi možete da imate najbolji BMV, ali ako nemate gorivo, možete samo da sedite u BMV-u, nema vožnje. Tako i ovo, ako u budžetu nema para, ne možete vi da imate dobre penzije, ne možete...

Znači, moramo da budemo svesni situacije u kojoj se nalazi naša država.

Ono o čemu bih ja sada volela još malo da kažem nešto, to je da je ovo sada samo prvi korak i mi u 2019. godini prosto imamo jedan malo mirniji period, gde možemo hladnih glava da svi zajedno sednemo i da vidimo koje nam je rešenje. Ovo sigurno nije trajno rešenje. Oko toga se slažemo svi, oko toga je svoje mišljenje iznosio i šef kancelarije MMF-a Sebastijan Sosa.

Mi ćemo i u 2019. godini imati usklađivanje penzija dva puta godišnje, ta odredba nije ukinuta, u aprilu i oktobru, ali, naravno, sve u skladu sa ekonomskim položajem, odnosno sa privredom, tako da se to neće odraziti na BDP. Ali ono što je važno, to je da mi budemo konačno pametni i da probamo da sve te naše političke različitosti nekako usmerimo ka nečemu što je budućnost svih nas.

Mi moramo da prihvatimo činjenicu da, kažu istraživanja, za 25 godina 40% zanimanja neće postojati. Do 2025. godine neće postojati poštari; ja sam na čelu jedne „Pošte Srbije“. Amazon sada radi na razvoju bespilotnih letilica koje će raznositi poštu pa neće biti fizičkih poštara. Pošta Amerike je bila pred bankrotom; da se nije predsednik Tramp lično umešao, oni bi već bili zatvoreni. Znači, nešto što nas čeka je jedan racionalan prilaz ovom problemu.

Mi moramo da uđemo u reformu penzionog fonda, toga smo svi svesni. Kakva će to formula da bude, da li će biti ova, što bi rekli, švajcarski model ili ne, ali mi moramo zajedno da dođemo do zajedničkog stava, do zajedničkog rešenja da te penzije budu ono što su ljudi koji su radili i zaslužili i ljude koji rade i koji će doći do tih penzija mi moramo da obezbedimo na neki način.

Mi imamo kao poslanička grupa i kao partija, kao PUPS, imamo naše predloge. Da li su oni dobri, to je pitanje, ali hajde, sedimo za sto, imamo sada, udahnuli smo vazduh, možemo mirne glave da sednemo i da nađemo rešenje za budućnost.

Robotika je nešto što nam visi iznad glava. To znači ukidanje. Mi pričamo svi sada o nedovoljnom broju ljudi, o problemu zapošljavanja, odnosno nedostatku radne snage. Ja se plašim da ćemo mi doći u situaciju da ćemo mi imati radnu snagu, ali oni neće imati gde da rade jer će sve biti robotika. Tehnološki razvoj je stravičan. Nešto što je bilo nezamislivo pre dve-tri godine apsolutno je postala naša stvarnost. Tako da mislim da ono što je pred nama, to je da se mi ozbiljno pozabavimo penzionim fondom, da budemo, prosto, svi zajedno spremni na razgovore, spremni na to da svi zajedno izađemo sa modalitetima pa će se valjda iz toga izroditi i neko dobro rešenje.

Volela bih isto da naglasim da se vrlo često, naravno, nama čini da smo samo vreća za udaranje, da vam nikada niko ne kaže nešto pohvalno, da je uvek PUPS kriv za sve što se dešava penzionerima, ali, znate kako, ipak glasači i svi naši gledaoci, građani Srbije, znaju i procenjuju šta je ko ovde uradio. I to se samo meri, samo rezultati koje mi ostvarimo.

Ja moram da priznam da smo mi vrlo zadovoljni i da se ta podrška građana upravo ogleda, evo i sada, na ovim lokalnim izborima koji su pred nama, mi smo drugi na dva mesta, na jednom mestu treći i mislim da smo danas predali četvrtu listu, vrlo brzo sakupili podršku glasača za predaju liste. To znači da ljudi mere i da, prosto, vide, bez obzira da li smo mi toga svesni ili ne.

Znači, što bi rekao naš predsednik Krkobabić, izbori su vaga za tačno merenje. Hajde da vidimo, da odmerimo ko šta radi i koliko radi, koliki je bio njegov uspeh i doprinos. I nije stvar u tome da vi budžetom dobijete velika sredstva ako ih ne utrošite na pravi način.

Znači, ono što je nama potrebno to je zaista jedan ozbiljan pristup svemu, pogotovu tom novom zakonu o penzijskom i invalidskom osiguranju. To nije lak put. Mi smo, evo, spremni, kao poslanička grupa i kao PUPS, da sednemo i da sa svima koji imaju dobro rešenje porazgovaramo.

Toliko od mene, a mi ćemo kao poslanička grupa podržati zakon.

PREDSEDNIK: Hvala.

Kako je 18.20 časova, za danas smo završili raspravu. Nastavljamo sutra u 10.00 časova ujutru. Hvala vam.

(Sednica je prekinuta u 18.20 časova.)